

யாகோபு

பஞ்சமித்திரம் - 300

தண்டகம் - 110

கல்லாடம்

உறையூர்

வகாரகாண்டம் - ஞானகாண்டம்

Acc.No: 44848
R 689

தாமரை நூலகம்

சென்னை - 600 026.

இராமதேவர், என்னும்

ய ர ளே க ர பு

1. பஞ்சமித்திரம் 300. 2. தண்டகம் 110. 3. கல்லாடம்.
4. வகார காண்டம். 5. ஞான காண்டம்.
உரைக் குறிப்புகள்

பதிப்பாசிரியர்
எஸ். பி. ராமச்சந்திரன்.

தாமரை நூலகம்

நெ. 7, என்.ஜி.ஓ. காலனி,
வடபழனி, சென்னை - 600 026.
தொலைபேசி எண் - 23620249

தாமரை வெளியீடு எண்	:	197
முதல் பதிப்பு	:	செப்டம்பர் 1997
இரண்டாம் பதிப்பு	:	ஜூலை 2000
மூன்றாம் பதிப்பு	:	ஏப்ரல் 2017
பதிப்புரிமை பெற்றது.		

நூலைப் பற்றி

நூலன் பெயர்	:	யாகோபு
		1. பஞ்சமித்திரம் 300 2. தண்டகம் 110
		3. கல்லாடம். 4. வகார காண்டம்.
		5. ஞான காண்டம்
நூலின் தன்மை	:	சித்த மருத்துவம்
பதிப்பாசிரியர்	:	எஸ்.பி. இராமச்சந்திரன்
வெளியிட்டோர்	:	தாமரை நூலகம்
		7, என்.ஜி.ஓ.காலனி, வடபழனி,
		சென்னை - 600 026.

பதிப்பு ஆண்டு	:	ஏப்ரல் 2017
உரிமை	:	பதிப்பகத்திற்கு
நூல் வடிவம்	:	டெபி 1 X 8
தாளின் தன்மை	:	14.4 கி.கி. வெள்ளைத்தாள்
எழுத்தின் அளவு	:	11 புள்ளி
மொத்த பக்கங்கள்	:	164+VIII
பிரதிகள்	:	1000
பைண்டிங்	:	செக்ஷன்
நூலின் விலை	:	ரூ 70.00
கணிப்பொறி	:	கார்த்தி கிராபிக்ஸ்,
		சென்னை- 26
அச்சிட்டோர்	:	கிரியேடிவ் ஆப்செட்,
		சென்னை- 34.

பதிப்புரை

யாகோபு மெக்காவிலிருந்து வந்தவர். தமிழ் நாட்டில் வசித்து தமிழில் கற்றவர்கள் மெச்சும்படியான அருமையான வைத்திய வாதநூல்களைப் பாடியவர்.

இராமதேவரே யாகோபு என்பதை வலியுறுத்தும் வகையில் எல்லா நூல்களிலும் இராமதேவர் என்னும் யாகோபு என்றே போடப்பட்டுள்ளதைக் காண்கிறோம். ஆனால் யாகோபின் இனிய தமிழ் நடை, சொல் நயம், பாடல்களின் அழகு, வரிக்கு வரி உவமைகளைப் போட்டுச் சிந்திக்க வைக்கும் அழகு - இவை எல்லாம் யாகோபு முனிவரைத் தனி மனிதராகவே காட்டுகின்றன.

அகத்திய மாமுனிவர் தமது பெருநூல்காவியமாகிய பனிரெண்டாயிரம் நான்காம் காண்டத்தில் யாகோபைப் பற்றி இவ்வாறு கூறுகிறார்.

திண்மையா முப்பிறப்பில் ராமதேவர்
தீர்க்கமுட னிப்பிறப்பில் யாக்கோபானார்
வண்மையா ம்யாக்கோபு யென்ற நாமம்
வகுத்தார்கள் மக்கதேச மாண்பரெல்லாம்
உண்மையாய் மக்கமதின் நகருக்கப்பா
உத்தமனே யாக்கோபு சென்ற பின்பு
கண்மையாம் சுன்னத்து செய்தாரங்கே
கருவான ரொட்டியது தந்தார் பாரே.

12000/4,643

தந்தாரே ஹசனுசேன் என்றே யோதி
தகைமையுள்ள யாக்கோபு சித்தருக்கு
சொந்தமுடன் மனது வந்து மலுங்குமாருஞ்
சோறாமல் சோட்சோ பாரத்தோடு
நிந்தனைகள் நேராமல் மலுங்குமார்கள்
நீதியுடன் நபிநாயன் சமாதிபக்கல்
வந்தனையாய் தான ழைத்து கொண்டு சென்றார்
வளமுடனே யாக்கோவை மதிப்பிட்டாரே.

12000/4/644

மதிக்கவே- தீன்மார்க ளதீதங்கேர்டி
 மன்னவனார் யாக் கோபு சித்தருக்கு
 துதிக்கவே மக்காவின் தேசத்தார்கள்
 \ துப்புரவாய் மாணாக்க ரதிதங்கொண்டு
 நதிப்புடனே மாணாக்க ராயிரம் பேர்
 நலமுடனே திறன் கூட்ட மொன்றாய்க் கூட்டி
 கதிப்புடனே யாக்கோபு பாலனுக்கு
 கனுமுடனே மாண்பர்களாய் கூடினாரே.

12000/4/645

போகர் ஏழாயிரம் என்னும் போகர் சத்த காண்டத்திலும்
 யாகோபைப் பற்றிய செய்திகள் காணப்படுகின்றன. போகர் ஏழாயிரம்
 ஆறாவது காண்டத்தில்,

தாமேகேள் இன்னமொரு மார்க்கம் சொல்வேன்
 தயவான பாலகளே மைந்தா பாரு
 போமே தான் பக்கிரி யாக்கோபு என்றும்
 பொங்கமுடன் சாத்திரத்தின் உரைத்தவர் போல்
 நேமமுடன் வயததுவும் ஏது என்றாக்கால்
 நிலையான ஆண்டதுவும் இருநூற்றி சொச்சம்
 நாமமுடன் நபி நாயன் தன்னைக் காண்
 நன்மையாய் மக்கபுரி போனார் தாமே.

7000/5799

போனாரே மலை நாடு குகை கடந்து
 பொங்கமுடன் நபிதனையே காணஎன்று
 கானாறு பாதைவழி செல்லும் போது
 கடுங்காளை நபிக்கூட்டம் மிகவாய்க் கண்டு
 மாளான மகதேவர் பதியில் அப்பா
 மார்க்கமுடன் வந்ததினால் உந்தமக்கு
 தினனா தீன்பதியில் உந்தனைத் தான்
 திட்டமுடன் சபித்திடுவோம் என்றிட்டாரே.

7000/5800

என்றவுடன் யாக் கோபு தான் பணிந்து
 எழிலான வார்த்தையது கூறும் போது
 சென்றுமே யாக் கோபு தன்னைக் கண்டு
 சிறப்புடனே சுன்னத்து செய்துமல்லோ

தின்றிடவே ரொட்டியது தானும் ஈந்து
சிறப்புடனே அசேனுசேன் என்றுகூறி
வென்றிடவே உபதேச பிரணவத்தை
விருப்பமுடன் மலுங்குமா ரோதினாரே.

7000,5801

ஓதவே நபினாயர் கூட்டத்தார்கள்
உத்தமர்கள் மனம் போலே மனது வந்து
நீதமுடன் மக்கபுரி கோட்டைக்குள்ளே
நிஷ்களங்க பக்கிரி யாக்கோபு தன்னை
தோதமுடன் கொண்டு சென்றார் அரண்மனைக்குள்
தோறாமல் கொத்துபா ஓதினார்கள்
வீதறிந்து பயனறிந்து சித்துதாமும்
விடுபட்டு வந்த தொரு யாக்கோபாச்சே.

7000/5802

சித்தர்களுக்கு நாடு, இனம், மொழி, மதம் என்ற வேறுபாடுகளே
கிடையாது என்பதையே இவை குறிப்பிடுகின்றன.

யாகோபு வைத்தியத்தையே பாடியிருந்த போதிலும் அவர்
பாடல்களில் ஒவ்வொரு வரியையும் கவைக்க முடியும். ரசிக்க முடியும்.
அவ்வளவு அழகாக வைத்தியத்தைப் பாடியவர்கள் வேறு யாரும்
கிடையாது என்றே சொல்லிவிடலாம்.

இந்தத் தொகுப்பில் ஐந்து நூல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. மிகச்
சிறந்த நூல்கள் உரைக் குறிப்புகள் கடின பதங்களுக்கும் பரிபாஷைச்
சொற்களுக்கும் பொருள்காண உதவும்.

நீண்ட காலமாகக் கிடைத்தற் கரிதாக இருந்த இந்த நூல்களைத்
தமிழ்மக்களுக்கும் பணிவன்புடன் சமர்ப்பிக்கிறோம்.

சென்னை,
14-8-97.

எஸ். பி. ராமச்சந்திரன்,
பதிப்பாசிரியர்.

**யாகோபு திருவாய்மலர்ந்தருளிய
பஞ்ச யூதசர்க்குகளின்
பஞ்சமித்திரம் 300**

பொருளடக்கம்

நூல் தொகுப்பு	2
துருசுசத்து கெந்திச்செம்பு	3
உப்புக்கட்டு	"
குகை	4
அயச்செம்பு	5
உலை	6
அயச்செம்பு செந்தூரம்	8
நாகசுத்தி	11
தங்கசுத்தி	"
செந்தூரம்	12
அயச்செம்பு	15
உறுதியில்லார்	20
துரிசுச்சத்து	23
ஞாயம்	27
அயச்செம்பு	31
செம்புச்சத்து	35
அயஉருக்கினம்	39
துருசுச்செம்பு	40
புடத்து அதர்செம்பு	47
கெந்திச்செம்பு	48
துரிசுச்சத்து	52
செட்டிமோசம்	56
தாளகச்செம்பு	59

மயில் ரோமச் செம்பு	62
காந்தச்செம்பு	67
வங்க சுண்ணம்	68
பொதுவிதி	72
அயச்செம்பு	73
வங்க சுத்தி	74

மாகோபு திருவாய்மலர்ந்தருளிய

தண்டகம் 110

தண்டகம்	77
மந்திரம்	82
சிதம்பர சக்கரம்	84
தண்டகக்குரு	89
நூல் விபரம்	93

வைத்திய கல்லாடம்

அரும்பதவுரை	105
காப்பு - வெண்பா	"
நாதகுருத் தைலம்	"
வான்மெழுகு	106
நந்திமெழுகு	109
நந்தீசர் சுஞ்சீவி மெழுகு	111
நந்தீசர் சுண்டமாருத மெழுகு	112
கிரந்தி குலைக்குப் புகை	114
வீரச்சுண்ணம்	115
கண்ணோய்க்கு மருந்து	116
வெட்டைக்கு நவநீதம்	117

வகார காண்டம்	130
ஞான காண்டம்	135

உரைப்பகுதி

சுண்ணக்காண்டம் 600-க்கு	137
சுண்ணம் 300-க்கு	144
சூஸ்திரம் 155-க்கு	149
சூஸ்திரம் 55-க்கு	151
செந்தூரம் 300-க்கு	153
சூஸ்திரம் 155-க்கு	157
சூஸ்திரம் 50-க்கு	158
வாதவைத்தியம் 300-க்கு	160

யாகோபு

இருப்பார்கள் மக்கத்தில் நபிகளறெம்ப
 இன்பமுற்று ஒருவருக்குஞ் சொல்லார்பாரு
 வெறுப்பாகப் பேசிடுவா ரவர்கள்முன்னே
 விரும்பியேநீ நிற்கவேண்டாம் பின்னே
 முருப்பாக மனமிரங்கி வேலைசெய்தால்
 முக்கியமாய்ச் சொல்லிடுவார் முற்றும்பாரு
 வருப்பாக யிப்படிக்கி வேலைசெய்து
 வண்மையாய்க் கண்டேனான் யாகோபுதானே (4)

நானாக மக்காவில் யிருந்தபோது
 நாடினேன் யென்பேரு ராமதேவர்
 போனேனான் மக்காவின் தேசந்தன்னில்
 புகலறிய பதினாறு படியிலேறி
 கோனான நபிமார்கள் புத்திசொன்னார்
 குணப்பட்டுச் சுண்ணத்துச் செய்துகொண்டேன்
 வானாக நபிமார்கள் யாகோபென்றார்
 வடிவாக வெகுகாலம் வாழ்ந்திட்டேனே (5)

நூல்தொகுப்பு

வாழ்ந்திட்டேன் நபிமார்கள் வாதஞ்சொன்னார்
 வடிவான வாதத்தை மனதிலுன்னி
 தாழ்ந்திட்டுப் போகாமல் சாத்திரங்கள்
 தாட்டிகமாய் வுயித்தியர்கள் பிழைக்கவேண்டி
 பாழ்ந்துமே யெழுநூறு பாடிப்பின்பு
 பதிவாக அதைச்சுருக்கி ரெண்டுமுன்னூற்
 காழ்ந்துமே அதைச்சுருக்கி ஐம்பத்தைந்து
 கனிவாகப் பதினாறாய்க் கருதினேனே (6)

கருதினே னதுவெல்லாம் பாணையாகும்
 கனிவாக யிந்தநூல் முன்னுார்தானும்
 பருதியே தடியாகும் பார்த்துக்கொள்ளு
 பலபலவா யோசனைகள் பண்ணவேண்டாம்
 உருதியா யிந்தநூல் முன்னுார்தன்னை
 உழைத்துமே முன்னுாலை ஒத்துப்பார்த்து
 வருதிபெறச் செய்தாக்கரல் வாதமாகும்
 வலையறியார்க் கொன்றுமில்லை உண்மைதானே (7)

பஞ்மித்திரம்-300

உண்மையா யேருமுது பயிர்நட்டாப்போல்
 உருதிபெறுஞ் சத்துதனிற் செம்பெடுக்க
 வண்மையாய் வாழைவைத்துப் பலன்கொடுத்த
 வரிசையொக்கும் பொன்செய்வார் மார்க்கமாகும்
 தண்மையாய் வெள்ளைநூல் தனக்குச்சாயம்
 தாக்கியதோர் வரிசையொக்குந் தங்கமாகும்
 பெண்ணவளுங் கருத்தரித்த வாறுபோல
 புகலரிய ரசவாதம் பேணிப்பாரே (8)

துருகசத்து கெந்திச்செம்பு

பேணியே யின்னமொரு சத்துக்கேளு
 பேசரிது பேசுகிறேன் யிந்தநூலில்
 காணியாந் துரிசியது பலமோபத்து
 கனிவாகக் கல்வத்தில் பொடித்துமாப்போல்
 வாணியாய்ப் புதுச்சட்டி தன்னிலிட்டு
 வகையாக அடுப்பேத்தி யெரிக்கச்சாமம்
 தாணியாய் நீரதுவும் வத்திப்போகும்
 தந்தம்போல் வெள்ளைநிற மாகுந்தானே (9)

ஆகுமே நீரினதோர் துருகக்குத்தான்
 அடைவாக ஓட்டிரெட்டி பரையினாதம்
 வேகுமே அதிலிட்டுக் கல்வமிட்டு
 விரும்பியே பழச்சாறு மூன்றுநாளும்
 பாகுபெற விட்டரைத்து வில்லைகட்டி
 பதிவாகக் கதிரில்வைத்துச் சொல்லக்கேளு
 தாகுமே சுண்ணாம்பு உப்புநேரே
 தாட்டிகமாய் மேனிச்சார் விட்டு ஆட்டே (10)

உப்புக்கட்டு

ஆட்டியே புடம்போட்டுத் தெரிப்படங்கும்
 அதையரைத்து முன்னீராமுன் வில்லைக்கு
 வாட்டியே கட்டிவிடு உடனேதானே
 வகையாகப் புடமிட்டு யெடுத்துக் கேளு
 நாட்டியே மேலங்கி தள்ளிப்பாரு
 நலமாகக்கரிபோலே தூளாய்நிற்கும்
 காட்டியே புதுக்குகையி லிட்டுநீயும்
 கனிவாக உருக்கிடவே சத்துமாமே (11)

யாகோபு

சத்துநிறம் வெங்கல்ம்போற் தகர்ந்துகாணும்
 சரியான சத்துத்தான் செம்பதாக
 முத்துப்போ லிருக்கின்ற சத்திற்பாதி
 முனையான சுடரைத்தான் தாக்கியிட்டு
 பத்துமே பாணிவிட்டுப் பதியஆட்டி
 பல்னாக வில்லைகட்டிக் கதிரில்வைத்து
 சித்துபெற முன்கவசம் போட்டுநீயும்
 சிறப்பாகப் புடமிட்டு யெடுத்துப்பாரே. (12)

எடுத்திடவே கறுப்பாகும் யேங்கவேண்டாம்
 யிதமாகத் திராசுதனில் தூக்கிவைத்து
 அடுத்திடவே டங்கணமுஞ் சரியதாக
 அதைநீத்தி ரெண்டாகப் பிரித்துநீயும்
 குடுத்துஅதைச் செவ்வல்லிப் பூச்சாற்றாலே
 குணமாகஅரைத்து வில்லை காயவைத்துப்
 படுத்துமே ஓட்டிலிட்டுப் புடமுமிட்டுப்
 பதிவாக யெடுத்துமே கல்வமிட்டே (13)

குகை

இட்டுமே பின்புசந் தாணிசேத்து
 இதமாக முன்புவா லரைத்துக்கொண்டு
 பட்டுமே முன்போலே புடத்தைப்போடு
 பதியவே வில்லையது சிவப்புமேறும்
 நட்டுமே யெடுத்துப்பின் குகையைக்கேளு
 நலமான குகையெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
 கட்டுமே கரியரைத்துத் துணியிலிட்டுக்
 கனிவாகப் பாணியதால் தடவக்கேளே (14)

தடவியே குகைக்குள்ளே பத்துச்சீலை
 தடையறவே செய்துபின்பு கதிரில்வைத்து
 அடவியே முன்போட்ட மருந்துதன்னை
 அதில்வைத்து உருக்கிடவே செம்புமாகும்
 கடவியே சந்தானி சேர்த்ததெல்லாம்
 கனிவாக யிப்படிக்கிக் குகையில்வைத்துப்
 படவியே உருக்கிட்டாற் செம்பெடுக்கப்
 பதிவாக வந்துவிடும் பாகமாமே (15)

பாகமாயிப்படிக்கிக் குகையில்லாமல்
 பதிவாக வெருங்குகையில் வைத்துருக்கில்
 யோகமாய்க் குகையதுவும் உருகிப்போகும்
 உறுதிபெறச் செம்பதுவுந் தீஞ்சுபோகும்
 தாகமாய்த் தவித்திட்டு மனம்புண்ணாகித்
 தாட்டிகமாய்ச் செம்பெல்லாம் பொய்யதாகும்
 யூகமா யின்னூலைப் பொய்யென்பார்கள்
 உலுத்தரவர் சண்டாளர் உறுதிதானே. (16)

உருதியாய் முன்னெடுத்த கெந்திச்செம்பை
 உத்துமே வெள்ளிதனை ஊதிக்கொண்டு
 பருதிபோல் ஊதினதோர் வெள்ளிநாலு
 பதிவாக முன்னெடுத்த செம்புஒன்று
 கருதியே சேர்த்துருக்க மூன்றுமாத்து
 கனிவாகத் தங்கமதை யிடையேசேர்க்க
 நருதியே மாத்தேழு காணும்நல்லாய்
 நலமாக வித்துமே செலவுசெய்யே (17)

அயச்செம்பு

செய்தபின்பு முன்னெடுத்த கெந்திச்செம்பை
 செயமாக அயச்செம்பாய் சொல்லக்கேளு
 பைதுமே செம்பிடைக்கி அரபொடியைவாங்கி
 பதிவாகப் பழச்சாற்றில் திரிநாலூர
 நைதுமே கழுவியதைப் பின்பு நீயும்
 நலமாகக் காயவைத்துச் சொல்லக்கேளு
 வைதுமே புதுக்குகையில் பாதியிட்டு
 வடிவான செம்பொடித்து அதின்மேல்வையே. (18)

வைத்துமே அரபொடியை மேலேபோட்டு
 வடிவாக உலையில்வைத்து உருக்கித்தீரு
 கைத்துமே கழுவியதைப் பின்புநீயும்
 நலமான கல்வத்தி லுடைத்துநீயும்
 நைத்துமே நெண்டுக்கு முக்கால்நாதம்
 நாடியே வைத்துடைத்துப் பூச்சார்விட்டு
 கைத்துமே அரைத்துவில்லை கதிரில்வைத்துக்
 கனமாக முன்கவசங் கனக்கச் செய்யே. (19)

செய்துமே உடனேதான் புடமுமிட்டு
 செயம்பெறவே புதுக்குகையி லிட்டுநீயும்
 பைதுமே பக்குவமா யுருக்கித்தீரு
 பதிவாகச் சத்துநின்று உருகும்பாரு
 கைதுமே கல்வத்தி லிட்டுநீயும்
 கனமாக சத்திடைசந் தானிகூட்டி
 வைதுமே அரைத்துநீமுன் குகையிலிட்டு
 வகையாக உருக்கிட்டு வாங்கிப்பாரே. (20)

வாங்கிடவே அயக்கசடு கழிந்துபோகும்
 வகையாகக் கல்வத்தி லிட்டுநீயும்
 தாக்கிடவே பாதியெடு சுடரைத்தானும்
 தாட்டிகமாய்ச் செவ்வல்லிப் பூச்சாறாட்டி
 பாங்கிடவே வில்லைகட்டிக் கதிரில்வைத்துப்
 பதிவாகப் புடம்போட்டு யெடுத்துப்பாரு
 சாங்கமாச் சந்தானி நேராய்க்கூட்டிச்
 சரியாக அரைத்துவில்லை கதிரில்வையே. (21)

உலை

கதிரில்வைத்துப் புடம்போட்டு யெடுத்துக்கொண்டு
 கனிவாக உருக்கசர உலையைக்கேளு
 பதிவான அரைச்சாணி எனலமாகப்
 பார்த்துநீ குளிதோண்டி சாணுநீளம்
 விதிவான குகையெடுத்து மட்டுப்பார்த்து
 விதமாகப் பொத்தலிடு நுணிவிரலதாக
 சதியாக அஞ்சுபொத்த லிட்டுநீயும்
 தாட்டிகமாய்ப் புடம்போட்டு மருந்துவையே. (22)

மருந்துவைத்து முன்குளியில் வைத்துநீயும்
 மயமாகச் சதிரக்கல் நாலுவைத்து
 அருந்துமே நாளம்வைத்து ஊதுநல்லாய்
 அதுஉருகி மணிமணியா யிறங்கும்பாரு
 நருந்துமே மணியெடுத்து உடைத்துப்பார்த்து
 நலமான செம்பெல்லாம் பொருக்கிநீயும்
 வருந்துமே புதுக்குகையி லிட்டுநீயும்
 வடிவாகக் காரமிட்டு உருக்கிடாயே. (23)

பஞ்சமித்திரம்

உருக்கிடவே ரவியாகும் சிகப்புமெத்த
உறுதிபெறக் கல்மிசத்தை விலக்கக்கேளு
நருக்கிடவே அயச்செம்பி லிருக்குகின்ற
நலமான பஞ்சமித்திரம் நாடிக்கேளு
வருக்கிடவே படிக்காரம் வெங்காரந்தான்
வளமான சாரமொடு யிந்துப்புத்தான்
தருக்கிடவே வளையலுப்பு அஞ்சும்நேராய்
தடையறவே தேனாலே அரைத்துக்கேளே. (24)

அரைத்துமே குழம்பாக்கி வைத்துக்கொண்டு
ஆதியாம் அகலிலிட்டுச் சொல்லக்கேளு
பரைத்துமே முன்குளியி லடியில்வைத்துப்
பதிவாகக் குகையிலிட்டு அயச்செம்பைத்தான்
நரைக்கவே நாளம்வைத்து ஊதித்தீரு
நலமாக உருகியது கீழிறங்கும்
கரைக்கவே மணிமணியா யிறங்கிநிற்கும்
கனகம்போல் நிறமாகுங் கண்டுகொள்ளே. (25)

கண்டுமே யிப்படிக்கிப் பாகமாக
கருணை வைத்துச் செய்துயெடு கனகம்போலாம்
பண்டுமே யிச்செம்பு நிறத்தைக்கேளு
பதிவான சூரியன்போல் நிறமுமாகும்
துண்டுமே அயச்செம்பாம் ரெண்டெடுத்துத்
துடியான வெள்ளியெட்டி லீய்ந்தாற்கேளு
வண்டுமே உருகியது மாத்துஆறு
வடிவான தங்கமதை யிடையேசேரே. (26)

இடைசேர்த்துத் தகட்டித்து உரைத்துப்பாரு
யிதமாக மாத்தெட்டு நல்லாய்த்தோணும்
கடைபார்த்து வித்துமே செலவுசெய்து
கனிவாக புடமிறங்குங் கண்டுகொள்ளு
தடைபடா யிவ்வேலை நிசமதாகும்
தனித்துமே மனதுதனில் உன்னிப்பாரு
விடையாகும் யாகோபு சொன்னநீதி
வெற்றிபெற வைத்துமே விரும்பிப்பாரே. (27)

அயச்செம்பு செந்தூரம்

விரும்பியே அயச்செம்பு ப்லமுமொன்று
 விதமான தங்கமொரு யிடையேசேர்த்து
 அரும்பியே உருக்கியடி தகடதாக
 ஆண்மையாய் ரெண்டுக்கு முக்கால்கெந்தி
 கரும்பியே ரெண்டுக்குக் காலாம்வீரம்
 கனிவாக செவ்வல்லிப் பூச்சாறாட்டி
 தரும்பியே தகட்டுக்குப் பூசிப்பூசித்
 தாட்டிகமாய்ப் புடம்போடக் கரியுமாமே. (28)

கரியென்று மயங்காமல் கல்வத்திட்டுக்
 கனிவாக கடரைத்தான் பாதிசேர்த்து
 வரிபாலை விட்டரைத்து வில்லைதட்டி
 வண்மைபெறப் புடம் ரெண்டு போட்டுப்பாரு
 துரிதமாய் வில்லையது சிவந்துபோகும்
 சுகமாகப் பின்புதான் பொன்னுருக்கும்
 அரியாயோ சேர்த்தரைத்துப் பூச்சாற்றாலே
 அடைவாக வில்லைகட்டிப் புடத்தைப்போடே. (29)

புடம்போட்டு யெடுத்துப்பார் முருக்கம்பூப்போல்
 புகழாக யிருந்திடுங்காண் பிலக்க ஓடும்
 தடமிட்ட நபிமார்க ளாடுமாட்டு
 தான்கண்டு உலகமதில் நம்பிச்சொன்னேன்
 கடமிட்ட ஆறுபோல் வாதவெள்ளங்
 கணக்கிட்டுச் சொல்லவே முடியாபாரு
 தடமிட்டு நாள்பார்த்து உலகத்தோர்க்குத்
 தடையறவே யெழுதினென்யா கோபுநானே. (30)

நானென்று செந்தூரந் தனையெடுத்து
 நாட்டிலே சொல்லாமற் சொல்லக்கேளு
 வானென்று மதியிருபத் தைந்துருக்கி
 மாசற்று செந்தூரம் ஒன்றுதாக்கு
 கானென்ற மாத்தென்ன யெட்டேகாலாம்
 காவிக்கும் உப்புக்குங் கனமாய் நிற்கும்
 ஊனென்று விற்றுமே செலவுசெய்து
 உறுதியா யிரதவித்தை தன்னைப்பாரே. (31)

பஞ்சமித்திரம்-300

தன்னையே பார்த்திடவே கெந்திச்செம்பு
 தனைச்சொல்லிப் பின்புதான் அயத்தின்செம்பு
 சன்னையாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் பின்புதானும்
 சரியான தங்கசெந்தூரஞ் சொன்னேன்
 கன்னல்போல் சத்தெடுத்துப் பிரிக்கும்பாகம்
 கனிவாகக் கண்டுமே பிரித்துக்கொள்ளு
 இன்னபடி சாஸ்திரங்கள் ஒதித்தீரு
 இடும்பாகச் சொல்லாதே யின்பம்பாரே. (32)

இன்பமுற்று யின்னூலை அழுத்திநீயும்
 இதமான விருத்தியெல்லா மனதிலெண்ணி
 துன்பமறச் சத்துவகை செய்துகொண்டு
 துரிசறவே செம்பெடுத்து மதியிற்சேரு
 முன்புவை நினைத்துமே துருசிற்சேர்த்து
 முக்கியமாய் சத்துவகை முடித்துநீயும்
 அன்பராய்த் திரிந்துமே சீவனத்தை
 அடைவாகச் செய்திடயா கோசொன்னாரே. (33)

சொன்னதொரு பாகம்போற் செய்துகொள்ளு
 சுகமாகச் செய்யாட்டால் பொன்னுமில்லை
 நன்னயமாய்க் கொட்டினாற் றேளேயாகும்
 நலமாகக் கொட்டாட்டால் பிள்ளைப்பூச்சி
 இன்னிலத்தில் சத்தெடுத்தால் பொன்னேயாகும்
 இல்லாவிட்டால் கழுதையவன் மேய்ப்பான்பாரு
 கன்னலாய் கேட்டேனென் றெண்ணவேண்டாம்
 கனிந்துமே முன்வேலை கருதிப்பாரே. (34)

கருதியே பயிரிட்டு உண்டுதேரு
 களிப்பாக யில்லறத்தில் கனிந்துவாழு
 உருதியாய் உங்களுக்குப் புத்திசொன்னேன்
 உற்றுமே வாதந்தான் மிகவும்பார்த்தேன்
 நருதியே யென்றுசொல்லி உலகந்தன்னில்
 நாடியே சொல்லாதே சிரிப்பார்ப்பா
 வருதியே பாகம்வந்தா லெல்லாமாகும்
 வகையாக யாகோபு வசனித்தேனே. (35)

யாகோபு

வசனித்தேன் யென்றைக்கு மிருக்கமாட்டார்
 வடிவாக ஒருநாளில் மடிந்துபோவார்
 தசனியா யிப்படிக்கி யிருக்கவென்றால்
 தடையறவே ஒருவேலை செய்துகொள்வாய்
 பிசகாமல் ரசவாதம் யேவலாகும்
 பிரியமா யுண்டுடுத்தி வாழ்வார்காணும்
 நசலாகத் திரிந்தாக்கா லாபமென்ன
 நானறிந்த மட்டுக்கும் தான்சொன்னேனே.- (36)

சொன்னதொரு அயச்செம்பை வைத்துக்கொண்டால்
 கருதிமுதல் நால்வேதம் வந்துநிற்கும்
 நன்னயமா யுலகத்தோர் நம்புவார்கள்
 நாடுதனில் நபிமாராய்த் திரியலாகும்
 சின்னமில்லை யெல்லாமுஞ் சித்தியாகும்
 சித்திபெற்றுச் சமாதிக்கு எரிக்கலாகும்
 முன்னமே சொன்னபடி போலேபாரு
 முனையான யாகோபு மொழிந்தார்தானே. (37)

மொழிந்திட்ட நபிமார்க ளாடுமாட்டை
 முடியமட்டுங் கண்டுமே சோதித்தேறு
 வழிந்துமே போகாமல் பாகத்தோடே
 வடிவாகச் செய்துமே வைத்துக்கொண்டு
 கழிந்துமே நபிபோலே தியானம்பண்ணு
 கருதியே கர்த்தாவைப் பணிந்துபோற்றி
 தமிழ்ந்துமே நன்மார்க்க மாகப்பேசு
 தாட்டிகமா யாகோபு சொன்னவாறே. (38)

வாறுகேள் சிறிதுபேர் வாதிமார்கள்
 வகையான மட்டங்கள் தெரியாதாலே
 காறுமே மூலிகையிற் செம்பைத்தானும்
 கனமாக உருக்கியே சாய்த்துச்சாய்த்து
 பாறுலகில் வெள்ளிதனில் கொடுத்துருக்கிப்
 பார்த்திட்டு மாத்தாறு கண்டுதென்பார்
 சோறுபோல் நினைத்துமே யேங்கியேங்கி
 சுட்டேனா னென்பார்கள் வாதிதானே. (39)

பஞ்சமித்திரம்-300

வாதிக்கு ஒருபுத்தி சொல்லக்கேளு
 வகையான பச்சைமண்ணை வீடுகட்டி
 நீதியாய் மேற்கூரை கட்டரதாலே
 நிலவரமாய் மழைபேய்ந்து கரைந்துபோகும்
 சாரியாய் சுட்டமண் கரையாதப்பா
 சரியொக்கும் சத்துதனில் செம்பெடுத்தால்
 கோரியே பொன்னாகும் கொடுத்துப்பாரு
 குற்றமற யாகோபு குணஞ்சொன்னாரே. (40)

சொன்னதொரு செம்பெடுக்க அறியாமற்றான்
 சுடுவாதி செம்பைத்தான் களங்குசெய்து
 நன்னயமாய் மதிசெம்பி லுருக்கிப்பாச்சி
 நலமாக ஊதிடவே சிதறியோடும்
 இன்னிலத்தில் சாஸ்திரங்க ளெல்லாம்பொய்யாம்
 இதமாகப் பாடினா ரென்றுசொல்லி
 கன்னலாய் வாதம்பொய் யென்றுசொன்ன
 கருவான மடையருக்குக் கண்டுசொல்வேன். (41)

நாகசுத்தி

சொல்லிடவே முன்வைத்த அயத்தின்செம்பை
 சுகமாகப் பலம்நாலு குகையிலிட்டு
 அல்லிடவே உருக்கிநீ வட்டாய்ச்சாய்த்து
 அடமாக நாகமொன்று வாங்கிநீயும்
 கல்லிடவே கரண்டியிட்டு உருக்கிநீயும்
 கனிவாக யிலுப்பைநெய்யி லுருக்கிஊத்த
 மெல்லிடவே நாகமது சுத்தியாச்சு
 மேதினுயி லிச்சுத்தி அதிகமாமே. (42)

தங்கசுத்தி

அதிகமாந் தங்கத்தைத் தகட்டித்து.
 அடைவாகக் கற்காவி பழச்சாற்றாலே
 வதிகமா யரைத்துமே குழம்பாய்வைத்து
 வடிவாக வோட்டிலெழு திரமேகாச்சி
 பதிகவே துவைத்திடவே சுத்தியாச்சு
 பதமாக யெடுத்துமே வைத்துக்கொண்டு
 கெதிபெறவே யிப்படிக்கிச் செய்துகொள்ளு
 கெடியான யாகோபு சொன்னவாரே. (43)

யாகோபு

செந்தூரம்

சொன்னதொரு முன்சொன்ன அயத்தின்செம்பு
 சுகமாகப் பலம்நாலு குகையிலிட்டு
 நன்னயமா யுருக்கியே குகையினோடே
 நாடியே தூக்கிவைத்துப் பின்புநீயும்
 முன்னமே சொன்னதங்கம் பலமுமொன்று
 முன்னாடி யுருக்குமெள்ளத் தூக்கிப்பாரு
 கன்னலாய் மணிபோலே உருகும்பாரு
 கட்டுதற்கு நாகமதை ஊட்டக்கேளே. (44)

ஊட்டவே பலம்நாகம் நிறுத்துநீயும்
 உடனரையாம் ரசம்சாரம் ரெண்டுமொன்றாய்
 நாட்டவே பொடியாக்கி உண்டைபண்ணி
 நலமான தங்கம்நின்று உருகும்போது
 வாட்டவே கொடுத்திடுநீ தங்கம்வாங்கும்
 வடிவாக உருக்கியது புட்டுப்போலாம்
 தேட்டவே யிப்படிக்கிச் செய்யாப்போனால்
 திடமாக ஓடிவிடுந் திண்ணந்தானே. (45)

திண்ணமாய் முன்வைத்த அயத்தின்செம்பு
 சீர்பெறவே பலம்நாலு உருக்கியும்
 பண்ணவே முகம்பார்த்து நாகந்தங்கம்
 பதிவாக உருக்கினதைச் செம்பில்தாக்கு
 உண்ணவே உண்டுவிடும் உருகிநிற்கும்
 ஓடாது காரீயம் ஒன்றுதாக்கு
 எண்ணமுடன் களங்காகும் ரவிநூறொன்று
 யிதமாகக் கொடுத்திடவே பத்துமாததே. (46)

பத்தான மாத்தான களங்குதன்னைப்
 பதிவாகச் செந்தூரம் பண்ணக்கேளு
 சித்தான களங்கத்தைக் கல்வத்திட்டு
 சிறப்பாக நொருக்கியே உடைத்துநீயும்
 முத்தான யிரதமது பலமுமொன்று
 முனையான நாத்தமொன்று யிட்டுநீயும்
 கத்தாவின் செவ்வல்லிப் பூச்சாறாட்டிக்
 கணக்காக யிருசாம மரைத்திட்டாயே. (47)

பஞ்சமித்திரம்-300

அரைத்துமே வில்லைபண்ணிக் கதிரில்வைத்து
 அடைவாக ஓட்டிலிட்டு ஓடுமூடி
 பரைத்துமே பெரியபுடம் போட்டெடுக்க
 பதையாம லெல்லாமுங் கருத்துப்போகும்
 தரைத்துமே கல்வமிட்டுத் தாரந்தன்னைத்
 தடையறவே சுத்திசெய்து நாலத்தொன்று
 கரைத்துமே போட்டரைநீ பூச்சாறாலே
 கனிவாகக் குப்பியிட்டு மூடிக்கொள்ளே. (48)

மூடியே புத்துமண் ணேழுசெய்து
 முடிவாக மேருவைத்து யெரிநாற்சாமம்
 தேடியே அருணன்போற் சிவந்துபோகும்
 செகசால மாடலாந் தெரிந்துகொள்ளு
 ஓடியே திரியாமல் றவிநூறொன்றில்
 ஒக்கயிடு றவிபத்து மாத்துமாகும்
 கோடியா மதிபழுக்கும் நவலோகங்கள்
 கொடுக்குமுன்னே பழுத்துவிடுங் கொள்கைதானே. (49)

கொள்கையாய்ப் பணவிடைதான் பாலிலுண்ணக்
 குணமாகுந் தேகந்தான் கல்த்தூணாகும்
 நல்கையாய் நோயெல்லாந் தவிடுமாகும்
 நமனாகும் பசுநரம்பு ஓடிமின்னும்
 உள்கையா டுயலும்பெல்லாம் வச்ரம்போலாம்
 உறுதியாய்ச் செந்தூரம் உயரஓடும்
 தள்கையாம் விந்திருகி மணிபோலாகும்
 சாற்றரிது செந்தூரத் தண்மையாமே. (50)

தண்மையாய்ச் செந்தூர முண்ணும்போது
 தக்கதொரு பெண்தள்ளு உப்புந்தள்ளு
 உண்மையாய்ப் புளிதள்ளி உண்டுதேறு
 உறுதியாஞ் செந்தூரம் உண்மையாகும்
 கண்மையா யொருவருக்குங் காட்டொணாது
 காட்டினால் ரவிகோடி நஞ்சுமெய்தும்
 வண்மையா யிந்தமுன்னூர் தன்னிற்றானும்
 வடிவாகச் சொல்லிவிட்டேன் வரிசைபாரே. (51)

யாகோபு

வரிசையாய்ப் பஞ்சிட்டுப் பாரமேத்தி
 வடிவான ரசவாதம் வண்மையாகும்
 உரிசையாய்ப் பொன்னாகுந் தூரஓடும்
 உண்மையாய் நபிமார்கள் சொன்னந்தி
 பரிசையாய்ப் படபடத்துச் செய்தாயானால்
 பகரரிது வந்தவித்தை ஒடிப்போகும்
 நரிசையாய்க் குங்குமத்தைச் சுமக்கப்பட்ட
 நலமான கழுதையொக்கும் நாட்டிலோர்க்கே. (52)

நாட்டிலே ரசவாத மென்றசொல்லு
 நலமாக ஆண்டவரும் நபிமாரொக்கும்
 ஏட்டிலே பார்த்தாலே யென்னசெய்ய
 யிதமாக மனதுதனில் பாட்டைவைத்து
 கூட்டிலே கிளிப்பிள்ளை அடைத்தாப்போலே
 கூறிட்டுத் தனித்திருந்து பாகமாக
 தாட்டிகமாய்ச் செய்துமே முடித்துக்கொண்டால்
 சார்வாகும் யின்னாலின் தன்மையாமே. (53)

தண்மையா யிந்தமுன்னார் ராசாவாகும்
 தாக்கிடவே மந்திரியாங் கைபாகங்கள்
 உண்மையாம் படைத்தலையர் கேள்வியாகும்
 உறுதியொக்கும் உலைபாகங் கண்டறிந்து
 வண்மையாய்த் துருப்பாகுங் காதிற்கேட்ட
 வசனம்போற் செய்திடவும் வகையுமாகும்
 கண்ணையா மிவையெல்லாம் விட்டுச்சுட்டால்
 கடனாளி யாயிருந்து கருதுவானே. (54)

கருதவே யிப்படிக்கி நூலைப்பார்த்துக்
 கனிவாகக் கேள்வியைத்தான் கேட்டுத்தேறி
 வருகவே சுடுவாதி தனையறிந்து
 வாட்டமாய்க் கைபாக வரிசைகண்டு
 தருகவே சரக்கினுட வலுவறிந்து
 தாட்டிகமா யுலையுதுங் கரத்தறிந்து
 பருகவே குகையினுட பாகங்கண்டால்
 பதிவான ரசவாதம் பதியும்பாரே. (55)

பஞ்சமித்திரம்-300

பதியவே யிப்பாடிக்கிப் பாராப்போனால்
 பாகமது பரபரப்பாய்ச் செய்துகெட்டு
 விதியென்று கரிசுட்டுக் கேட்டேனென்று
 வீண்பேச்சுச் சொல்வார்கள் உலுத்தவாதி
 கெதிவேரே யில்லையென்று வயித்தியம்பார்ப்பார்
 கெட்டியாய் வாதம்போல் வயித்தியம்செய்து
 சதியாகத் திரிந்தலைவார் கர்மியப்பா
 தாட்டிகமா யாகோபு சொன்னேநானே. (56)

நானாகச் செம்பொன்று நல்கக்கேளு
 நாட்டிலே சொல்லாதே யிரும்பின்மார்க்கம்
 தானாகத் தந்திடுமே செம்புதன்னை
 தாட்டிகமா யதையெடுத்து வெள்ளிதன்னில்
 மானாகப் பாச்சிடவே மதிபழுக்கும்
 மக்காவின் தேசத்து நபிமாரெல்லாம்
 வானாகச் செய்திடுவார் வழக்கம்பா
 வண்மையுள்ள யாகோபு வகைசொன்னாரே. (57)

அயச்செம்பு
 சொல்லவே அயச்செம்பு சொல்லக்கேளு
 சுருதிதனை ஆறாய்ந்தோர்க் கெய்தும்பாரு
 நல்லவே துருசியது பலமும்பத்து
 நலமான நாத்தமது முக்காலாகும்
 வெல்லவே சுடர்க்கொடியோன் அரையுமாகும்
 வீரமது பலங்காலாம் நிறுத்துக்கல்வம்
 மெல்லவே யிட்டுமே பழச்சாறாலே
 மெதுவாக நாளாறு அரைத்திடாயே. (58)

அரைத்துமே வில்லைகட்டிக் கதிரில்வைத்து
 அடவாகக் காயவைத்துச் சொல்லக்கேளு
 தரைத்துமே சுண்ணாம்பு உப்புநேரே
 தனையரைத்து மேனியென்ற சாற்றாலாட்டி
 பரைத்துமே வில்லைக்கி அங்கியிட்டு
 பதிவாக முழம்புடத்தி லிட்டுவாங்கி
 முரைத்துமே துருசில்நின்ற செம்பெல்லாந்தான்
 முடியவே செத்துதென்று பரிச்சைபாரே. (59)

யாகோபு

பாரேநீ கரிதோண்டிக் கொஞ்சமிட்டுப்
 பதறாம லுருக்கிமெள்ளப் பார்க்கும்போது
 ஆரேநீ நீலம்போ லோடிப்போகும்
 அடவான கரிதனிலே ஒன்றுமில்லை
 வாரேநீ யிருந்துதென்றால் பாகமாகும்
 வடிவாகக் கரிதனிலே செம்பிருந்தால்
 தேரேநீ ரவிசாக யில்லையென்று
 தேடியே முன்போலக் கொன்றிடாயே. (60)

கொன்றிட்டுப் பின்புதான் சொல்லக்கேளு
 குணமான அரபொடிதான் ராவிநீயும்
 அன்றிட்டுப் பழச்சாற்றில் மூன்றுநாளும்
 அடவாக ஊரவைத்துப் பின்புகேளு
 நன்றியே பாணிவிட்டு அலம்பிநீயும்
 நலமாகக் காயவைத்து நாட்டங்கேளு
 கன்னியமாய்ப் புடம்போட்ட துரிசுக்குத்தான்
 கனிவாக யெட்டிலொன்று சேர்த்துக்கொள்ளே. (61)

சேர்த்துமே பழச்சாறு விட்டுஆட்டி
 சிறப்பாக வில்லைகட்டி ரவியிற்காய
 பார்த்துமே வைத்தெடுத்து ஒட்டிலிட்டு
 பதிவாக சீலைமண்தான் பாகமாக
 வாத்தியே செய்திட்டுப் புடமும்போட்டு
 வகையாகப் பின்புதான் வண்மைகேளு
 நாத்துமே சந்தானி யெட்டுக்கொன்று
 நலமாகச் சேர்த்திட்டு நாட்டங்கேளே. (62)

நாட்டவே புடம்போட்ட அயத்தினோடே
 நலமாகச் சேர்த்துஅரை சாமமெட்டு
 வாட்டவே பழச்சாறு விட்டுஆட்டி
 வடிவாக வில்லைகட்டிக் கதிரில்வைத்து
 தாட்டிகமாய் புதுஒட்டில் வைத்துமூடி
 தனைச்சுத்தி மண்சீலை வலுவாய்செய்து
 காட்டமாய்ப் புடம்போட்டு யெடுத்துக்கொண்டு
 கணக்காக முன்கூகையில் வைத்திடாயே. (63)

பஞ்சமித்திரம்-300

வைத்துமே உருக்கிடவே செம்புமாகும்
 வகையான சூரியன்போல் நிறமுமாகும்
 தைத்துமே யிச்செம்பில் வேதைகோடி
 தாட்டிகமாய் மதியெட்டில் றெண்டுசேர்த்து
 நைத்துமே உருக்கிமெள்ளப் பார்க்கும்போது
 நலமாக மாத்தாறு போலேதோன்றும்
 கைத்துமே தங்கமதை வைத்துருக்க
 கனமாக யெட்டாகுங் கருதிப்பாரே. (64)

கருதியே யிதைவிறுச் செலவுசெய்து
 கனகமென்ற அயச்செம்பு யிடைக்கித்தங்கம்
 பருதியே யிட்டுருக்கித் தகடாய்த்தட்டி
 பதிவான கெந்தகமும் வீரங்காரம்
 கருதியே தங்கமிடை நிறுத்திக்கொண்டு
 கலமானக் கல்வமிட்டுப் பழச்சாற்றாலே
 உருதியா யரைத்துமே தகட்டிற்பூசி
 உற்றுமே நொருங்கமட்டும் புடமும்போடே. (65)

புடம்போட்டு யெடுத்துப்பார் கரியாய்க்காணும்
 புகழ்பெற்ற கரிக்கிநீ பாதிசேரு
 திடமான கொடியோனைப் பாதிசேத்து
 திட்டமாய்ச் செவ்வல்லிச் சாற்றாலாட்டி
 அடமாக யெடுத்துப்பார் புடமுமிட்டு
 ஆதிகருஞ் சிகப்பாகுங் கல்வமிட்டு
 தடமாகச் சந்தானி பாதியிட்டு
 தடயறவே பூச்சாற்றி லரைத்துக்கேளே. (66)

அரைத்துமே வில்லைகட்டிக் கதிரில்வைத்து
 அடவாகப் புதுஒட்டில் வைத்துமுடி
 தரைத்துமே புடம்போடு சிவந்துபோகும்
 தனையெடுத்து நபிமாரைத் தோத்தரித்து
 பரைத்துமே வெள்ளியெட்டில் றெண்டுசேரு
 பதிவான தங்கமாம் பாரிலோர்க்கு
 புரைத்துமே வித்திட்டுச் சீவனங்கள்
 புதுசாகச் செய்துமே பேசக்கேளே. (67)

யாகோபு

பேசவே செலவுக்கு வைத்துக்கொண்டு
 பின்புதான் முன்னெடுத்த அயச்செம்பைத்தா
 வாசவே பலம்நாலு நிருத்துக்கொண்டு
 வடிவாகத் தங்கமொன்று நாகமொன்று
 தாசவே முன்போலே உருக்கிச்சேர்த்து
 தாட்டிகமாய்க் கல்வத்தி லிட்டுநீயும்
 பாசவே பொடியாக்கி யிதுநேர்குதம்
 பாச்சிட்டு நாத்மது யிடைதான்சேத்தே. (68)

சேர்த்துமே பொடியாக்கிப் பூச்சாற்றாலே
 சிறக்கஅரை பனிரெண்டு சாமந்தானும்
 பாத்துமே வில்லைகட்டிப் புதுஒட்டிட்டு
 பரிவாகச் சீலைமண் பதியச்செய்து
 நாத்துமே புடம்போடு கருத்துப்போகும்
 நலமாக யெடுத்துமே கல்வத்திட்டு
 காத்துமே யெட்டுக்கு ரெண்டுதானும்
 கனிவான தாளகத்தைக் கூடச்சேரே. (69)

கூடவே சேர்த்துமெள்ளப் பூச்சாற்றாலே
 குணமாக அரைத்துமே வழித்துநீயும்
 ஆடவே கதிரில்வைத்துக் குப்பிக்குள்ளே
 அடவாக அடைத்துமே வாயைமுடி
 நாடவே சட்டிதனில் மணலையிட்டு
 நலமாக விரக்கிடைதா னாலதாக
 பாடவே குப்பிக்கு யேழுசீலை
 பதிவாகச் செய்துமே பசுரக்கேளே. (70)

பசுரவே சட்டிதனில் மணலைவைத்து
 பதிவாகச் சுத்திவா மண்ணையிட்டு
 சசுரவே விரக்கடைதா னெட்டதாக
 தாக்கியே மண்ணைத்தான் தன்மையாக
 வசுரவே அடுப்பேத்திச் சாமங்கேளு
 வடிவாகப் பனிரெண்டு சாமந்தீதான்
 நசுரவே யெரித்திட்டு அடுப்பையாத்து
 நலமாகக் குப்பியெடு நாடிப்பாரே. (71)

பஞ்சமித்திரம்-300

நாடிப்பார் குப்பியைநீ உடைத்துப்பாரு
 நலமாக மாதளம்பூ போல்சிவக்கும்
 கூடியே யெடுத்துநீ பாத்தியாவை
 குணமாக ஒதியே குறியதாக
 தேடியே செம்புநூ றொன்றுருக்கி
 திடமாகச் செந்தூர மொன்றுயீய
 பாடியே பத்தரைதான் மாத்துமாகும்
 பாகமா யாகோபு பயின்றார்தாமே. (72)

தானென்ற செந்தூரம் நபிமாருக்கு
 தாட்டிகமா யாகுமென்று யாகோப் சொன்னார்
 வானென்ற உலகத்தோர்க் காகாதாகும்
 வடிவாகச் செய்தாக்கால் மரணமாகும்
 ஊனென்ற உலகத்தோர் களங்குசெய்து
 உறுதியாய்ப் பிழைக்கலாம் உற்றுப்பாரு
 நானென்ற ஆணுவத்தாற் செய்யவேண்டாம்
 நபிமார்க ளாடுகிற ஆட்டந்தானே. (73)

ஆட்டான கேள்வியினால் வாதஞ்சுட்டு
 அறியாமல் நான்கெட்டே னென்றுசொன்னால்
 பாட்டான பாட்டைத்தான் படிப்பார்முடர்
 படிப்பில்லை தினையளவு பொன்னைக் காணார்
 நீட்டான நூலறிந்து படித்துச்சுட்டால்
 நிலைக்குமே ஒருதொழில்கள் நிசமதாகும்
 கேட்டாக்கால் வாதந்தான் சொல்லுவாரோ
 கேள்வியினால் சுடவேண்டாம் உலகத்தோரே. (74)

உலகத்தில் வாதமென்றாற் சிரிப்பார்முடர்
 உள்ளுணர்ந்து அறியாத மயக்கத்தாலே
 பலகத்தும் பலனில்லை அறிவில்லாதார்
 படுபாவி கன்னிகையைத் தொட்டதாலே
 நிலமுழுதால் பயிராகும் உழுகாதாலே
 நின்றபயிர் முளையாது நிலமைபாரு
 கலகத்துப் பேசாதே வாயைமூடு
 கருமியவன் செவிதனிலே காட்டாவாறே. (75)

யாகோபு

காட்டவே விவேகமுள்ள சீஷனுக்கு.

கனமாக யிந்தநூல் தன்னைக்காட்டு
வாட்டவே சத்துனித வளமைதன்னை
வளமாகப் போதித்து செம்பைக்காட்டு
மாட்டவே பாவமில்லை சீஷன்தன்னை
மதிபார்த்துச் சோதித்து வசனங்கேளு
தேட்டாண்மை யானதொரு சீஷனுக்கு
திரமாகச் சொல்லியே தோய்ந்துபாரே.

(76)

உறுதியில்லார்

தோய்ந்துமே சிறிதுபேர் தொண்டனாக
தொல்லுலகிற் பேசுவார் அவர்களோடே
மாய்ந்துமே திரியாதே மதிமயங்கி
மனதாகச் சத்துவகை பாதிபோட்டு
ஆய்ந்துமே உனக்கென்ன தெரியுமென்று
அவதியாய்ச் சொன்னாக்கால் அடுத்துநன்றால்
வாய்ந்துமே நல்லமனம் போலேபேசி
வடிவாக முன்போலே மருந்துசெய்யே.

(77)

செய்யவே சத்தெடுக்கச் சத்தைக்கேட்டு
செயமாகக் கல்வமிட்டு வெங்காரத்தை
பையவே ஒட்டிக்கி ரெட்டிதானும்
பதியயிட்டு நல்லவன்போ லரைக்கச்சொல்லு
நையவே அரைத்திட்டுக் காயவைத்து
நலமாகக் காதையென்ற புடத்திலிட்டு
கையினா லவனைநீ யெடுக்கச்சொல்லி
கருத்தாகச் சொல்லிவிட்டு அப்பால்நில்லே.

(78)

அப்பாலே நின்றுமே அறிக்கைசொல்லு
ஆதியாம் புதுக்குகையில் வைக்கச்சொல்லு
முப்பாலா யுலையில்வைத்து ஊதச்சொல்லு
முயற்சியாய் வெங்காரங் கசிவுகண்டு
தப்பாமல் குகையதனை உருக்கிக்கொண்டு
தடையறவே நெருப்பதனி லிறங்கிப்போகும்
வப்பாலே குகைதூக்கு மென்றுசொல்ல
வடிந்துமே மணிமணியா யிறங்குந்தானே.

(79)

பஞ்சமித்திரம்-300

இறங்கியே நெருப்பதனில் சத்துத்தீயும்
 நிலவரமாய் நானென்ன செய்வேனென்று
 துறங்கியே சொல்லிவிட்டு முன்னைப்போலே
 துடியான பணம்போட்டுச் சரக்குவாங்கி
 அறங்கியே சொல்லிடுநீ யிப்படிக்கி
 அடைவாக அவனுக்குச் செய்யவேதான்
 நிறங்கியே முடியமிட்டு மித்திரம்பண்ண
 நிசமாக அவனசந்து போவான்தனே. (80)

தானென்று சொன்னதொரு பேச்சுக்கேட்டு
 தவித்திடுவான் உன்னினவைக் கெட்டிபண்ணு
 ஊனென்று அவனலுத்துப் போவானப்பா
 உற்றுமே மனதிலெண்ணி அப்பாலேகு
 வானென்ற வாதெல்லாங் குரைந்துவெட்கி
 வழியோடே வந்தாலுஞ் சொல்லவேண்டாம்
 பானென்ற பலனுள்ள சீஷன்பாரு
 பகுத்தறிவால் சொன்னாக்காற் பலனுமாமே. (81)

பலனாக முன்சொன்ன செந்தூரத்தை
 பணவிடைதான் தேனிலுண்ணு மண்டலத்தில்
 பிலனாகும் விந்திருகும் மேனிதானும்
 பேசரிய செவ்வலரிப் பூப்போலாகும்
 அலனாக நரம்பிருக்கும் துளிராமேனி
 ஆதிமுத லாண்டவர்போல் திரேகமாகும்
 கலனாக நெஞ்சமுத்த மாகுங்கண்டர்
 கனிந்துமே யாகோபு கருதினாரே. (82)

கருதியே மண்டலமும் அந்தசந்தி
 கருணைபெற உண்டிடுநீ கருத்தைக்கேளு
 வருதியே உப்போடு பெண்ணுமாகா
 வடிவான புளியாகா மயக்கமாகா
 நிருதியே யூசனிக்காய் பாகற்காயும்
 நிலையில்லாப் பறங்கிக்காய் தானுமாகா
 உருதியாய் நல்லெண்ணை யாகாதென்று
 ஒதினார் யாகோபு உறுதிதானே. (83)

யாகோபு

உருதியற்றுச் செத்தாரஞ் செய்துகொள்ளு
 ஒதரிய மகமதுவைத் துதித்துப்போற்று
 உருதியே கோராணை நித்தம்முன்று
 காலமே தொழுதுநீ கருணைவைத்து
 அருதியாய் உலகத்தி லடக்கமாகத்
 ஆண்மையாய் வாழ்ந்துமே அநேககாலம்
 சருதியாய் நினைவுதனைச் சிந்தித்தேற
 தாட்டிகமா யாகோபு தண்மைதானே. (84)

தண்மையாய் மக்காவின் தேசந்தன்னில்
 தடையில்லா நபிமார்கள் மெத்தஉண்டு
 உண்மையாய் மகமதுவைத் துதிப்பாரப்பா
 உருதியாய் வாதங் கைகட்டிநிற்கும்
 வண்மையாய் வாய்பொத்தும் நினைத்ததெல்லாம்
 வாசனையாங் கைகூடும் வழக்கமாகும்
 துண்மையெனச் சொல்லிவிட்டேன் முன்னூர்தன்னில்
 குதறித்து பார்த்தாலே தோய்வுமாமே. (85)

தோய்வாகப் பார்த்துமே பாகந்தன்னை
 தொல்லுலகில் மகாயோகம் வந்துகூடும்
 நாயமார் சித்தங்கள் ரெம்பவுண்டு
 நானறிந்தே னதுகண்டு உலகத்தோர்க்கு
 மாயமாய்ப் போகாமற் சொல்லிவிட்டேன்
 மதியைநினை மயங்காமல் மார்க்கம்நின்று
 தாயமா யிருந்துமே சத்தைப்பார்த்தால்
 தாட்டிகமாய்ப் பொருளெல்லாம் வந்துசேரும். (86)

சேரவே கிழக்கிலுள்ள தேசத்தோர்கள்
 சித்தாக மகமதுவைத் துதிக்கமாட்டார்
 வாரமாய்ப் பள்ளிக்கிப் போகவேணும்
 வாயாலே சொல்லிடுவார் நெஞ்சிவில்லை
 கோரமாய்ச் சொல்லிடுவார் கோரான்தன்னை
 கொடுத்தாலும் வாசிக்க அறியாமுடர்
 பாரமா யிவர்களுக்கு நாயன்றானும்
 பாதிமட்டுந் தரித்திரியம் பண்புமாமே. (87)

பஞ்சமித்திரம்-300

பண்பாக ஆண்டவனைத் துதியாமாந்தர்
 பலனில்லை அவர்களுக்கு யிரணங்கொஞ்சம்
 கண்பார்வை சத்துதளை யறியாமுடர்
 கனிவான செல்வமில்லை காணியில்லை
 உண்பாரை உடுப்பாரைப் பார்த்துயேங்கி
 உறுதியற்றுப் பிச்சைதான் வாங்குவார்கள்
 தண்பாக வெறிகொண்ட சண்டாளற்கு
 தடையுண்டு யாகோபு சொன்னார்தானே. (88)

தானென்று யின்னமொரு சத்துச்செம்பு
 சாணாறும் செய்ததுவை யிந்தநூலில்
 கானென்று சொல்லவே கண்டுகொள்ளு
 கணக்கான சாணாரக் காகதன்னை
 வானென்று சொல்லுகிறே னுற்றுக்கேளு
 வடிவான மாத்ததுவும் உசத்திமெத்த
 நானென்று முன்னூரிற் சொல்வேன்பாரு
 நபிமார்கள் சொன்னதுவை நாடிப்பாரே. (89)

துரிகச்சத்து.

நாடிப்பார் துரிசதுவும் பலமும்பத்து
 நலமான நாத்தமது யிடையும்ரெட்டி
 கூடிப்பார் எலுமிச்சம் பழச்சார்விட்டு
 கூசாம லிருசாம மாட்டிநீயும்
 தேடிப்பார் வில்லைகட்டிக் கதிரில்வைத்துத்
 திடமாக வில்லைக்கிக் கவசங்கேளு
 பாடியே சுண்ணாம்பு சேருரெண்டு
 பதிவான கல்லுப்பு சேருரெண்டே. (90)

ரெண்டோடு மேனியென்ற சாத்தாலாட்டி
 நிலைக்கவே புடமிட்டுக் கல்வத்திட்டு
 பண்டோடு மேனியென்ற நீராலாட்டி
 பதியவே அரைத்துமைபோல் பாகங்கேளு
 கண்டோடு புடம்போடத் துருகவில்லை
 கனிவாக மேற்கட்டிக் கணக்கதாக
 முண்டோடு அதின்பேரில் மண்ணுசிலை
 முக்கியமாய்ச் செய்தஉடன் புடத்தைப்போடே. (91)

யாகோபு

புடம்போட்டு யெடுத்துப்பார் கரியாய்நிற்கும்
 புகழாகக் காரமது யெட்டிலொன்று
 தடம்பொரித்துப் போட்டுமே அரைத்துருக்கு
 தடையறவே வெங்கலம்போற் சத்துமாகும்
 படமாகச் சத்துநிறு சத்துக்காலில்
 பதியவிடு வீரமத்தைப் பார்த்துநீயும்
 நடமாகக் கல்வத்தி லிட்டுநீயும்
 நல்லாகப் பாணியினா லரைத்திட்டாயே. (92)

அன்றத்துமே வைத்துப்பார் மஞ்சள்போலே
 அடைவாகப் படர்ந்துவரும் பின்புகேளு
 வரைந்துமே கள்ளமது போக்கிநல்ல
 வடிவான சேரெடுத்து மார்க்கங்கேளு
 தரைத்துமே ஆட்டமுரி படியும்ரெண்டு
 தனிலுருக்கி யிருபத்தி ஒன்றுசாய்க்க
 பரைத்துமே சுத்தியாம் கசடுநீங்கும்
 பாகமதைச் சொல்லுகிறேன் பாரிலோர்க்கே. (93)

பாரிலே கல்வமிட்டு நய்யத்தட்டிப்
 பதிவான சோறுதனில் கடுக்காயிட்டு
 ஊரியபின் சோறுமது தெளிந்தநீராம்
 உத்துஅரை வில்லைகட்டி சாமம்நாலு
 தாரியபின் கதிரில்வைத்துக் காயப்போடு
 தாட்டிகமா யகலில்வைத்துப் புடத்தையிட்டால்
 காரியம்போ லுருகியது மணிபோல்நிற்கும்
 கருணைவைத்து யெடுத்துமே கல்வத்திட்டே. (94)

இட்டுமே முன்சோறு தெளிந்தநீரால்
 இன்பமுடன் பனிரெண்டு சாமமாட்டி
 கட்டுமே வில்லைபண்ணிக் கதிரில்வைத்துக்
 கனிவாக அகலிலிட்டுப் புடத்தைப்போடு
 நட்டுமே யிப்படிக்கி அஞ்சுபோடு
 நலமாகச் சிவந்துமஞ்சள் போலிருக்கும்
 கிட்டுமே வாதமது கொள்ளையாகும்
 கிருபைவைத்தார் யாகோபு கொள்கைதானே. (95)

பஞ்சமித்திரம்-300

கொள்கையாய் முன்வைத்த துருசிச்சத்தில்
 குணமாக வீரமது சேர்ந்ததோடே
 கள்கையாய் செந்தூர மஞ்சள்தன்னைக்
 கணக்காக நாலிலொன்று கண்டுதேறு
 வள்கையாய்க் கல்வமிட்டுப் பாணியாலே
 வளமாக அனர்த்துவில்லை கதிரில்வைத்து
 உள்கையா யகலிலிட்டுப் புடமுன்றிட்டு
 உறுதிபெற யெடுத்துப்பார் சிகப்புமாமே. (96)

ஆமிந்தச் செகப்புதனை யெடுத்துப்பார்த்தால்
 அல்லாவைப் போலாகும் நபிமார்க்கொன்னார்
 காமிந்த வெள்ளியது நாலுருக்கிக்
 கணக்காகச் செந்தூர மூன்றுதாக்கு
 வாமிந்த உருகியது வாங்கிக்கொள்ளும்
 வடிவாகத் தங்கமது ஒன்றுகூட்டி
 நாமிந்தப் படியாக ஊதிப்போடு
 நபிமார்கள் சொற்போலே தங்கமாமே. (97)

தங்கமாம் யிதைவிற்றுச் செலவுசெய்து
 தடைறவே செந்தூரஞ் செய்யக்கேளு
 பங்கமாய்த் தங்கத்தில் ஒட்டிரெட்டிப்
 பதிவாக யீய்ந்துருக்கி ஊதிப்போடு
 அங்கமாய்த் தகட்டித்துப் பின்புநீயும்
 அடைவான கெந்தகமும் வீரமிட்டு
 துங்கமாய் முன்னிடையாக் கல்வமிட்டுத்
 துடியாக அரைஅன்னந் தன்னால்தானே. (98)

தன்னாலே ஆட்டிநீ யிருசாமந்தான்
 தடையறவே தகடுக்கு மேலேகட்டி
 கன்னாகக் கதிரில்வைத்துக் காயப்போட்டுக்
 கருணையாய்ப் புடமிடவே நொறுங்கும்நல்லா
 நன்னாக நொருங்கமட்டும் புடத்தைப்போடு
 நலமாக யெடுத்துமே கல்வத்திட்டுப்
 பின்னாலே சுடரைத்தான் பாதிசேர்த்துப்
 பிற்பாடு பூச்சாறு விட்டுஆட்டே. (99)

யாகோபு

ஆட்டியே வில்லைகட்டிக் கதிரில்வைத்து
 அடைவாகப் புதுஒட்டில் வைத்துமுடி
 நாட்டியே புடமிடவே நன்மையாகும்
 நலமான சந்தாணி யிடையேசேர்த்து
 கூட்டியே பழச்சாறு விட்டுஆட்டி
 குணமாக வில்லைகட்டிப் புடமுமிட்டுத்
 தாட்டிகமா யெடுத்துப்பார் செம்புமாகும்
 தடையில்லை தங்கத்தின் செயலுமாமே. (100)

செயலாக வெள்ளிபத்தி லொன்றுயீயச்
 செழுமைபெறச் சாணாரக் காகமாகும்
 அயலார்கள் ஒருவருக்குஞ் சொல்லிடாதே
 ஆனந்த மயமாக நின்றுதேறு
 நயமாக வித்துமே செலவுசெய்து
 நானிலத்தி லிருந்துமே பொறுமையாகத்
 தயலாக நபிமாரைக் கண்டுபோற்று
 தாட்டிகமா யாகோபு சொன்னவாறே. (101)

சொன்னதொரு நல்லோர்க்கு வாதமுண்டு
 சொற்பெரிய செம்புண்டு தங்கமுண்டு
 நன்னயமாய்ச் செல்வமுண்டு நடக்கையுண்டு
 நானிலமும் அவர்களுக்கு நன்மையுண்டு
 இன்னபடி நபிமார்போ வியற்கையுண்டு
 இருந்தவிடந் தன்னிலே இயல்புமுண்டு
 தன்னிகரில் சித்தியுண்டு நன்மையுண்டு
 தாக்கான மனமுண்டு தாக்கிப்பாரே. (102)

தாக்கிப்பார் கருமிக்கி வாதமில்லை
 தாட்டிகமாய்ப் பேசுவார் ஒன்றுமில்லை
 தாக்கியே சொல்லிடுவார் உலுத்தமாண்பர்
 துணையில்லை அவர்களுந்தான் துலைந்துபோவார்
 நோக்கியே அலைவார்கள் வீணிற்செய்து
 நுணுக்கத்தைக் காணாமல் அலைந்துகெட்டு
 பாக்கியத்தை வாதத்திற் சிலவுசெய்தேன்
 பலனில்லை யென்பார்கள் பாரிற்றானே. (103)

பஞ்சமித்திரம்-300

பாரிலே வாதங்கள் பொய்யதென்றால்
 பாக்கியமும் பொய்யாகும் பாரிலோர்க்கு
 ஊரில்நின்ற ஆண்டவனும் பொய்யதாகும்
 உறுதிபெற்ற நபிமார்கள் பொய்யதாகும்
 காரில்நின்றும் பொய்சொல்லார்க் கெய்தும்பாரு
 கருத்துடைய செல்வம்வரும் காட்சியுண்டாம்
 சோறில்லா தவர்களுக்குத் தூக்கமுண்டோ
 சுத்தரச வாதிக்கி யெய்துந்தானே. (104)

ஞாயம்

எய்தவே துரிசுக்குள் செம்பைக்கொள்ள
 யெத்தனைநா ளலைந்துமே கெட்டுத்தேறி
 பய்யவே நபிமாரை அடுத்தேனப்பா
 பகரரிய நபிமார்கள் வெகுநாட்சென்று
 வையகத்திற் கெந்தியுடன் வீரஞ்சேர்த்து
 வகையாகக் கொல்லென்று வழியுஞ்சொன்னார்
 கொய்துமே நல்லதென்று அரைத்துப்போட்டேன்
 குணமாகக் குகையில்வைத்து உருக்கினேனே. (105)

உருக்கையிலே நீலம்போ லோடிப்போச்சு
 உத்துமே கரியைநான் பார்த்தேன்பாவா
 பெருக்கவே ஒன்றுமில்லாப் போனதாலே
 பேணியே நபிமாரை அடுத்துக்கிட்டப்
 பருக்கிடவே நின்றுஅடி பணிந்துகேட்டேன்
 பகைத்தார்கள் தயவுநான் சொல்லச்சொல்லத்
 துருக்காகச் சொல்லியே பின்புதானும்
 துணையாகச் சத்துதனைச் சேரென்றாரே. (106)

சத்துதனைச் சேர்த்தரைத்து வில்லைகட்டிச்
 சரியாகப் புடம்போட்டு யெடுத்துக்கையில்
 வைத்துநபி மார்களைத்தான் வணங்கிச்சென்று
 வகையான சந்தானி சேரென்றார்கள்
 முத்துமே சலாஞ்செய்தேன் பாவாயென்றேன்
 முதன்மைபெற யெலுமிச்சம் பழத்தைச்சொல்லி
 சித்துக்கு ஆண்டவன்மே லாணையிட்டுச்
 செய்யென்று மொழிசொன்னார் செய்கைதானே. (107)

யாகோபு

தானென்று பின்னுமொரு செய்திகேட்டேன்
தாட்டிகமாய்ப் பஞ்சமித்திரம் நூல்கள்பாட
கோனென்ற உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு
குணமாகச் சேர்த்தரைத்துப் புடத்தைப்போட
வானென்ற கரியாக யிருந்துதென்று
வழியாக யில்லையென்று மயக்கங்கொண்டேன்
கானென்ற நபிமார்கள் பயப்படாதே
கருணைபெறக் குகையிட்டு உருக்கென்றாரே. (108)

உருக்கிடவே செம்பாச்சு உறுதியாச்சு
உண்மைமதி யெட்டுக்கு ரெண்டுசெம்பு
பெருக்கவே கொடுத்துருக்க மாத்துஆறு
பெருமைபெறக் கண்டுமன மகிழ்ந்தேன்பாவா
குருக்களவர் சொன்னதுதா னிந்தமட்டம்
சுகமாக யிடைக்கிடைதான் தங்கம்வைத்து
சுருக்கவே உருக்கென்று நபிமார்சொல்ல
சுகமாக உருக்கிவித்தேன் கொள்கைதானே. (109)

தானேதான் உருக்கியே கடையில்வித்து
சகலசித்து மாடியே சீவனத்தை
ஆனேநான் பண்ணியே சிறிதுகாலம்
அடைவாக நபிமாரைக் காத்திருந்தேன்
வானேநான் மனதிரங்கச் செந்தூரத்தை
வகையாகக் கேட்டுமே சொன்னார்பாவா
பானேமுன் னயமெடுத்த செம்பினோடே
பதிவாகத் தங்கத்தைச் சேரென்றாரே. (110)

சேரென்றா றிடைசேர்த்து உருக்கச்சொன்னார்
சிற்பெரிய நபிமார்க ளாடுமாட்டு
வாரென்றார் நாத்தமுடன் வீரஞ்சேர்த்து
வகையாக அரைத்துமே தகட்டிற்பூசி
நானென்று நொருங்கமட்டும் புடத்தைப்போட்டு
நலமாகக் கொடியோனைச் சேர்க்கச்சொல்லிக்
கூரென்று புடம்போட்டு யெடுத்துவாங்கிக்
குணமாக வெள்ளிதனிற் கொடுத்தார்தானே. (111)

பஞ்மித்திரம்-300

கொடுத்திடவே மதிபழுத்த நேர்மைகண்டேன்
 குணம்பெரிய நபிமாரைத் தொழுதிறைஞ்சி
 அடுத்திடவே லாயிலா யில்லல்லாகு
 ஆண்மையுள்ள மகமதுவைத் தொழுதுயானும்
 தடுத்தொன்றும் பேசாம லங்கிருந்து
 தயவுபெற்று உத்தரவு தானும்பெற்று
 கடுத்திட்ட சொல்லிட்டுக் குணமும்நல்ல
 காரணத்தின் செயலறிந்து கனிந்தேன்யானே.

(112)

கனிந்துமே அங்கிருந்து சிலதுகாலம்
 கனகமுள்ள ரசங்கட்டக் கேட்டுக்கொண்டேன்
 பணிந்துமே துரிசுநீர் பண்ணித்தந்து
 பதிவான குளிகைகட்டிப் பாகமாகக்
 குனிந்துமே கைகொடுத்து யாகுயாகு
 குணமாக அனுப்பியே கொண்டேன்பாவா
 தணிந்துமே வெகுதேசஞ் சுத்திப்பார்த்தேன்
 சாஸ்திரங்கள் பாடினேன் தன்மைதானே.

(113)

தண்மையா யிந்தநூல் சொன்னபாகம்
 தப்பினால் கடைகெட்ட யாகோப்பென்று
 உண்மையாய் சொல்லுவா ரென்றுசொன்னேன்
 உறுதியாய்க் கைபாகந் தப்பிச்சென்றால்
 வண்மையாய் மூன்றுதிர மருவிப்பாரு
 வடிவான பாகமெல்லாம் வெளியாய்ப்போகும்
 பெண்மையாய் வாதம்வரும் செம்புமாகும்
 பேதையர்போல் திரியாதே பேணிப்பாரே.

(114)

பேணியே மனதுதனை ஒக்கப்பண்ணிப்
 பிரட்டைவிட்டு நூல்பார்த்து வினையங்கண்டு
 ஊணியே ஒருவேளை யென்னவென்றால்
 உத்துமே கத்தெடுத்து உறுதிபார்த்து
 வீணிலே திரியாமல் செம்பெடுத்து
 விதமான மதிதனிலே பாச்சயேமம்
 காணிலே யிடைசமனாய்ச் சேர்த்துஊது
 கருவாக லாபம்வருங் கண்டுகெள்ளே.

(115)

யாகோபு

கண்டுகொள்ளு யிதைவிட்டு ரெம்பமாத்து
 கனிவாக வேணுமென்றால் ஒன்றுமில்லை
 பண்டுமே பழங்கதைகள் பேசவேண்டாம்
 பாருலகி லிருக்கமட்டு மட்டஞ்செய்து
 தொண்டுபட யிதைவிட்டு பக்கிரிவேசம்
 துரிதமாய்க் கொண்டாக்கால் மாத்துரெம்ப
 முண்டுபடச் செய்தாக்கால் அல்லாவுக்கு
 முக்கியமாய் பொறுக்குமென்று தான்சொன்னாரே. (116)

சொன்னதொரு அயச்செம்பு யில்லாப்போனால்
 சுருதிதனில் மட்டமது புடமிறங்கா
 நன்னயமாய் அயச்செம்பு யேதென்றாக்கால்
 நலமான துருசுஅயஞ் சேர்ந்தாலாகும்
 கன்னல்போல் செம்பாகும் யில்லாப்போனால்
 கருத்தங்காச் செம்பில்லை கண்டுகொள்ளு
 இன்னிலத்தில் உங்களுக்குச் சொல்லிப்போட்டேன்
 இருந்துரைத்தேன் யாகோபு யிதமதாமே. (117)

இதமாகத் தெரியாத வாதிதானும்
 இன்பமாய் அயச்செம்பு யெடுப்பெனென்று
 அதமாகச் சுத்தஅர பொடியையராவி
 அடைவான மூலிகையி லுருக்குவார்கள்
 பதமாகச் செம்புவர வில்லையென்பார்
 பாகமில்லை யென்றுசொல்லி அலைவார்மூடர்
 விதமாகச் சொல்லியே புலம்புவார்கள்
 வேதாந்த யாகோபு விளம்பினாரே. (118)

விளம்பினோம் செம்புவர மார்க்கங்கேளு
 விருப்பமாய் அயத்தினுடன் துருசுசேரு
 தளம்பவே துருசினுடன் கெந்திசேரு
 தாட்டிகமாய்க் கெந்தியுடன் வீரஞ்சேரு
 அளம்பவே சுடர்க்கொடியோன் தன்னைச்சேரு
 அப்பவே செம்புசத்து யிருக்கும்பாரு
 வுளம்பவே வெங்காரந் தன்னைச்சேர்க்க
 உருகிடவே செம்பாகும் உலகத்தோரே. (119)

பஞ்சமததாரம-300

உலகத்தில் செம்பான பிறகுநீயும்
 உற்றுகெடு மதிபழுத்து உறவுமாகும்
 ிலகத்துத் திரியாதே தங்கஞ்சேரு
 பதிவான பொன்னாகும் பாரிலோர்க்கு
 நிஸைபத்தும் ஞானம்வரும் செல்வமாகும்
 நீடுழி காலமெல்லாம் உண்ணலாகும்
 அலையாதே பரபரப்பா யாகோப்சொன்னார்
 அறிந்திட்டால் யெல்லாமுஞ் சித்தியாகும். (120)

அயச்செம்பு

சித்தியா யின்னமொரு அயத்தின்செம்பு
 தீர்க்கமாய்ச் சொல்லுகிறோம் உற்றுக்கேளு
 நத்தியாம் அரபொடிதான் ராவிநீயும்
 நலமாகப் பலம்பத்துப் பீங்கானிட்டு
 முத்திபெறப் பழச்சாறு மிதக்கவிட்டு
 முனிவாக நாளமூன்று ஊரவைத்துச்
 சத்தியமா யலம்பியதைக் காயவைத்துச்
 சாரித்து யின்னமொரு தகமைகேளே, (121)

தகமையாந் துரிசதுவும் பலமும்பத்து
 தாட்டிகமாய்ப் பொடியாக்கிச் சட்டியிட்டு
 உகமையா யெரித்திடவே வெள்ளைபோலாம்
 உற்றுகெடு பலமஞ்சு கல்வத்திட்டு
 பகமையாய் அரபொடியும் பலமும்ஒன்று
 பக்குவமாய் நாளும்பூ பலமூன்று
 வகமையாய் பழச்சாறு விட்டுநீயும்
 வடிவாக நாளமூன்று அரைத்திடாயே. (122)

அரைத்துமே வில்லைகட்டிக் கதிரில்வைத்து
 அடைவாக மேற்கவசம் அறியக்கேளு
 தரைத்துமே சுண்ணாம்பு உப்பும்நேரே
 தாட்டிகமாய் மேனியென்ற சாறுவிட்டு
 வரைத்துமே புடம்போட்டு யெடுத்துநீயும்
 வடிவாக மேனியென்ற சாறுவிட்டுப்
 பரைத்துமே அரைத்துவில்லை மேலேகட்டிப்
 பதிவாக மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்யே. (123)

யாகோபு

வலுவாகச் செய்துமே புடமுமிட்டு
 வாடியே போகாம லெடுத்துப்பாரு
 பலுக்கவே கரிபோலே தூளுமாகும்
 பாத்திட்டுக் கொஞ்சம்போற் கரியிலிட்டுக்
 கலுகவே உருக்கிப்பார் சத்துமாகும்
 கனமான பாகமிது கண்டுகொள்ளு
 சலுவாகச் செம்புபோலக் கண்டால்நீயும்
 சரியாக முன்போல பூவைச்சேரே.

(124)

சேர்த்துமே அரைத்துநீ புடமுமிட்டுச்
 சிரப்பாக உருக்கிப்பார் சத்துமாகும்
 பார்த்துமே பக்குவமாய்க் கல்வத்திட்டுப்
 பதிவான மாடனைத்தான் பாதிசேர்த்துக்
 காத்துமே செவ்வல்லி தன்னாலாட்டிக்
 கனிந்துமே வில்லைக்கட்டிக் காயப்போடு
 நாத்துமே புதுவோட்டி லிட்டுநீயும்
 நலமாகப் புடம்போட்டு யெடுத்துக்கொள்ளே.

(125)

எடுத்துமே பிரம்பாக வைத்துக்கொண்டு
 ஏழைமதி போகாதே யின்னங்கேளு
 அடுத்துமே கிறாவணமும் பலமும்பத்து
 அடைவான ஆட்டமுரி தனிலேகேளு
 தடுத்துமே பதினொருக்கா லுருக்கிச்சாய்க்கத்
 தவளம்போல் நிறமாகும் யெடுத்துநீயும்
 படுத்துமே கல்வமிட்டு நையத்தட்டிப்
 பதிவான சந்தானி பாதிசேரே.

(126)

சேத்துமே அன்னத்தை முரிக்கக்கேளு
 செயமான திரிபலாதி முதல்சரக்குப்
 பார்த்துமே பொடியாக்கிச் சோத்திலிட்டால்
 பதிவாக நீராகும் நீரைத்தானே
 காத்துமே அதில்விட்டுக் கரையஆட்டிக்
 கணக்காக வில்லைக்கட்டிக் கதிரில்வைத்து
 நாத்துமே பெரும்புடமாய்ப் போட்டெடுத்து
 நலமாகக் கல்வமிட்டு நாட்டங்கேளே.

(127)

பஞ்சமித்திரம்-300

நாட்டமென்ன சந்தானி பின்புதானும்
 நலமாகப் பாதியிடு அன்னநீரால்
 வரட்டுபட அரைச்சாமம் நாலுமாகும்
 வளமான வில்லைகட்டிக் கதிரில்வைத்துக்
 கூட்டுமென்ன ஓட்டிலிட்டுப் புடமுமிட்டால்
 குணமான மஞ்சள்போ விருக்குங்கண்டர்
 தேட்டுவரு மிப்படிக்கித் திரமும்அஞ்சு
 செயமாக யிட்டபின்பு சொல்லக்கேளே. (128)

சொல்லவே குருவாச்சு செயமதாகும்
 துடிவான குருவெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
 வெல்லவே புடம்போட்ட அயத்தின்சத்தில்
 விதமாக எட்டிலொன்று சொல்லக்கேளு
 நல்லவே கிராவணமும் யெடுத்துப்போடு
 நலமாகக் கல்வமிட்டு நாட்டங்கேளு
 வல்லமையாய்ப் பழச்சாறு விட்டரைத்து
 வடிவாக வில்லைகட்டிக் கதிரில்வையே. (129)

கதிரில்வைத்து அகலிலிட்டு மண்ணுசெய்து
 கருதியே புடம்போட்டு யெடுத்துக்கல்வம்
 பதிவாக விட்டுமே பழச்சார்விட்டுப்
 பக்குவமா யரைத்துவில்லைக் கதிரில்வைத்து
 நிதிபெறவே புடமிட்டுச் சொல்லக்கேளு
 நிலவரமாய்ப் புதுக்குகையி லிட்டுநீயும்
 விதியாக முன்போலே உருக்கச்செம்பாம்
 வெற்றிபெற யாகோபு விளம்பினாரே. (130)

விளம்பவே செம்பாகும் செம்புநேத்தி
 விதமாக யிச்செம்பில் கவரோகோடித்
 தளம்பவே மதியேழில் மூன்றுசெம்பு
 தாக்கிட்டு உருக்கிப்பார் வெடிப்பாய்க்காணும்
 அளம்பவே அந்தயிடை தங்கத்தாயை
 அடைவாக உருக்கியே ஊதிப்போடு
 துளம்பவே பத்தரைக்கிக் குரையாதப்பர்
 துடியாக யாகோபு சொன்னவாறே. (131)

யாகோபு

சொன்னதொரு யிதைவிறுச் செலவுசெய்து
 துடியாக யின்னமொரு செய்கைகேளு
 நன்னயமாய் முன்னெடுத்த செம்புநேரே
 நலமாக யேமத்தை உருக்கிக்கொண்டு
 கன்னல்போ லுாதியதைத் தகடாய்த்தட்டிக்
 கணக்காக நாளும்பூ சிகப்பிகுட்டிப்
 பன்னகமாய்ப் பழச்சாற்றி லரைநாற்சாமம்
 பக்குவமா யரைத்துமுன் தகட்டிற்பூசே. (132)

பூசியே உலரவைத்துப் புடத்தைப்போடு
 போக்கோடே யெடுத்துமே பின்புகேளு
 தாசியே பின்பொருக்கால் பூசிப்பூசித்
 தாட்டிகமாய்ப் புடம்போடு நொறுங்கும்நன்றாய்
 வாசியே நொறுங்கினபின் கல்வத்திட்டு
 வடிவாக அரைத்துவில்லைக் கதிரில்வைத்துப்
 பாசியே ஒட்டிலிட்டுப் புடத்தைப்போடப்
 பரிவாகக் கரிபோலே தூளுமாமே. (133)

தூளுமா மாடனைத்தான் பாதிசேர்த்துத்
 துடியான பூச்சாறு விட்டுஆட்டிப்
 பாளுமே போகாமல் நாலுசாமம்
 பக்குவமா யரைத்துவில்லை கதிரில்வைத்துக்
 காளுமே புதுஅகலி லிட்டுமுன்போல்
 கடிதான புடமிட்டுச் சொல்லக்கேளு
 நாளுமே யெடுகல்வ மிட்டுநீயும்
 நலமான சந்தானி சேரக்கேளே. (134)

சேற்கவே யெட்டிலொன்று சேத்துநீயும்
 செவ்வல்லிப் பூச்சாறால் சாமமாட்டிப்
 பாற்கவே வில்லைகட்டிக் கதிரில்வைத்துப்
 பக்குவமாய்ப் புடம்போடு பாரிலோரே
 காற்கவே சிவப்பாகும் யெடுத்துநீயும்
 கருணைபெற அல்லாவைத் துதித்துப்போற்றி
 ஏற்கவே வெள்ளிபதத்தில் ரெண்டுசேரு
 இதமாகத் தங்கமாம் யின்பமாமே. (135)

பஞ்சமித்திரம்-300

இன்பமாந் தங்கத்தைக் கண்டபோதே
 யிதமாகக் கெருவமில் லாதேதாநில்லு
 அன்பாகக் கெருவம்வந்தாற் சொல்லக்கேளு
 அடைவான அரசர்கள்தான் உன்னைத்தானும்
 வன்பாகக் கூட்டிப்போய்ச் சொல்லச்சொல்வார்
 வடிவாகச் சொல்லாட்டால் அரசர்தானும்
 முன்பாக உன்னைத்தான் வெட்டுவார்கள்
 முடிவாக மனதடங்கி நின்றிடாயே.

(136)

நின்றிட்டாற் பலனாகுஞ் சித்தியுண்டு
 நிலைதப்பி லுன்னையவர் சின்னஞ்செய்வார்
 கன்றிட்டுப் பால்கரந்தாப் போலேவாதக்
 கணக்கறிந்து செம்புதனைக் கருதிப்பாரு
 நன்றிட்டு லாபம்வரும் அநேகங்கூடும்
 நாதாந்த நபிமார்கள் சொன்னநேர்மை
 அன்றிட்டு அலுக்காமற் செய்துகொள்ள
 அடைவான சித்தியெல்லா மாகுந்தானே.

(137)

செம்புச்சத்து

ஆகுமேயின்ன மொருசெம்பு சொல்வேன்
 அன்பாக நபிமார்கள் சொன்னநேர்மை
 பாகுபெற நேர்வாளச் செம்புவாங்கிப்
 பதியவே பலம்பத்துக் குகையிலிட்டுத்
 தாகுபெற நல்லாக உருக்கிக்கொண்டு
 தகுசெந் தகத்தையிடைக் கிடையுமீய்ந்து
 நாகுபெறச் சத்தாக மட்டுந்தாக்கு
 நலமான சத்தானா லெடுத்துக்கொள்ளே.

(138)

எடுத்துமே வெங்கலம்போற் சத்துதன்னை
 யிதமாகக் கல்வமிட்டுப் பின்புகேளு
 அடுத்துமே சத்துக்கு வீரங்காலாம்
 அதையிட்டு அரைக்கயிலே மஞ்சளாகும்
 தொடுத்துமே கொடியோனைப் பாதியிட்டுத்
 துணையாகச் செவ்வல்லிப் பூச்சாற்றிட்டுப்
 படுத்துஅரை வில்லைகட்டிக் கதிரில்வைத்துப்
 பதமாகக் குக்குடத்தின் புடத்தைப்போடே.

(139)

யாகோபு

புடம்போட்டு யெடுத்துமே புரம்பாய்வைத்துப்
 போக்கான சத்துவது பலமுமஞ்சு
 அடம்படவே பீங்கானி லிட்டுக்கேளு
 அடைவான யெலுமிச்சம் பழச்சாற்விட்டு
 நடம்போடு மூன்றுநா னூறவைத்து
 நலமாகக் கழுவினே உலரப்போட்டு
 வடம்போடு முன்போட்ட வில்லைக்குத்தான்
 வடிவாக நாலிலொன்று சேர்த்துக்கொள்ளே. (140)

சேத்துமே பழச்சாறு விட்டுஆட்டிச்
 செம்மையாய் வட்டதுபோல் வில்லைபண்ணிக்
 காத்துமே நபிமாரைத் தொழுதுபோற்றிக்
 கணக்கறிந்து புடமிட்டு யெடுத்துநீயும்
 பாத்துமே சந்தானி பாதிசேர்த்துப்
 பதிவாகப் பழச்சாறு விட்டரைத்து
 வாத்துமே வில்லைகட்டிப் புடமுமிட்டு
 வகையாகக் குகையிலிட்டு உருக்கிடாயே. (141)

உருக்கிடவே ரவியாகும் யிந்தச்செம்பை
 உண்மையாய் வெள்ளியதை ஊதிப்போட்டு
 நருக்கிடவே யெட்டுக்கு ரெண்டுசேரு
 நலமாக மாத்தாறு காணும்நல்லா
 பருக்கிடவே தங்கமதை யிடையேசேர்த்துப்
 பார்த்திடவே மாத்தெட்டு மாகும்நல்லா
 வருக்கிடவே யிதைவித்துச் செலவுசெய்து
 வடிவாகச் செந்தூர வண்மைகேளே. (142)

வண்மையாய்ச் சொன்னமுறை போலேசெம்பு
 வடிவாக யெடுத்துமே வைத்துநீயும்
 உண்மையாய்த் தங்கமதை யிடையேசேர்த்து
 உறுதிபெறத் தகடாக்கிப் பூசக்கேளு
 தண்மையுள்ள கெந்தியுடன் சிகரம்கூட்டித்
 தாக்கியரை பூச்சாறு தண்மையாக
 வண்மையா யிருசாமம் ஆட்டிநீயும்
 வடிவாகத் தகட்டின்மேல்க் கவசம்போடே. (143)

பஞ்சமித்திரம்-300

போட்டுமே நொருங்கமட்டும் புடமுமிட்டுப்
 பொறியாறி யெடுத்துமே கல்வமிட்டு
 நாட்டுமே சுடரைத்தான் சேத்தரைத்து
 நலமாகப் புடம்போட்டு வெங்காரத்தை
 ஏட்டிலுள்ள படிசேரு அரைத்துவில்லை
 யினமாகக் கதிரில்வைத்து ஓட்டிலிட்டு
 பாட்டுமே யெடுத்துப்பார் சிவந்துநிற்கும்
 பாத்திட்டு யெடுத்துமே பகரக்கேளே..

(144)

பகரவே வெள்ளிபத்தில் ரெண்டுயீய
 பதிவான தங்கமாம் பாரிலோர்க்கு
 நகரவே ஒருவருடன் சொல்லிடாதே
 நபிமார்கள் சாபமிடு வார்களப்பா
 தகரவே கண்டவுடன் கெற்சிக்காதே
 தகுமான படியிருந்தால் நன்மையாகும்
 உகரவே திரியாதே உழண்டுபாரு
 உத்துணர்ந்து யாகோபு உரைசெய்தேனே.

(145)

உரைசெய்தேன் வடமொழியைப் பார்த்துநானும்
 உண்மையாய் நபிமாரைக் கேட்டுக்கேட்டு
 வரைசெய்தேன் வீணருடன் பேசவேண்டாம்.
 வடிவான சரக்கதனை அலைந்துபாரு
 குரையாக யெண்ணாதே சரக்கைக்கண்டு
 குத்தமற உன்னினைவில் குரூரம்வைத்துப்
 பரையாக உலகத்தில் பத்தியாகப்
 பண்பாக யிருந்திடவே முத்தியாமே.

(146)

முத்தியா யாகவென்றால் கெந்திதன்னை.
 முழுதும்உழை பாகம்வரும் முதலுமாகும்
 சித்தியா யாகவென்றால் அயத்தைப்பாரு
 சீர்தூக்கப் பலனாகும் சிறப்புமாகும்
 புத்தியா யாகவென்றால் நூலைப்பாரு
 புதுமைபெறச் சரக்கெல்லாங் கண்டுதேரு
 சத்தியமாய் நபிமாரை அடுத்துக்கேளு
 சாத்தியாய்ப் பாகமதைச் சல்திபாரே.

(147)

யாகோபு

சல்தியாய் நபிமாரைக் காணவென்றால்
 சாஸ்திரத்திற் சொன்னபடி சரக்கைவைத்து
 வல்தியாய்ச் செம்பெடுத்து வெள்ளிதன்னில்
 வடிவாகக் குடுத்தபின்பு தங்கஞ்சேர்த்து
 உல்தியாய்ச் செட்டிகையில் வித்துலாபம்
 உண்மையதைச் செலவுக்கு வைத்துநீயும்
 நல்தியாய்ச் சூதத்தைக் கட்டித்தீரு
 நாதாந்த யாகோபு நலஞ்சொன்னாரே.

(148)

நலமாக யிருக்கவென்றால் பொன்னைக்கண்டு
 நாட்டிலே சொல்லாதே மவுனமாக
 பிலனாக யிருந்துமே யாவருக்கும்
 பேசாமல் யாபாரம் பண்ணிக்கொள்ளு
 அலனாக அலையாதே அல்லாதன்னை
 அடைவாக முப்பொழுதும் வணங்கிப்பின்பு
 கலனாக வேதத்தைப் படித்துத்தேறு
 கருணைபெற யாகோபு கண்டார்தானே.

(149)

கண்டதொரு உலகத்து வாதியெல்லாம்
 கனிவாக ஆண்டவரைத் தொழுதாரென்று
 பண்டுபோ லுனைவணங்கு வார்களையா
 பதிவாக அவர்களுடன் பேசிதாதே
 தொண்டுபடு வார்களீ மவுனமாகத்
 துடியாகப் பேசாம லிருந்துநீயும்
 கொண்டதுபோ லவர்களையு மெச்சிக்கொள்ளு
 குணமாக யாகோபு குறித்தார்தானே.

(150)

குறித்தார்கள் உலகத்தி லிருக்கும்பேர்கள்
 கொடிதாக ஒருவனுக்குப் பணமிருந்தால்
 பறித்துமே அவர்களையே யெளியோராக்கிப்
 பதிக்கவே நெஞ்செறிப்பு மிகவுங்கொள்வார்
 நறித்துமே உலகத்தில் யெல்லோருக்கும்
 நலமாக ஆண்டவர்மே லிச்சையாகும்
 கறித்துமே ஆண்டவனைத் தொழுகும்போது
 கண்டறிவா ருலகத்தில் கருமிதானே.

(151)

பஞ்சமித்திரம்-300

கர்மிக்கு மனதுபோல் நடந்துகொள்ளு
 கருணைபெற அவரவர்க்குத் தகுமானத்தை
 வர்மிக்கும் படிநடப்ப திருக்கவேண்டாம்
 வடிவாகச் சுடுவாதி தன்னைக்கண்டு
 பர்மிக்கப் பேசாதே அவன்பேச்சாகப்
 பாரிலே வாதத்தில் வெகுநாட்பட்டேன்
 தர்மமா யுன்னிடத்தி லெனக்குஒன்று
 தடையறவே கேட்டாக்கால் தான்போவானே. (152)

போகுவான் வெகுநாளாய்ச் சுட்டுக்கெட்ட
 புலையனுக்கு ஒருபோதுஞ் சொல்லவேண்டாம்
 யோகுவான் ஆண்டவன்தன் பொக்கிஷத்தை
 ஒருவரா லெடுக்கவே கூடுமோதான்
 தாகுபெறக் குடுத்துவைத்தால் தோணும்தோணும்
 தடையறவே நூல்பார்த்தால் துலங்கும்பாரு
 வாகுமே யெல்லாமுஞ் சித்தியாகும்
 வகையாக லோகத்தின் வழிசொன்னாரே. (153)

அயஉருக்கினம்.

லோகத்தி னரபொடியும் பலமும்பத்து
 உறுதிபெறப் பழச்சாற்றில் திரிநாளூற
 ஆகமாய்ப் பாணிவிட்டு அலம்பித்தீரு
 அடைவான ரவிதனிலே காயவைத்துப்
 பாகமாய்ப் பலம்பத்துக் கல்வத்திட்டுப்
 பதிலான சந்தானி பாதிசேர்த்துத்
 தாகமாய்ப் பழச்சாறு விட்டுஆட்டித்
 தாட்டிகமாய் வில்லைகட்டிக் கதிரில்வையே. (154)

கதிரில்வைத்து ஓட்டிலிட்டுப் புடமுங்காடை
 கணக்காகப் புடமிட்டு யெடுத்துக்கல்வம்
 பதியாக விட்டுமே பின்புகேளு
 பக்குவமாய்ச் சந்தானி முன்போற்செத்து
 சதியாகப் பழச்சாறு விட்டரைத்துச்
 சாமமது சென்றபின்பு வில்லைகட்டி
 விதியாக அகலிலிட்டு முன்போற்கேளு
 விதிபெறவே புடமிட்டு யெடுத்திடாயே. (155)

எடுத்திடவே யிப்படிக்கிப் புடமுமஞ்சு
 யிதமாகப் புடமெல்லாஞ் சந்தானிசேர்த்து
 அடுத்திடவே புடம்போட்டு யெடுத்தபின்பு
 அடைவாக வில்லைதனிற் கொஞ்சமிட்டு
 விடுத்திடவே கரியில்வைத்து உருக்கிப்பாரு
 விருப்பமாய் லோகமது கரைந்துநல்லா
 படுத்திடவே உருக்கினால் பாகமாகும்
 பதிவாக உருகாத போனாற்கேளே.

(156)

போனாலே பழையபடி சந்தானிசேர்த்துப்
 போகவே அரைத்துநீ புடத்தைப்போட
 வானாலே உருக்கிப்பார் கரியில்வைத்து
 வளமாகக் கறுப்பாகக் கரியில்நின்று
 ஆனாலே ஆடினால் பாகமநேத்தி
 அப்படிக்கிப் பாகமதை அறிந்துசெய்து
 தானாலே குருவாக வைத்துக்கொண்டு
 தாட்டிகமாய்ச் செம்பெல்லா மெடுத்துக்கொள்ளே.

(157)

எடுத்துமே யிக்குருதான் யெதுக்கொப்பென்று
 யிதமாகச் சொல்லுகிறே னுற்றுக்கேளு
 அடுத்துமே ஆண்டவற்கு ஒப்பாகும்பாரு
 ஆண்டவரு மனிதர்களைப் படைப்பாரப்பா
 படுத்துமே யிதுபோலச் செத்தசெம்பைப்
 பதிவாக உயிர்கொடுக்கும் பகரப்போகா
 நடுத்துமேயிக் குருவா லெல்லாந்தங்கம்
 நாதாந்த யாகோபு நலஞ்சொன்னாரே.

(158)

துருகச்செம்பு

நலமாகச் சொல்லுகிறேன் துருசிலுள்ள
 நாதாந்தச் செம்புதா னிறக்குநேர்மை
 பிலனாகத் துருகதான் பழைம்பத்து
 பின்புதான் நாதறும்பு பலமுமயேழு
 தலனாகக் குடனது பலமுமஞ்சு
 தாட்டிகமாய் வீரமது பலமுரெண்டு
 கலனாக யிதுவெல்லாங் கல்வத்திட்டுக்
 கணக்காக எலுமிச்சம் பழச்சாறாட்டே.

(159)

பஞ்சமித்திரம்-300

ஆட்டியே நாலுநாட் சென்றபின்பு
 அதைக்கதிரில் வைத்துநல்லாக் காயவைத்து
 மூட்டியே சுண்ணாம்பு உப்புமநேரே
 முடிவான மேனியென்ற சாற்றாலாட்டி
 வாட்டியே புடமிட்டுப் பின்புகேளு
 வடிவாக மேனிச்சாற் தன்னாலாட்டி
 காட்டியே வில்லைக்கிக் கவசங்கட்டிக்
 கனமாக அதின்மேலே சீலைசெய்யே. (160)

சீலைசெய்து உடனேதான் புடமுந்தீர்ந்து
 சிறப்பாக யெடுத்து மேற்கவசந்தன்னை
 மாலையாய்ப் பிரித்துப்பார் நீலனொக்கும்
 மயமாகக் கொஞ்சமெடு கரியில்வைத்து
 நாலையா யுருக்கிப்பார் நீலம்போல
 நல்லாக ஒடினால் நிலைத்தவேலை
 காலையா யோடாமற் செம்பதானால்
 கனமாகப் பின்புமே சரக்கைச்சேரே. (161)

சரக்குமே செத்திட்டு அரைத்துக்கொண்டு
 சல்தியெடுத்த துக்கல்வந் தன்னிலிட்டுப்
 பாக்கவே முன்செய்த குருவும்பாதி
 பாத்திட்டு யெலுமிச்சம் பழச்சார்விட்டு
 வாக்கமாய் நேகஅரை சாமம்நாலு
 வடிவில்லை கட்டிபெரும் புடமாய்ப்போடு
 தாக்கவே யெல்லாமுங் குருவுமாகும்
 தாட்டிகமர் யாகோபு சொன்னவாறே. (162)

சொன்னதொரு புடம்போட்ட வில்லைதன்னைச்
 சுருதிபெற நல்லகுகை தன்னிலிட்டு
 நன்னயமா யுருக்கிடவே செம்புமாகும்
 நாதாக்க ளாடுகிற செம்புமாச்ச
 பின்னமில்லாச் செம்புநிறஞ் சொல்லக்கேளு
 பேசரிய கதிரவன்போற் காணுங்காணும்
 தன்னிகரில் விலைபெற்ற செம்புதன்னைத்
 தக்கமிட்டு யெடுத்துமே வைத்துக்கொள்ளே. (163)

யாகோபு

கொள்ளவே மித்திரத்திற் சாய்க்கக்கேளு
 குடிலமா யிலுப்பைப்பூ வருந்தேனுமாகும்
 நள்ளவே வாழையுட சிழங்குச்சாறு
 நலமான நல்லெண்ணை நெய்யுமாகும்
 வெள்ளம்போல் சொல்லிவந்தே னின்னமுந்தான்
 வெகுவாகச் சொல்லுகிறேன் மெத்தமெத்த
 கள்ளமாய்க் கட்டுப்பால் சதிரக்கள்ளி
 கனிவான பாலாகுந் தேங்காய்ப்பாலே.

(164)

தேங்காயின் பாலுடனே கூடச்சேர்த்துச்
 சிறப்பாக வகைவகைக்கிப் படி அரைக்கால்
 பங்காக யிதுவெல்லாங் குழப்பிக்கொண்டு
 பதியவே உருக்கிச்சா யெட்டுமாகும்
 நீங்கியே கர்மிசங்கள் கழன்றுபோகும்
 நிலைக்குமே வெள்ளியது தங்கமாகும்
 வாங்கியே பாத்திடவே தங்கச்செம்பு
 வடிவான செம்பெல்லாஞ் செய்திடாயே.

(165)

செய்திடவே வெள்ளிதனில் வங்கங்கூட்டித்
 திடமாக ஊதியபின் னெடுத்துநல்லா
 வைதிடவே வெள்ளியது யேழுமாகும்
 வடிவான செம்பதுவு மூன்றுசேர்த்துக்
 கைதிடவே தங்கமது யிடையேசேரு
 கனிவான தங்கமாம் வித்துக்கொள்ளு
 எய்திடவே சீவனத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு
 யிதமான செந்தூரஞ் செய்துகொள்ளே.

(166)

கொள்ளவே செந்தூரஞ் செய்யக்கேளு
 குறிப்பான செம்பதுவும் பலமுமொன்று
 தள்ளவே தங்கமது ஒன்றுகூட்டித்
 தனித்துமே உருக்கியே தகடாய்த்தட்டி
 நள்ளவே கெந்தகமும் வீரமிட்டு
 நலமாகப் பூச்சாறு விட்டரைத்துத்
 துள்ளவே வில்லைகட்டிக் கதிரில்வைத்துத்
 துடியாகப் புடமிட்டு யெடுத்துக்கொள்ளே.

(167)

பஞ்சமித்திரம்-300

எடுத்துமே கொடியோனைப் பாதிசேர்த்து
 இதமாக முன்பூவின் சாறுவார்த்து
 அடுத்துமே வில்லைகட்டிக் காயப்போடு
 அதிகமா யோட்டிலிட்டுப் புடத்தைப்போடு
 கடுத்துமே சிவந்துவிடும் முருக்கம்பூப்போல்
 கனமாக யிருந்திடுமே கண்டுகொள்ளு
 தொடுத்துமே வெள்ளிக்கி யிருபத்தொன்று
 தோய்ந்திடவே தங்கமாந் துய்ந்துபாரே. (168)

துய்ந்துபார் வெகுநூலை ஆராய்ந்தல்லோ
 சோதித்தாற் பலனாகந் தோய்ந்துபாரு
 பைந்துபா ரின்னூலைப் பார்த்துத்தேறப்
 பதிவான வாதம்வரும் சத்துமாகும்
 நைந்துபார் செம்பெடுத்து மதியிற்காக்க
 நலமான தங்கமாம் நாட்டுளோர்க்கு
 வைந்துமே சோதித்தா லெல்லாமாகும்
 வழிகண்டு யாகோபு வரிசைசொன்னார். (169)

வரிசையாய்ச் சத்தெடுத்துக் காரங்கூட்டி
 வழியோடே உருக்காட்டால் சொல்லக்கேளு
 உரிசையாய் அயக்கசடு விலகமாட்டா
 உற்றுமே சத்ததுவும் நிறமுமில்லை
 பரிசையாய் வாட்டதுவு மிகுந்துபோனால்
 பதப்படா வாறதுபோ லுதிர்ந்துபோகும்
 நரிசையாய்ப் புடமதுவு மீறித்தானால்
 நலமான செம்பெல்லாந் தீய்ந்துபோமே. (170)

தீஞ்சிட்டுச் செம்பதுவும் வருகப்பாரு
 சித்தியில்லை உருக்கிறதோர் ஊத்துதப்பில்
 பாஞ்சிட்டுச் சத்ததுவுந் தீஞ்சுபோகும்
 பதிவான பலனில்லை உருச்சியில்லை
 தாஞ்சியே சத்ததுவுங் கிட்டமாகும்
 தடையறவே கிட்டத்தை ஊதிப்போடு
 வாஞ்சுதே நூல்பொய்யாய்ப் போச்சுதென்பார்
 வகையறியா வாதிக்குப் புத்திசொல்லே. (171)

யாகோபு

புத்திநீ சொல்லிவிடு யின்னங்கேளு
 பிரட்டல்ல திட்டமாய்ச் செய்துகொள்ளு
 மத்திபமாய் மட்டம்போல் நிறமுங்கண்டால்
 மதிபெருகப் பொன்னிடைதான் சேர்த்துஊது
 நித்தியமாய்த் தகட்டித்துப் புடம்போடாதே
 நிலவரமாய் மட்டையிடை தங்கத் தாயைச்
 சத்தியமாய்ச் சேர்த்துநீ உருக்கிநீயும்
 சரியாகத் தகடுதட்டிச் சொல்லக்கேளே.

(172)

சொல்லவே யீயமிட்டு ஊதவேண்டாம்
 சுகமான யீயசெந் தூரம்போதும்
 நல்லவெள் ளுத்துவர ஊதிப்பின்பு
 நலமான தகடுதட்டிப் பின்புநீயும்
 வெல்லவே வறுத்தஉப்பு நாலுபங்கு
 விதமான புடமாவு மூன்றுமாகும்
 கள்ளவே நேகரைத்துப் புளிச்சார்விட்டுக்
 கனமான உண்டைபண்ணி கணக்குக்கேளே.

(173)

கணக்காகத் தகட்டைத் தானுள்ளேவைத்துக்
 கதிபெருகச் சேவலென்ற புடமுமிட்டுத்
 தனக்காகப் பையயெடு தகட்டைமெள்ளத்
 தட்டியேஒரு பீங்கான் தன்னிற்றானும்
 வணக்கமாய்த் தகட்டைத்தா னொடித்துநீயும்
 வளமாகக் கரியிட்டுக் காரங்கூட்டிப்
 பணக்காக வைத்துமே உருக்கித்தட்டிப்
 பண்பாக முன்போல உப்புவையே.

(174)

வைத்துமே புடம்பதமாய்ப் போட்டெடுத்து
 வகையான அதரெல்லாந் தட்டித்தீரு
 னைத்துமே பின்பொருக்காய் வைத்துப்போடு
 நலமாகத் தங்கமது யிறங்கும்நல்லா
 பைத்துமே யிதையெடுத்து நிருத்துப்பாரு
 பதிவாக லாபம்வரும் பயப்படாதே
 சித்துமே ஆடலாம் நபிமார்போலே
 சிறப்பாக யிருந்துமே வாழ்ந்திடாயே.

(175)

வாழ்த்திடவே நபிமார்க ளாடுமாட்டை

வழிகண்டு யின்னூலில் வழியைச்சொன்னேன்
தாழ்ந்துமே போகாமல் பாகமாகத்

தடையறவே செய்திட்டு விற்றுக்கொள்ளு
ஆழ்ந்துமே செலவுசெய்து பள்ளிவாசல்

அடுத்துமே தொழுதிட்டுத் தீன்தீனென்று
வாழ்ந்துமே சொல்லியே செபங்கள்பண்ணு

வடிவான யாகோபு வகைசொன்னாரே.

(176)

வகையென்ன சொல்லுகிறேன் உற்றுக்கேளு

வையகத்தி லொருகுது வண்மைபாரு
நகையான யிந்தநூல் முன்னுர்தன்னில்

நாடியே அங்கங்கே பாகமாகத்
துகையாகச் சொல்லிவிட்டேன் யெல்லாஞ்சேர்த்துச்

சுருதிபெற ஒத்தாக்கால் தோய்வுமாகும்
தகையாக யெல்லாமும் படித்தாற்றோனும்

சாஸ்திரமும் நிசமாகுந் தன்மைபாரே.

(177)

தண்மையாய் அயர்ச்சி யெடுத்துநீயும்

தடையறவே பலமொன்று நிறுத்திக்கொண்டு
உண்மையாய்த் தங்கமது பலமுமொன்று

உத்துமெள்ளக் குகைதனிலே உருக்கிக்கொண்டு
வண்மையாய் தகடாகத் தட்டினீயும்

வகையாகச் சொல்லுகிற வழியைக்கேளு
பண்மையாய்க் கல்லுப்பு பலமும்நாலு

கடியசெங்கல் பலம்ரெண்டு கணக்குமாமே.

(178)

கணக்காக மேனிச்சார் தன்னாலாட்டிக்

சுருதியே கையினால் பிடித்துநீயும்
வணக்கமாய்த் தகட்டைத்தா னுள்ளேவைத்து

வடிவாகக் குழக்கட்டை போல்பிடித்துத்
துணக்கமாய்ப் பெரியபுடம் போட்டுத்தீரு

துடியாக மெள்ளயெடு உண்டைதன்னைப்
பணக்கமாய் மெள்ளஉடை உப்புரெண்டாம்

பகையான அதரிருக்கும் யெடுத்துக்கொள்ளே.

(179)

எடுத்துமே பீங்கானில் தட்டிநீயும்
ஏழைமதி போகாதே தகட்டைநீயும்
அடுத்துமே உருக்கிநீ தகட்டித்து
அடைவாகப் பழையபடி உப்புக்குள்ளே
தடுத்துமே வைத்துநீ புடமுமிட்டுத்
தட்டியே அதரெடுத்துப் பின்புநீயும்
படுத்துமே யிப்படிக்கிச் செம்பெல்லாந்தான்
பதிவாக அதராக யெடுத்திடாயே. (180)

எடுத்திட்டுத் தங்கமதை உருக்கிக்கொள்ளு
இதமான அதரோடே கெந்திமுக்கால்
நடுத்துமே வீரமது காலுமிட்டு
நாடியே பழச்சாறு விட்டுஆட்டிக்
கடுத்துமே புடமிட்டு யெடுத்துப்பாரு
கனிவாகக் கரிபோலே தூளுமாகும்
படுத்துமே கொடியோனைப் பாதிசேர்த்துப்
பழச்சாறு விட்டரைத்து வில்லைக்கட்டே. (181)

கட்டியே புடமுமிட்டு யெடுத்துப்பாரு
கனமான குருவாகுங் கண்டுகொள்ளு
தட்டியே மதியெட்டில் ரெண்டுவீய
தன்மைபெறத் தங்கமாம் நல்லமார்க்கம்
வட்டிக்கிக் கொடுத்தபொருள் போலேயாகும்
வடிவான யிவ்வேதை வளமையாகும்
பட்டியே பொன்சேர்க்க வேண்டாம்பாவா
பதிவாக யாகோபு பாலித்தாரே. (182)

பாலித்தார் தங்கமில்லாக் களங்கமெங்கும்
பாதையிலே யெரிந்துவிடு பலனுமில்லை
கோலித்த யிரும்பில்லாச் சத்துவெல்லாம்
கொல்லையிலே தானெரிய மிகவும்நன்று
தாலித்த வங்கசெந் தூரமில்லா
தடையறவே செம்பாகா தறணியில்லை
கூலிக்கி அறுத்தவள்போற் சொன்னாலென்ன
கொடுமையுள்ள வாதிக்குள் கண்டுபாரே. (183)

பஞ்சமத்திரம-300

கண்டுமே சொன்னதொரு பாகம்விட்டு
 கனிவாகச் செய்திடினோ வர்ணமில்லை
 பண்டுமே பழங்கதையி லென்னலாபம்
 பதிவான கைபாக வரிசையாலே
 துண்டுமே சத்தினுட மார்க்கமுண்டு
 துடியான செம்புண்டு சூட்சமெத்த
 வண்டுபோ லலையாதே நூலைப்பாரு
 வடிவான பாகம்வரும் வணங்குவாயே. (184)

புடத்துஅதர்செம்பு

வணங்குவா யேழையாம் வாதிக்கித்தான்
 வடிவான செம்பொன்று வழுத்தக்கேளு
 தணங்கியே காசவிற்குஞ் செட்டியோடே
 தாக்கியே அவனிடத்திற் சென்றுபுக்கிக்
 கணங்காமல் பொன்னைத்தான் புடமுமிட்டுக்
 கனிவாக அதரைத்தான் தள்ளுவார்கள்
 பணமில்லா அதரெடுத்து வாங்கிவந்து
 பலமொன்று நிறுத்துமே கல்வத்திட்டே. (185)

இட்டுமே நாத்தமது முக்காலிட்டு
 யிதமான வெங்காரம் பலங்காலாகத்
 தட்டுமே பழச்சாறு விட்டரைத்துத்
 தகமைபெற மூன்றுநா ளரைத்துமைபோல்
 கட்டுமே வில்லைகட்டுக் கதிரில்வைத்துக்
 கணக்காகப் புடமிட்டு யெடுத்துக்கொள்ளு
 பட்டுமே குருவாகும் குருவைவைத்துப்
 பதிவாகத் தொழுதிறைஞ்சி யெடுத்துக்கொள்ளே. (186)

எடுத்துமே பார்த்தவுடன் கருப்புமாகும்
 யிதமாகப் புதுக்குகையில் வைத்துருக்கு
 அடுத்துமே சத்தாகும் சத்திற்பாதி
 அடைவான சுடர்கொடியோன் சேர்த்துப்பூச்சார்
 தடுத்துமே அரைத்துவில்லை காயவைத்துத்
 தடையறவே புடமிட்டு யெடுத்துக்கொண்டு
 படுத்துமே வெள்ளியெட்டு உருக்கிக்கொண்டு
 பதிவாக ரெண்டுநீ பாச்சிடாயே. (187)

பாச்சிட்டு யெடுத்துப்பார் மாத்துஅஞ்சு
 பதிவாக வித்துமே உண்டுதேறு
 காச்சிட்டு ஒருவருடன் சொல்லவேண்டாம்
 கைகண்ட வித்தையிது கருதிப்பாரு
 மாச்சிட்டு குருத்தேடி யலையவேண்டாம்
 வடிவாக உண்டுடுத்தி திரிந்துநீயும்
 வாச்சிட்டுப் பெருமையாய் நின்றுவாழு
 வடிவாக யாகோபு வகைசொன்னாரே.

(188)

சொன்னதொரு யிப்பாகம் வெளியவாதி
 சுகமாகப் பிழைக்கவே சொன்னேன்பாரு
 நன்னயமா யொருவருக்குங் காட்டவேண்டாம்
 நலமாகக் காட்டினால் பொச்சுப்போகும்
 கன்னல்போல் கடைசிதனில் சொல்லிப்போட்டேன்
 கருத்துவைத்துச் சோதித்தால் கண்டமாத்து
 இன்னிலத்தி லிருக்கமட்டுஞ் சொற்பமாக
 யிதைவித்துச் செலவுசெய்து யிருந்திடாயே.

(189)

இருந்திடவே மிசுக்கைக்குச் சொன்னவாதம்
 இயல்பான தவப்பயனால் கிட்டும்பாரு
 வருந்திட்டுத் திரிந்தாலோ வாதமாகும்
 வடிவாக வாதந்தான் யெளிதிலாகும்
 கரந்திட்ட பால்போலே சொன்னநேர்மை
 கருத்துவைத்துப் பாகமதைக் கண்டுகொள்ளு
 பருந்துபோல் திரியாதே பாகம்பாரு
 பதிவாக யாகோபு பலன்சொன்னாரே.

(190)

கெந்திச்செம்பு

பலனாக யின்னமொரு கெந்திச்செம்பு
 பகரக்கேள் பகரிலது வேதையாகப்
 பிலனாகத் துருசியது பலமும்பத்து
 பேசரிய நாத்தமது பலமும்பத்து
 அலனாகப் பழச்சாறு விட்டுஆட்டி
 அடைவாக வில்லைகட்டிக் கதிரில்வைத்துத்
 தலனாக உப்புடனே சுண்ணாம்பிட்டுத்
 தாட்டிகமாய்க் கவசமிட்டுத் தன்மைகளே.

(191)

பஞ்சமித்திரம்-300

தண்மைகேள் புடமிட்டு யெடுத்துப்பாரு
 தாட்டிகமாய்க் கரிபோலே தூளுமாகும்
 வண்மையாய்க் குகையிலிட்டு உருக்கச்சத்து
 வகையான வெங்காரம் யெட்டிலொன்று
 உண்மையாய்க் குடுத்துருக்கி யெடுத்துக்கொண்டு
 உறுதிபெற யிடைசாதி கொடியோன்போட்டு
 நன்மையா யரைபாணி வில்லைகட்டி
 நலமாக ஓட்டிலிட்டுப் புடத்தைப்போடே..

(192)

புடம்போடச் செம்புதான் விலகிநிற்கும்
 பொக்கான வெங்கார மிடையேசேர்த்து
 தடமாக மேலுத்தா யுருக்கிக்கொண்டு
 தக்கதோர் செம்பாகும் யீயம்மேலே
 வடமாகக் கவுசம்போற் கட்டிநிற்கும்
 வடிவாகத் தட்டியே கல்வமிட்டு
 அடமாகச் சுடர்க்கொடியோன் பாதிசேர்த்து
 அன்பாக அரைத்துவில்லை காயவையே.

(193)

காயவைத்துப் புடம்போட்டுக் காரங்கூட்டிக்
 கணக்காக உருக்கிடவே செம்புமாகும்
 நாயமார் சொன்னபடி சொல்லக்கேளு
 நலமாக யிச்செம்பு பலமுமொன்று
 மாயவே தங்கமொன்று வெள்ளியொன்று
 வடிவாக மூன்றுமே உருக்கிநீயும்
 தாயகமாய்த் தட்டியே தகடாய்ப்பாரு
 தன்மையா யாகோபு தாக்கினாரே.

(194)

தாக்கினார் கல்லுப்புப் பலமும்பத்து
 தடையறவே மேனியென்ற சாறுதன்னால்
 வாக்கியே அரைத்துநீ புடமுமிட்டு
 வகையாக நாலாகப் பிரித்துக்கொண்டு
 ஆக்கியே ஒருபங்கு தகட்டின்மேலே
 அறமாகக் கீழிட்டுப் புடத்தைப்போடு
 யோக்கியமா யுப்பைநீ தள்ளிப்பாரு
 உறுதியா யதரெழும்பும் உண்மையாமே.

(195)

உண்மையா யிப்படிக்கி அதரெடுத்து
 உறுதிபெறப் பலம்நிறுத்து வைத்துக்கொண்டு
 தண்மையாய் நாத்தமது முக்காலாகும்
 தடையறவே வீரமது பலங்காலிட்டு
 வண்மையா யரைத்துமே பூச்சாற்றாலே
 வடிவாக வில்லைகட்டிக் கதிரிலிட்டு
 நண்மையா யகலில்வைத்துப் புடமுமிட்டு
 நலமாக யெடுத்துமே நாட்டங்கேளே.

(196)

நாட்டமாய்க் குருவாகுங் குருவைத்தானும்
 நலமான வெள்ளியெட்டு உருக்கிறீயும்
 காட்டமா யிக்குருவு ரெண்டுதாக்கு
 கனகமாந் தங்கமது கருத்துள்ளோர்க்கு
 வாட்டமா யுப்புக்குங் காவிக்குத்தான்
 வடிவாக யிறங்குமது நல்லதாகும்
 பாட்டிலே பாடினாற் போலேசெய்தால்
 பலனாகும் வாதியர்க்குப் பரிசுதானே.

(197)

பரிசாக யிவ்வேதை நிசமதாகும்
 பதைபதைத்துத் திரியாமற் பாகமாக
 வரிசையாய்ச் செய்துமே முடித்துக்கொண்டு
 வளமாக நபிமாரைப் போலேநீயும்
 உரிசையா யிருந்துநீ தொழிலைப்பாரு
 உற்றுமே அல்லாவைத் தொழிதுநீயும்
 முரிசையாய் முப்பொழுதுந் தொழுதுநீயும்
 முத்தியுண்டு நிசமாகு முடிவுதானே.

(198)

முடிவான பாகத்தை விட்டுநீயும்
 முதல்போச்சு தென்றுமே முடிவுசொல்லித்
 தடியாகத் திரியாதே அலைந்தலைந்து
 தாட்டிகமாய் நூலைத்தான் விரும்பிப்பாரு
 வடிவாகச் சத்தைநீ சோதித்தேறு
 வணக்கமுறுஞ் செம்புதான் வெளியாய்ப்போகும்
 குடிகார னாய்த்திரிந்து அலையவேண்டாம்
 கொள்ளையோ கொள்ளையிந்த வாதந்தானே.

(199)

வாதந்தான் செய்வதுவும் அருமையல்ல
 மகத்தான கைபாகம் வருகவேணும்
 சூதந்தான் கட்டுவது அருமையல்ல
 துடியான துருசதுவை நீத்தவேணும்
 வேதந்தான் படிப்பதுவும் அருமையல்ல
 வெத்திபெற நெஞ்சுதனி லிருத்தவேணும்
 காதந்தான் நடப்பதுவும் அருமையல்ல
 காலிருந்தால் நடக்கலாங் கண்டுகொள்ளே. (200)

கண்டுகொள்ளு சத்தைத்தான் கருணைகூர்ந்து
 கனகமய மாகுமது கருதிப்பாரு
 தொண்டுபடும் நபிமாரைத் தொழுதுபோற்று
 துணையாகப் பத்தியே தொழுதுநீயும்
 பண்டுமே முன்னிருந்த மனிதர்போலே
 பக்குவமா யிருந்துநீ பாரிலோர்க்கு
 முண்டுகள்தான் பண்ணாமல் வித்துநீயும்
 முளிவாகக் காலத்தைத் தள்ளிடாயே. (201)

தள்ளிடவே சத்துவகை முன்னேபாரு
 தாபித்து அதன்பின்னே செம்பெடுத்துத்
 துள்ளியே திரியாதே மதியிந்தாக்குத்
 துப்பரவாய்த் தங்கத்தை யிடையேசேர்த்து
 முள்ளிபட விற்றுமே சிலவுசெய்து
 முடியமட்டுஞ் செந்தூரம் பண்ணித்தீரு
 கள்ளிபோற் றிரியாதே காட்டொணாது
 கருத்துறவே யாகோபு சொன்னவாரே. (202)

சொன்னதொரு முன்னுறு செயலறிந்து
 துடியான கைபாக வரிசைகண்டு
 நன்னயமாய்ச் சரக்கினுட வலுவறிந்து
 நாடியே சத்துருமித்துரு வறிந்து
 இன்னதெனச் சேர்க்கையுட நிதானம்பார்த்து
 இதமான பொருளறிந்து நிறையங்கண்டு
 பொன்னைவிற்குஞ் செட்டிகையி லேறிட்டானால்
 பூவுலகில் ராசாவாம் பிரியமாமே. (203)

யாகோபு

பிரியமாய் நூலைத்தான் படித்துத்தேறி
 போக்கோடே நினைவதனி லிருத்திநீயும்
 அறிவாலே கண்டுநீ சரக்கைத்தொட்டு
 ஆடினாற் பலனாகும் அறிந்துகொள்ளு
 சரிவரவே யிதுவெல்லா மறியாமுடர்
 சாஸ்திரங்கள் பொய்யென்று தவித்துயேங்கி
 உரியிலே நெய்யிருக்க அலைவார்பாவர்
 உற்றுணர்ந்து பார்த்தாக்கால் சித்தியாமே. (204)

துரிகச்சத்து

செய்கைதா னின்னமொரு சத்துமார்க்கம்
 செயமாகச் சொல்லுகிறேன் தேசத்தோர்க்குப்
 பையவே யிதுலெகுவு முன்னேபாரு
 பகைக்காதே துடிதுடித்துத் திரியாதப்பா
 வையகத்தில் பதைபதைத்தா லெல்லாம்பாழாம்
 வடிவான சித்தியில்லை வண்மையில்லை
 கையினாற் தொட்டதெல்லாங் கரியுமாகும்
 கனமாகப் பொறுமையாய்ச் செய்துகொள்ளே. (205)

பொறுமையாய்ச் சத்துவகை புகலக்கேளு
 போற்றியெடு நீலனது பலமும்பத்து
 வறுமையாய் நாளும்பு பலமும்பேழு
 வடிவான அரைபொடியும் புதுசாய்ராவி
 கறுமையா எலுமிச்சம் பழச்சார்தன்னில்
 கனிவாக நாள்முன்று ஊறவைத்து
 உறுமையாய்ப் பாணிவிட்டு அலம்பிநீயும்
 உரையாகப் பலமுரெண் டரையும்போடே. (206)

போட்டுமே கல்வத்திற் பழச்சாருற்றி
 போக்கோடே நாளெட்டு அரைத்துநீயும்
 காட்டுமே வில்லைகட்டிக் கதிரில்வைத்துக்
 கனிவாக வில்லைக்கிக் கவசங்கேளு
 மீட்டுமே சுண்ணாம்பு உப்புநேரே
 மிதமாக மேனியென்ற சாற்றாலாட்டி
 வாட்டுமே வில்லைக்கிக் கவசங்கட்டி
 வடிவாகப் புடமிட்டு யெடுத்துப்பாரே. (207)

பஞ்சமித்திரம்-300

எடுத்துமே மேற்கவசந் தள்ளியிட்டு
 இதமாக வெங்காரம் யெட்டிலொன்று
 தடுத்துமே விட்டரைத்துக் குகையிலிட்டுத்
 தாட்டிகமா யுருக்கிடவே உருகும்பாரு
 அடுத்துமே கல்வமிட்டுக் கொடியோன்பாதி
 அடைவாகச் சேர்த்துமே பூச்சார்விட்டுப்
 படுத்துமே அரைசாமம் பனிரெண்டாகும்
 பதிவாக வில்லைபண்ணிக் கதிரில்வையே. (208)

கதிரில்வைத்துக் கவசமது சொல்லக்கேளு
 கனிவாகக் கல்லுப்பு சேருநாலு
 வதியாக மேனியென்ற சாற்றைவிட்டு
 வடிவாக அரைத்துவில்லை புடமுமிட்டுக்
 கெதிபெறவே கல்வமிட்டு மேனிநீரால்
 கெட்டியா யரைத்துவில்லை சொல்லக்கேளு
 பதிவாக முன்வில்லை மேலேயங்கி
 பகட்டியதைக் கட்டியே பாகங்கேளே. (209)

பாகமென்ன மேற்கவச மண்ணுசெய்து
 பதிவாகப் பெரியபுடம் போட்டெடுத்து
 யோகம்வரச் சந்தானி யிடையேசேர்த்து
 உண்மையா யிருசாம மாட்டிப்பின்பு
 தாகமாய் வில்லைகட்டிக் கதிரிலிட்டுத்
 தாட்டிகமா யகலிலிட்டுப் புடமுமிட்டு
 ஆகவே புடமிட்டு யெடுத்துநீயும்
 அடைவாக உலையிலிட்டு உருக்கிக்கொள்ளே. (210)

உருக்கிடவே செம்பதும் உருகியுள்ளே
 உண்மையாய் மேலேதான் சத்துநிற்கும்
 அருக்கிடவே செம்பைபத்தா னெடுத்துக்கொண்டு
 அடைவாகச் சத்தெல்லாங் கல்வமிட்டு
 நருக்கியே பாதிநீ கொடியோன்சேர்த்து
 நலமாகப் பூச்சாறு நல்கஆட்டி
 பருக்கியே கதிரில்வைத்துக் காயப்போடு
 பதிவாக யாகோபு பயின்றார்தாமே. (211)

யாகோபு

பயின்றதொரு அகலிலிட்டுப் புடத்தைப்போடு
 பதிவாக யெடுத்துமே பகரக்கேளு
 நயின்றுமே சந்தானி யிடையேசேர்த்து
 நலமாக அரைத்துமே யிடுசாமந்தான்
 வயின்றுமே வில்லைகட்டிக் கதிரில்வைத்து
 வளமாகப் புடம்போட்டு உருக்கித்தீரு
 தயின்றுமே முன்போலே செம்புமாகும்
 தாட்டிகமாய்ச் செம்பெடுத்துப் பிரம்பாய்வையே. (212)

வைத்திடவே சத்துத்தா னிருந்துதானால்
 வாகாக முன்போலச் செய்துதீரு
 உய்த்திட்டுச் செம்பெல்லாங் காரஞ்சேர்த்து
 ஒழுங்காக உருக்கியே செம்பைப்பார்த்தால்
 நய்த்திட்டுச் சூரியன்போல் நிறமுமாகும்
 நபிமார்க ளாடுமொரு செம்புதன்னைப்
 பைத்திட்டு வேதையிதில் கவரோகோடி
 பாதையிது ரெம்பவுண்டு பரிந்துகேளே. (213)

பரிந்துமே மாசற்ற வெள்ளிஊதி
 பதிவாக யெட்டுநிறை நிறுத்துக்கொண்டு
 வரிந்துமே அயச்செம்பு ரெண்டுதாக்கு
 வர்ணமது பொன்போலே மருவியாடும்
 கரிந்துமே யிந்தநிறை தங்கஞ்சேர்த்துக்
 கனகமய மாகவே உருக்கித்தீரு
 பிரிந்துமே மாத்ததுவும் யெட்டுமாகும்
 பேசாதே யெடுத்துவிறுச் செலவுசெய்யே. (214)

செய்யவே மாத்ததுவும் உசத்தியாகச்
 செயமாகச் சொல்லுகிறே னுற்றுக்கேளு
 பையவே அயச்செம்பு பலமும்நாலு
 பதிவாகத் தங்கம்நால் பரிந்துருக்கி
 மெய்யாகத் தகட்டித்து ராவிநீயும்
 மேன்மைபெறக் கல்வமிட்டு சொல்லக்கேளு
 தையவே கெந்திபலம் முக்காலிட்டுத்
 தலமான வீரமது பலமுங்காலே. (215)

பஞ்சமித்திரம்-300

பலங்காலு யிட்டுமே பழச்சாற்றாலே
 பதியஅரை நாளெட்டு மையதாக்கிக்
 கலனாக அரைத்துமே வில்லைகட்டிக்
 கனிவாக ஓட்டிலிட்டுச் சீலைசெய்து
 பிலமாகப் புடமிட்டு யெடுத்துப்பாரு
 பெருமையாய்க் கரியாகும் பின்புநீயும்
 அலமாகக் கரியென்று மயங்கவேண்டாம்
 அன்பாகக் கறுப்புதான் கனகமாமே. (216)

கனகமாங் கரிநிறைக்கி நாலத்தொன்று
 கடியதொரு தாழகத்தைச் சுத்திபண்ணி
 வனகமாய்ச் சேர்த்தரைத்துப் பூச்சாற்றாலே
 வடிவாகச் சிவக்கமட்டும் புடமுமிட்டுத்
 தனமாக யெடுத்துப்பார்செந் தூரமாகும்
 தருகாவில் வைத்துமே தொழுதுநீயும்
 இனமாக வெள்ளியைத்தான் வங்கத்தாலே
 இன்பமுற ஊதியே சொல்லக்கேளே. (217)

சொல்லவே மாசுகற்றி குற்றம்நீக்கிச்
 சுருதிபெறப் பலம்பத்து நிறுத்துநீயும்
 வல்லமையாய்ச் செந்தூரம் பலமும்ஒன்று
 வடிவாக உருக்குமுகந் தன்னிலீய்
 நல்லாக பதிபழுக்கு மாத்துபத்தாம்
 நானிலத்தில் விற்றுமே சிலவுசெய்து
 புல்லறிவா யிருந்துமே நாளைப்போக்குப்
 புகலாதே ஒருவருக்கும் சொன்னேன்பாரே. (218)

சொன்னதொரு கைபாகச் செந்தூரத்தைத்
 துடியாகத் தேனிலிட்டு மண்டலந்தான்
 நன்னயமா யுண்டிடவே சொல்லக்கேளு
 நாடிவரு நரைதிரையும் நாடாதோடும்
 இன்னிலத்தில் நோயெல்லாங் கடலேபுக்கும்
 இதமான நரம்பிருகுந் தேகமின்னும்
 கன்னல்போல் பெலனாகுங் கண்டுசெய்தால்
 கனமாக விந்திறுகுங் கண்டுபாரே. (219)

யாகோபு

கண்டுபார் செந்தூர பாகந்தன்னைக்
 கணக்கறிந்து கடைசிதனிற் சொன்னேன்பாரு
 பண்டுமே பழகினது போலேசெய்தால்
 பலனுண்டு பக்குவமாம் பரிந்துநீயும்
 கொண்டுபார் மதிபழுக்கும் வேதையாகும்
 குடிலங்க எல்லாது குணமாய்பாரு
 தொண்டுசெய்தால் நபிமார்கள் சொல்வாரப்பா
 தொல்லுலகில் ரசவாதி தொய்வுமாமே. (220)

ஆமேதான் தங்கத்தைக் கண்டுநீயும்
 அடைவாக மனதுதனில் கெர்ச்சிக்காதே
 தாமேதான் கெர்ச்சித்தால் மனிதர்காண்பார்
 நலமாக உன்னையவர் கொல்வாரப்பா
 பூமேவு நிலந்தனிலே யிருக்கவொட்டார்
 பூதலத்தில் அரசனாக் கினையினாலே
 தாமேதான் தொந்தரவு பட்டுநீயும்
 தாட்டிகுமா யுயிர்போகுந் தன்மைபாரே. (221)

தன்மைபார் பொன்விக்கப் போனால்தீயும்
 தாட்டிகுமாய்ச் செட்டியவன் செய்யும்வண்மை
 உண்மையாய் நல்லவன்போல் பேசுவான்பார்
 உறுதியாய்ப் பொன்னெடுத்துக் காட்டச்சொல்லிப்
 பெண்மையாய் முகம்பார்ப்பான் பேச்சைக்கேட்பான்
 பெருமையாய் வாதியென்று அறிந்தானானால்
 வண்மையாய்க் கல்லதுவும் ரெண்டுமாகும்
 வடிவாகச் சுரகரப்புக் கல்லுதானே. (222)

செட்டிமேசம்

கல்லெடுத்துக் கொடுத்தபொன்னை அழுத்தமாகக்
 கணக்கிட்டு வலுவாக உரைப்பானப்பா
 வில்லெடுத்து யேறிட்டுப் பார்த்துப்பார்த்து
 விரும்பியே மாத்தெட்டு யிருந்தாலப்பா
 துல்லபமாய் மாத்தஞ்சு யிருக்குதென்று
 துடியில்லை யென்றுசொல்லித் தூக்கிப்பார்த்து
 முல்லைமலர் போல்சிரிப்பான் வேண்டாமென்பான்
 முடிந்தவனை விட்டுமே சொல்லக்கேளே. (223)

சொல்லவே மறுகடையில் போனபோது
 கருதிபெற யிந்தப்பொன் னாறுரைத்தார்
 நல்லவே கேட்டுமே யிருக்கும்போது
 நானுரைத்தே னென்றுசொல்லிச் சிரித்துப்பின்பு
 அல்லவே அவன்தானுங் கல்லில்ரெட்டி
 அடைவாக உரைத்துமே பார்த்துப்பார்த்து
 வல்லமையாய் வேண்டாங்கா னென்றுசொல்வார்
 வகையாக யிதுவெல்லாம் வளமைதானே. (224)

வளமையா யிப்படிக்கிக் கொண்டுபோன
 வகையான தங்கமதை உரைத்துரைத்துத்
 தளமையாய் ஆளுக்குக் கொஞ்சம்கொஞ்சம்
 தனைதேய்த்துப் பொன்னதுவைத் திருடிக்கொள்வான்
 உளமையா யிப்படிக்கிப் போகாமற்தான்
 உறுதிபட வாதியென்று பேர்படாதே
 களமையாய்ப் பேர்பட்டால் வாதம்வந்தால்
 கடிதாக ஒருவருந்தான் நம்பார்பாரே. (225)

நம்பிக்கை யாகவே சொல்லக்கேளு
 நலமாக ஒருசெட்டி உனக்குஉண்மை
 வம்புசெய்யாப் பேர்பார்த்து அவனைநம்பி
 வடிவாக அவனுக்குக் கொஞ்சம்பொன்னு
 தம்பமறக் கொடுத்திடவே விற்பானப்பா
 தடையறவே யிப்படிக்கி விற்றுவிற்றுக்
 கம்பம்போ லிருந்துவிடு உண்டுதேரு
 கருணைபெற யாகோபு கருதினாரே. (226)

கருதியே கன்றுக்குப் பாலுவிட்டுக்
 கருதியே பால்கறந்த கதைபோலொக்கும்
 வருதியே தும்பைவிட்டு மாட்டைத்தேடும்
 வடிவொக்கும் வாதிமார் வழக்கமாகும்
 நிருதியே தோணாத வாதிக்கித்தான்
 நிலையான துவரையுட பருப்பைக்கண்டால்
 பருதியே மாத்தேழு யென்றுசொல்லிப்
 படித்துமே சொல்லியே புலம்புவாரே. (227)

புலம்புவார் தெரியாத வாதிமார்கள்
 புலியிலுள்ளே வாதியென்று பேரெடுப்பார்
 வலம்புவார் பேரெடுத்தால் ஒருபோதுந்தான்
 வழியான போததுவு மறையாதப்பா
 குலம்புகுந்த வாறதுபோல் கொள்கையாகும்
 கொம்பிழந்த மந்திபோல்தி ரிந்தலைந்து
 தலம்புகரா செட்டிகையில் விற்கப்போகார்
 சவங்கலாய்த் திரிந்தலைந்து மாளுவாரே. (228)

மாளாமல் வாதிக்கி நடத்தைகேளு
 வடிவான பரபரப்பு விடவும்வேணும்
 கேளாமல் கண்டபொருள் மறைக்கவேணும்
 குடிக்காம லுலகத்தி லிருக்கவேணும்
 தாளாமல் வயித்தியரைப் போலேசென்று
 தாட்டிகுமா யாண்டவனைத் துதித்துக்கொண்டு
 பாளாகப் போகாது உலகத்தோர்கள்
 பத்தியாய் நம்புவார் பதமதாமே. (229)

பதமாகப் பொய்சொல்வார் நிலைத்தவாதி
 பக்குவமாய்ப் பேசார்கள் பத்தியாளா
 விதமாக நடவார்கள் பொய்சொல்லார்கள்
 வேதத்தைப் படிப்பார்கள் பிரியமாகக்
 கதமாக ஒருவருடன் பேசமாட்டார்
 காரியத்தைப் பார்த்துமே கண்டுகொள்வார்
 இதமாக யெவ்வுயிருந் தன்னுயிர்போல்
 இருந்துமே பதவிதனி லிருப்பார்தானே. (230)

இருப்பார்கள் மக்காவின் தேசந்தன்னில்
 இதமான நபிமார்கள் கோடாகோடி
 மருப்பாக வாதத்தைப் பேசிடார்கள்
 மகான்களுட அருமையைச் சொல்லப்போகா
 வெருப்பாக வேதத்தைப் பேசிக்கொள்வார்
 விரித்துமே மனதுதனி லாசையுற்றுத்
 துரும்பாகத் தூணாக வாறுசெய்வார்
 துடியாக அல்லாவைத் துதித்துப்பாரே. (231)

பஞ்சமித்திரம்-300

துதிக்கவே வாதத்தைச் சொன்னேன்பாரு
 துடியாக யெல்லோர்க்குஞ் சொல்லவில்லை
 பதிக்கவே கோடியிலே ஒருவருக்குப்
 பாவித்தே னவர்கண்டு பிடித்துக்கொள்வார்
 கதிக்கவே ஒருவருக்குங் காட்டமாட்டார்
 காரியத்தைப் பார்த்துமே கருதுவார்கள்
 நதிக்கவே சிறுபிள்ளை போலிருப்பார்
 நாதாந்த யாகோபு நலஞ்சொன்னாரே. (232)

தாளகச்செம்பு

நலமாக யின்னமொன்று தாளகத்தில்
 நாடியே செம்பெடுக்க நடக்கைகேளு
 வலமாக வீரமொடு காரமோடு
 வடிவான தாளகமுந் துருகநாலும்
 கலனாக வகைக்கிஒரு பலம்நிறுத்து
 கடிதாகப் பழச்சாறு பிழிந்துவிட்டுத்
 தலமாக நாலுநா ளரைத்துமைபோல்
 தாட்டிகமாய்ப் பின்னுமொரு தகைமைகேளே. (233)

தகைமையா யஓரபொடியும் பலமோஒன்று
 தனியாகப் பழச்சாற்றி லூரவைத்து
 அகைமையாய் முன்றுநாள் சென்றபின்பு
 அதட்டியே கழுவியதை உலறப்போட்டு
 நகைமையாய் முன்னரைத்த மருந்தினோடே
 நாட்டியே சேர்த்தரைத்து வில்லைகட்டி
 வகைமைபாய்க் கதிரில்வைத்துக் காயப்போட்டு
 வடிவாக ஓட்டிலிட்டுப் புடத்தைப்போடே. (234)

புடம்போட்டு யெடுத்துமே குகையிலிட்டுப்
 புகழாக உருக்கிடவே சத்துமாகும்
 திடமாக வெங்கலம்போல் மணியுமாகும்
 திட்டமாய்க் கல்வமிட்டு வெங்காரந்தான்
 அடமாகக் கால்வாசி சேர்த்தரைத்து
 அன்பாகக் கதிரில்வைத்துப் புடமுமிட்டு
 நடமாகக் குகையிலிட்டு உருக்கித்தீரு
 நாடியே கசடகத்தி யெடுத்துக்கொள்ளே. (235)

எடுத்துமே சத்தினிடை பாதிதானும்
இதமாகக் கொடியோனைப் பாதிசேர்த்து
அடுத்துமே பூச்சாறு விட்டரைத்து
அடைவாக வில்லைகட்டிக் கதிரில்வைத்து
நடுத்துமே ஓட்டிலிட்டுப் புடமுமிட்டு
நலமாக வெங்கார மிடையேசேர்த்துக்
கடுத்துமே சேர்த்துஅரை பூச்சாற்றாலே
கடிதாக வில்லைபண்ணிக் கதிரில்வையே.

(236)

கதிரில்வைத்து ஓட்டிலிட்டுப் புடமுமிட்டுக்
கணக்காக யெடுத்துமே சொல்லக்கேளு
பதிவாகப் புதுக்குகையி லிட்டுருக்குப்
பண்பாக உருகியது செம்புமாகும்
விதியாளி யானாக்கால் சொல்லக்கேளு
விதமான செம்புநிறங் கதிர்போலாகும்
கெதியாக யெடுத்துமே மதியிலிட்டுக்
கெடிபடவே ரெண்டுமே உருக்கிடாயே.

(237)

உறுக்கிடவே பசுமைபோ லாறுமாத்து
உண்மையிடைக் கிடைத்தானுந் தங்கஞ்சேர
நறுக்கிடவே மாத்தெட்டுக் காணும்நல்லா
நலமாக வித்துமேக உண்டுதேறு
பறுக்கிடவே யிதைச்செலவு பண்ணிக்கொண்டு
பதியான செந்தூரம் பண்ணநன்று
கருக்கிடவே பாகமாய்ச் செய்துகொள்ளு
கதிபெருக யாகோபு கருணைதானே.

(238)

கருணையாய்த் தாளகத்தின் செம்புஒன்று
கனத்ததோர் தங்கமென்று சேர்த்துருக்கி
அருணையாய்த் தகடுதட்டிச் சொல்லக்கேளு
அடைவான மனோசிலையும் வீரம்கெந்தம்
வருணையா யிடைக்கிடைதான் பூச்சார்விட்டு
வடிவாக யிருசாம மரைத்தநீதான்
பருணையாய்த் தகடுகளில் பூசிப்பூசிப்
பதியவே புடம்போட்டு யெடுத்துக்கொள்ளே.

(239)

பஞ்சமித்திரம்-300

எடுத்திட்டு பார்க்கையிலே நொருங்கும்நல்லா
 இதமாக அரைத்துமே வில்லையாக்கி
 அடுத்துமே ரவியில்வைத்துக் காயப்போடு
 அடைவாகப் புதுஅகலில் வைத்துமுடி
 நடுத்துமே புடம்போடு செந்தூரமாகும்
 நலமான செந்தூரங் கண்கொள்ளாது
 விடுத்துமே மதிபத்து ரெண்டுசேர
 விதமாகத் தங்கமாம் விடுத்துப்பாரே. (240)

விடுத்துமே யிதைவிறுச் செலவுசெய்து
 வீணருடன் பேசாதே விரும்பிநீயும்
 அடுத்துமே பணவிடைதான் மண்டலத்தில்
 அடைவாக உண்டபின்பு சொல்லக்கேளு
 நடுத்துமே நல்லெண்ணை கைப்புத்தள்ளு
 நலமாக உண்டிடவே நாட்டங்கேளு
 விடுத்துமே கல்த்தாணாந் திரேகந்தானும்
 வேதாந்த யாகோபு விதஞ்சொன்னாரே. (241)

சொன்னதொரு அரிதாரப் பொன்னுக்குத்தான்
 சுருதிபெற ஆணியுண்டோ சொல்லுவீரா
 நன்னயமாய் மாத்தேறும் பீர்க்கம்பும்போன்
 நலமாகத் தானிருக்கும் அந்தப்பொன்னு
 தின்னமில்லாப் பொன்வைத்துத் தொழுதுபோற்றுச்
 சிறப்பாக யிவ்வறுணம் சொல்லப்போகா
 கன்னல்போல் இத்துடனே வெள்ளிசெம்பு
 கனமாகச் சேர்த்திடவே பத்துமாமே. (242)

பத்தான தாளகத்தின் செம்புதன்னைப்
 பதிவான நபிமார்கள் வைத்துக்காட்டச்
 சித்தாக நான்வைத்து கடையில்விற்றுச்
 செலவழித்தேன் கைகுளிரச் சித்திமெத்த
 முத்தான அரிதாரச் செம்புபோல
 மூவுலகில் கண்டதில்லை முறையோகோடிச்
 சத்தாக யிருந்ததொரு சத்துதன்னைத்
 தடையறவே செம்புபண்ணச் சாட்சியாமே. (243)

யாகோபு

சாச்சியிலாப் பாகமாய்ச் செய்துகொள்ளு
 சவுங்கலாய்த் திரியாதே பெரியோர்தன்னை
 வாச்சியாய் வணங்கியே கேட்டுக்கொள்ளு
 வடிவாக நபிமார்க ளாடுமாட்டு
 தாச்சிவா ராதபடி செய்துகொள்ளு
 தடையில்லாப் பொன்னாகும் சார்ந்துபாரு
 பாச்சியே வெள்ளிதன்னில் பொன்னெடுத்துப்
 பகரிது யாகோபு பலன்சொன்னாரே.

(244)

மயில்ரோமச் செம்பு

பலனாக யின்னமொரு ரோமச்செம்பு
 பாகமாய்ச் சொல்லுகிறேன் பரிந்துகேளு
 பிலனாக மயிலிறகு குச்சிபோக்கிப்
 பிரித்துநீ மயிரதுவும் பலமும்பத்து
 அலனாக யிரும்பான சட்டியிட்டு
 அதிலூத்து நல்லெண்ணை ரோமம்போட்டுக்
 கலனாக உருகையிலே அரபொடியும்பத்து
 கடிதாகப் பிரட்டிநீ யெடுத்துக்கொள்ளே.

(245)

எடுத்தபின்பு சொல்லுகிறே னூதக்கேளு
 இதமாகத் துருசுபலம் ஐம்பதாகும்
 அடுத்துமே செம்புபல முப்பதாகும்
 அடைவான வெங்காரம் பலமுமஞ்சு
 தொடுத்துமே நல்லெண்ணை சேருபத்துச்
 சுயமாக விட்டுமே அயச்சட்டியிட்டுப்
 படுத்துமே கொதிக்கவிடு கரைந்துபோகும்
 பதிவாக மொருமொருப்பா யெரித்துவாங்கே.

(246)

வாங்கியே முன்கருக்கும் அரபொடியைத்தான்
 வடிவாகப் பிசரிவைத்து மார்க்கங்கேளு
 தாங்கியே புதுக்குகையி லிட்டுமுடித்
 தன்மைபெற உருக்கிடவே சத்துமாகும்
 தேங்கியே பின்னுமொரு திரமுமிட்டுத்
 திரளாம லுருக்கியே சத்தெடுத்துப்
 பாங்கியே மருபங்கு கூட்டுஊது
 பதிவாக உருகியது மணியுமாகும்.

(247)

பஞ்சமித்திரம்-300

மணியெடுத்து உடைத்துப்பார் வெங்கலமாயக்காணும்
 மயமாக வெங்கார மிட்டுநல்லாய்த்
 தனியாக உருக்கியெடு கசடகத்துத்
 தாக்கான மணியதனைக் கல்வத்திட்டுக்
 கனியாகக் கொடியோனைப் பாதிசேர்த்துக்
 கணக்காகப் பூச்சாற்றா லரைத்துவில்லை
 வணியாகக் கதிரில்வைத்துக் காயப்போடு
 வடிவாக ஒட்டிலிட்டுப் புடத்தைப்போடே.

(248)

புடம்போட்டு யெடுத்துப்பார் கருப்பாய்நிற்கும்
 பின்புதான் வெங்காரம் பாதியிட்டு
 நடம்போட்டுப் பூச்சாறு விட்டுஆட்டி
 நலமாக வில்லைபண்ணிக் காயவைத்து
 வடம்போட்டு ஒட்டிலிட்டுப் புடத்தைப்போட்டு
 வடிவாக யெடுத்துமே மார்க்கங்கேளு
 தடம்போட்டு குகையிலிட்டு உருக்கிப்பாரு
 தடையறவே மயூரமது செம்புமாமே.

(249)

செம்பெடுத்துப் பிரம்பாலே வைத்துக்கொண்டு
 சிறப்பாகக் கரடெடுத்துக் கல்வத்திட்டு
 நம்பியே கொடியோனைப் பாதிவைத்து
 நலமாகப் பூச்சாறு விட்டுஆட்டிக்
 கம்பமற வில்லைக்கட்டிக் கதிரில்வைத்துக்
 கணக்காகப் புடமிட்டு யெடுத்துநீயும்
 தம்பிரான் செயலாலே சந்தானிகூட்டு
 தடையறவே பூச்சாறு தன்னிலாட்டே.

(250)

ஆட்டியே புடமிட்டு உருகச்செம்பாம்
 அடைவாகச் செம்புதான் வருகும்படும்
 கூட்டியே யிப்படிக்கி அரைத்தரைத்துக்
 குணமாகப் புடமிட்டு உருக்கித்தீரு
 நாட்டியே செம்பெல்லா மெடுத்துக்கொள்ளு
 நலமாகக் காரமிட்டு உருக்கித்தீரு
 வாட்டியேக சடகலும் பொன்போலார்டும்
 வடிவான செம்பதுதான் மார்க்கமாமே.

(251)

யாகோபு

மார்க்கமாய்ச் செம்பெடுத்து மோதிரம்பண்ணி
 வடிவாகப் போட்டுமே சொல்லக்கேளு
 ஆர்க்கமாய் நல்லரவு பாம்புதன்னை
 அடைவாகப் பிடித்துப்பார் கடித்துதானால்
 தார்க்கமாய் விஷங்களது யேறிடாது
 தடையறவே பாம்புதான் செத்துப்போகும்
 கார்க்குமே பாம்புதனைக் கூப்பிட்டாக்கால்
 கடைகெட்டு வந்துவிடும் கருதிப்பாரே.

(252)

கருதியே யிச்செம்பை யெடுத்துநீயும்
 கனமாக வெள்ளிதனை ஊதிக்கொண்டு
 வருதியே மாசுத்த வெள்ளியாக்கி
 வடிவாக யெட்டுருக்கு முகத்திந்தானும்
 பருதியே ரெண்டுகுடு செம்பைத்தானும்
 பதிவாக வாங்கியது உருகிநிற்கும்
 நருதியே பொன்போலே ஆடும்பாரு
 நலமாக உருக்கியே யெடுத்துக்கொள்ளே.

(253)

எடுத்துமே யிந்தயிடை தங்கத்தாயை
 இதமாக வைத்துநீ உருக்கிப்பாரு
 நடுத்துமே மாத்ததுவும் யெட்டேகாலாம்
 நலமாக யிதைவிறுச் சிலவுசெய்து
 விடுத்துமே உண்டுடுத்தி யிருந்துகொண்டு
 உண்டான யிச்செம்பு பெரியவேதை
 அடுத்துமே செய்திடவே பலனுமாகும்
 ஆதியாம் உறுதியிது அருமைகேளே.

(254)

அருமையாய் மயிலிறகுச் செம்புதன்னை
 அடைவாகப் பலமுருக்கிப் பின்புநீயும்
 வருமையாய்த் தங்கமது பலமுமொன்று
 வடிவாகச் சேர்த்துருக்கித் தகடடித்துப்
 பருமையாய்க் கெந்தியுடன் சூடன்தானும்
 பாங்காக வீரமுடன் மூன்றுமொன்றாய்
 நருமையாய் பழச்சாரு விட்டுச்சாமம்
 நலமாக அரைத்துமே நாடக்கேளே.

(255)

பஞ்சமித்திரம்-300

நாட்டமாய் முன்தகட்டின் மேலேகட்டி
 நலமாக நொருங்கமட்டும் புடமுமிட்டுக்
 கூட்டமாய்க் கரிபோலே தூளாய்ப்போனால்
 குணமான மனோசிலைதா னாலிலொன்று
 தேட்டமாய்ச் சேர்த்துஅரை அல்லிப்பூச்சார்
 திரமாக அரைத்துவில்லை காயவைத்து
 மூட்டவே ஓட்டிலிட்டுப் புடத்தைப்போட்டு
 முனிவாகச் செந்தூர மாகும்பாரே. (256)

ஆகுமே செந்தூர முருக்கம்பூவாம்
 அடைவாக மதிபத்துக் கொன்றுமிட்டால்
 வாகுபெறத் தங்கமாம் யின்னதென்று
 வகையாகச் சொல்லாதே மருவிநின்று
 தாகுபெற வித்திட்டுச் செலவுசெய்து
 தாட்டிகமா யுண்டுடுத்திப் பின்புநீயும்
 பாகுபெற மனதுருகிப் பத்தியாக
 பதிவாக நின்றவனே நபிமாராமே. (257)

நபிமாரா யானதொரு நட்புக்கேளு
 நலமான ஞானத்தைப் படித்ததாலே
 கபியான ஆண்டவனைத் தொழுதாலே
 கடிதான வேதத்தைக் கற்றதாலே
 வபியான பொய்மறந்த மார்க்கத்தாலே
 வடிவான வாதங்கள் வந்ததாலே
 அபிமானமாய் நடந்த அறிவினாலே
 ஆதியாம் நபிமாரா யிருந்தார்தானே. (258)

இருந்திட்ட மயிலிறகுச் செம்புபோலே
 இதமான செம்பில்லை உற்றுக்கேளு
 வருந்திட்டு யிச்செம்பை யெடுத்துக்கொண்டால்
 வாழ்வாகும் பொன்னுதான் குளிர்ச்சியாகும்
 அருந்திட்ட குளிகைக்கி யிந்தச்செம்பை
 அடைவாகக் குடுத்திட்டால் ஒளிவுமாகும்
 பருந்துபோல் நடையாகும் பாரிலோர்க்குப்
 பார்த்திட்டால் யெல்லாமுஞ் சித்தியாமே. (259)

யாகோபு

சித்திபெற வேணுமென்றால் சத்தைப்பாரு
 சிறப்பாகச் செம்பெடுத்து மதியிலூட்டு.
 புத்திவர வேணுமென்றால் செந்தூரத்தைப்
 போக்கோடே உண்டிடவே பெலனுமாகும்
 சத்தியமா யின்னுலில் வெளியாய்ச்சொன்னேன்
 சார்ந்திட்டால் நபிமார்க்குத் தாச்சியில்லை
 வித்தகராய்ப் படித்தாலே நீதியாகும்
 விதமாக யாகோபு விளம்பினாரே.

(260)

விரும்பியே தங்கத்தைக் கையில்வைத்து
 விதமாகச் செம்பெடுத்துச் சேர்த்துருக்கி
 அரும்பியே புடம்போடச் செந்தூரமாகும்
 அடைவாக வைத்துமே உண்டுதேறு
 கரும்புபோல் மதுரங்க ளாகும்பாரு
 கனகமய மானதொரு செம்புமார்க்கம்
 துரும்பதுதான் தூணான வாறுபோல
 சொல்முறைகள் தவறாதே செய்துபாரே.

(261)

செய்துபார் தங்கமில்லாச் செந்தூரமெல்லாம்
 சித்தியில்லை தூரத்திலெறிந்துபோடு
 பைதுபார் சத்துக்கு யிரும்புயில்லாப்
 பதிவான சத்தெல்லாந் தூரத்தள்ளு
 நைந்துபார் பாகமில்லாச் செம்புவெல்லாம்
 நல்லமதி பழுக்காது நாட்டிலோர்க்கு
 வெய்துபார் யெனமில்லா வாதிமார்கள்
 விதியான நூலில்லா வினையத்தோரே.

(262)

வினையமென்ற நூலினுட வர்மம்பார்த்து
 விதமாகக் கைபாக வரிசைகண்டு
 தினையதுபோல் பொருக்கியே சேர்த்துநீயும்
 திடமாகச் செய்தாக்கால் சித்தியுண்டு
 கனைத்தலொடு நூலில்லா வாதம்பார்த்தால்
 கசடாகும் ஒருபொருளுந் தெரியாதாகும்
 சுனையில்நின்ற தண்ணீர்போ லாகும்நேர்மை
 சுருக்காக நாட்டிலே காணலாமே.

(263)

பஞ்சமித்திரம்-300

காணலாம் நபிமாரைக் கண்டுநீயும்

கலக்கமற்றுத் தொழுதுமே கருணைகூர்ந்து

வாணலாம் அவர்மனம்போல் வேலைசெய்து

வடிவாகத் தொண்டானால் சொல்லுவார்கள்

நாணவே சொல்வார் பயமும்வேண்டாம்

நலமான கைமுறையை நாடிச்சொல்வார்

பூணவே பூண்டாக்கால் நினைவுதன்னில்

புகலரிய வாதவொளி காணலாமே.

(264)

காந்தச்செம்பு

காணவே காந்தத்தின் செம்புகேளு

கருத்தாக கைபாக வரிசைசொல்வேன்

யீனவே கல்க்காந்தந் தன்னைவாங்கி

இதமான காணத்தின் கிஷாயமிட்டுத்

தோணவே அவித்துயெடு சுத்தியாச்சுத்

துடியாகப் பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு

வாணவே துருசியது முப்பதாகும்

வடிவான நாத்தமது பலமுங்கேளே.

(265)

கேளுமே பலமிருபத் திரண்டுமாகும்

கெடியாகக் கல்வமிட்டுச் சொல்லக்கேளு

நாளுமே பழச்சாறு விட்டுநல்லா

நாளாறு நாளரைத்து வில்லைகட்டிப்

பாளுமே போகாமல் கதிரில்வைத்துப்

பதிவாகக் கல்லுப்புச் சேறுநாளு

தூளுமே மேனியென்ற சாறுவிட்டுத்

துப்பரவாய் தானரைத்துக் கவசங்கட்டே.

(266)

கட்டியே அதின்பேரில் மண்ணுசெய்து

கதிபெறவே புடமிட்டு யெடுத்துப்பாரு

நட்டியே கரிபோலே தூளாய்நிற்கும்

நலமான தூளதனைக் குகையிலிட்டுப்

பட்டியே உருக்கிடவே மணியுமாகும்

பதிவான வெங்கலம்போல் சத்துமாகும்

தட்டியே யிப்படிக்கிக் காரங்கூட்டித்

தடையறவே அஞ்சுதர முருக்கிடாயே.

(267)

யாகோபு

உருக்கிடவே கசடகத்தி யெடுத்துக்கல்வம்
 உறுதியா யிட்டுமே சொல்லக்கேளு
 நருக்கிடவே கொடியோனைப் பாதியிட்டு
 நலமாகப் பூச்சாற்றால் நல்கஆட்டி
 கருக்கிடவே நாளேழு அரைத்துவில்லை
 கதிபெருகக் காயவைத்து ஒட்டிலிட்டுப்
 பெருக்கிடவே புடம்போட்டு யெடுத்துக்கொள்ளு
 பேசரிய வங்கத்தின் பெருமைகேளே. (268)

வங்க சுண்ணம்

பெருமையாய்க் காரீயம் பலமும்நாலு
 பேணியே சுரண்டியிட்டு உருக்கிக்கொண்டு
 அருமையாய் காச்சலஞ்சு உப்புதன்னை
 அடைவாகப் பாதியிடு கிண்டுகிண்டு
 நருமையாய்ச் சாமமது சென்றபின்பு
 நலமாக மஞ்சளது போலேகாணும்
 வருமையாய்ப் பாகமது தானிருத்தி
 வடிவாகச் சுரண்டியே மார்க்கங்கேளே. (269)

மார்க்கமாய்ச் சுரண்டியெடு பின்புநீயும்
 மயங்காமல் முன்போட்ட வில்லைநாலில்
 ஆர்க்கமா யொன்றிட்டுக் கரண்டிதன்னில்
 அடைவாக உருக்கியே வருகும்போது
 தூர்க்கமாய்ப் புடம்போட்ட காந்தச்செம்பைத்
 துடியாக நெருங்கியே சொல்லக்கேளு
 பார்க்கவே வங்கசெந் தூரந்தானும்
 பதிவாக உருக்குமுகந் தன்னிலீயே. (270)

ஈய்ந்திட்டுக் குரடதனால் கிண்டிக்கிண்டி
 இயல்பாகப் பின்பெடுத்துக் கல்வமிட்டு
 வாய்ந்திட்ட அன்னமென்ற சோற்றாலாட்டி
 வகையாகப் புடமிட்டு யெடுத்துக்கல்வம்
 சாய்ந்திட்டு யிட்டுமே சோற்றாலாட்டிச்
 சரியாக யிப்படிக்கிப் புடமும்அஞ்சு
 ஏய்ந்திட்டுப் புடம்போட்டு யெடுத்துநீயும்
 இதமாகக் குகையிலிட்டு உருக்கித்தீரே. (271)

உருக்கிடவே செம்பைத்தா னோடொட்டாது
உறவாக்கிப் பிடித்துமே யிழுத்துக்கல்வி
நருக்கிட்டு உருகியே மணியாய்நிற்கும்
நாதாந்த நபிமார்க ளாடுமாட்டு
கருக்கிட்டுக் காந்தமது வைத்திருந்த
கடிதான செம்பைத்தான் யீயம்நல்லா
பருக்கிட்டு யிழுத்துமே வைத்துக்கொள்ளும்
பதிவாகத் தட்டியே யெடுத்துக்கொள்ளே. (272)

எடுத்துமே நாளத்தி லிட்டுநீயும்
இதமாகக் கொஞ்சமா யூதிப்போடு
அடுத்துமே யெடுத்துநீ வெள்ளியேழு
அடைவாகக் காந்தத்தின் செம்புமூன்று
கொடுத்துமே தங்கமொன்று சேர்த்துவுது
குணமான பொன்னாகுங் கூர்ந்துபாரு
படுத்துமே மாத்ததுவும் யெட்டுமாகும்
பதிவான யாகோபு பல்ன்சொன்னாரே. (273)

சொன்னதொரு காந்தத்தின் செம்புஒன்று
துடியான தங்கமொன்று சேர்த்துருக்கி
நன்னயமா யூதியே உருக்கிக்கொண்டு
நலமாகத் தகட்டித்து நாட்டங்கேளு
சின்னமாய் நாத்தமொடு சூடன்வீரம்
சிறப்பாக வகைக்கொன்று நிறுத்துநீயும்
கன்னல்போல் கல்வமிட்டு அரைநாள்சாமம்
கருத்துறவே அஞ்சாகப் பிரித்துக்கொள்ளே. (274)

பிறித்துமே ஒருபங்கு பூச்சாறாலே
போக்கோடே அரைத்துமே தகட்டிற்பூசி
வறித்துமே காயவைத்துப் புடமுமிட்டு
வகையாகத் தகடைபோற் கருங்கும்போது
நறித்துமே பின்பொருக்கால் பூசிப்பூசி
நலமாகப் புடம்போடு நொறுங்கமட்டும்
கறுத்துமே நொருங்கியதோர் தகட்டைத்தானும்
கல்வமிட்டு அரைக்கவே சொல்லக்கேளே. (275)

சொல்லவே நாலிலொன்று சிலையைச்சேர்த்துச்
சுகமாகப் பூச்சாற்றை விட்டுநேக
நல்லாக அரைத்துமே வில்லைகட்டி
நலமாகக் கதிரில்வைத்து ஒட்டிலிட்டு
மெல்லவே புடம்போட்டு யெடுத்துப்பாரு
மேன்மைபெறச் செந்தூரம் அருணன்போலாம்
கல்லவே பெரியகுரு வாகுமிந்தக்
கைகண்ட தொழிலையுந்தான் கருத்தாய்ப்பண்ணே. (276)

கருத்தாகச் செந்தூரம் வெள்ளிதன்னில்
கனிவாக யிருபத்து ஒன்றுயீய
வருத்தாக மாத்ததுவும் பதினாறாகும்
வடிவான தங்கமது வழக்கமெத்த
உருத்தாகச் சொன்னதினால் பலன்தானேது
உறுதிபெறப் பாகமாய்ச் செய்துகொள்ளு
பெருக்கவே செய்திட்டு வித்துத்தேறு
பேதையர்போல் திரியாதே பேணிப்பாரே. (277)

பேணியே உலகத்தில் வாதமார்க்கம்
பிரட்டாக யிருக்குதென்று உலகப்பேய்கள்
நாணியே சொல்லிடுவார் ஒன்றுங்காணார்
நலமில்லாத் துற்புத்தி நினைப்பாரப்பா
தோணிபோல் புத்திதனி லெண்ணியெண்ணி
துடியாகப் பேராசைப் பட்டுப்பட்டு
காணியே போச்சுதென்பார் கரைகாணார்கள்
கருத்தில்லா உலகத்தில் மட்டைதானே. (278)

மட்டையாய்ப் புத்தியில்லா யாபாரங்கள்
மடையர்போல் பண்ணியே சீவனத்தை
நிட்டையாய்ச் செய்துமே சாம்பல்பூசி
நிலையில்லாச் செம்பினால் சாமிபண்ணி
விட்டகுறை வருமென்று கும்பிட்டேத்தி
வீணராய்ப் போகியே திரிவாரப்பா
சட்டைமுனி போலவே யிருந்தால்வாதம்
தான்வருகு மென்றுயா கோசொன்னாரே. (279)

சொன்னதொரு முனிவர்சித்தர் யோகியெல்லாம்
சொற்பெரிய வழலையென்றும் பூனிரென்றும்
நன்னயமாய்ப் பேரண்டம் பிள்ளையென்றும்
நலமாகக் கொடியென்றுங் குடநீரென்றும்
இன்னிலத்தில் சாஸ்திரங்கள் மறைப்பாய்ச்சொன்னார்
இடும்பெரெல்லாம் பரிபாஷை தன்னைப்பார்த்து
தன்னிலத்தி லிதுவெல்லா மெடுத்துப்பார்த்து
தாட்டிகமா யொன்றுமில்லை அலைகுவாரே. (280)

அலையாமல் வழலையென்ற பேருதானும்
ஆதியாங் கரும்பொன்னு அறிந்துபாரு
நிலையான கருவழலை வங்கமாச்சு
நேரான வழலையது துருகமாச்சு
கலையான கெந்தகந்தான் வழலையாச்சுக்
கருத்துரவே யிதைவிட்டு முன்னேசொன்ன
தலையான பிண்டத்தைத் தேடிக்கெட்டு
சாஸ்திரங்கள் பொய்யென்பார் தரணியோற்கே. (281)

தரணியிலே பொன்னறியா வாதிதானும்
தாட்டிகமாய்ச் செம்புருக்கி மூலிதன்னில்
கரணிகமா வருக்கியே சாய்த்துமேதான்
கனகமது பிரக்குமென்று வெள்ளிதன்னில்
வரணிகமாய் மட்டங்கள் சேர்த்துப்பொன்னை
வடிவாக யிடைசேர்த்துத் தகடுதட்டித்
தொனியாவில் உப்புடனே காலிசேர்த்துத்
துலங்கவே புடம்போட்டுத் திரிவார்பாரே. (282)

திரிவார்கள் புடம்போட்ட வுடனேதானே
திடமில்லாச் செம்பதுவும் கழண்டுபோகும்
அறியாத படிக்குமே வெள்ளிபின்னே
அடைவாகக களண்டுமே போனபின்பு
தெரியாமல் வைத்ததங்க மிறங்கிப்போகும்
திடமில்லை பின்னுமொரு மூலிதேடிப்
பரியாசம் பண்ணவே திரிவாரப்பா
பகரிய நிர்முட வாதிதானே. (283)

தானென்ற நீதியுள்ள வாதிதானும்
தவித்துமே போகாமற் சத்தெடுத்து
ஊனென்ற சத்தைத்தான் செம்பதாக்கி
உறவாக வெள்ளிதனி லுருக்கித்தாக்கிக்
கானென்ற பொன்போலே யிருக்குந்தானே
கடிதான பொன்சேர்த்து லாபமாக
வானென்று யெடுப்பார்கள் புத்தியுள்ளோர்
வடிவாக யாகோபு வகைசொன்னாரே. (284)

வரிசையாய் நூல்பார்த்து வர்மங்கண்டு
வணக்கமென்ன சத்தவகை பிறித்துவாதி
உரிசையா யினங்கண்டு சேர்வைகண்டு
உண்மையாய்ச் சத்துருமித் துருவறிந்து
பரிசையாய் சரக்கினுட பலனறிந்து
பதிவாகச் செம்பெடுப்பார் நபிமாரப்பா
குரிசைதர வெள்ளிதனில் பழுக்கும்நேர்மை
குணமுள்ளோர் செய்திவிடும் கூறுதானே. (285)

கூறாக யிப்பாகந் தப்பிப்போனால்
குணங்கெட்டுப் போகும்து கூர்ந்துதள்ளு
ஆறாக உடலுக்குள் பஞ்சபூதம்
அதுதப்பில் காயமது அலைந்துபோகும்.
நேராக வாதத்துக் கொன்றுதப்பில்
நிர்ணயமா வாராது நிலைகுடாது
பேராக வாதியென்று பேரும்பட்டு
பிரபலமாய்த் திரிவார்கள் பேயர்தானே. (286)

பொது விதி

தானென்ற யெலுமிச்சம் பழமில்லாட்டால்
தடையற்று அயத்தினுட கசடறாது
வானென்ற கெந்தியது சேராவிட்டால்
வர்ணமது பிறக்காது மார்க்கம்பொய்யாம்
ஊனென்ற வெங்காரம் விட்டாற்கேளு
உயர்ந்துநின்ற யிரும்பதுவுஞ் சவுடறாது
பானென்ற குடனில்லாச் சத்துவெல்லாம்
பதிவாகச் செம்புதான் யெடுபடாதே. (287)

பஞ்சமித்திரம்-300

எடுபடாச் சத்தினுடன் பிசறிக்கொண்டு
 ஏத்தமாய்ச் செம்புநிறம் இல்லைஇல்லை
 தடுபடாச் செய்துமே கெட்டுப்போச்சு
 தரட்டிகமாய்ச் சொல்லியே புலம்புவார்கள்
 படுபாவி சொன்னதுதான் பொய்யோவென்பார்
 பகரறிது சொல்லார்க ளென்பார்கோடி
 கடுமையா யிப்படிக்கிப் புலம்புவார்கள்
 கருத்தரியா வாதிக்குச் சொல்லுவாயே. (288)

அயச்செம்பு

சொல்லவே யின்னமொரு செம்புகேளு
 சுருக்காக யிதுலெவுகு முன்னேபாரு
 நல்லவே அரபொடியும் பலமும்அஞ்சு
 நலமாக எலுமிச்சம் பழச்சார்விட்டு
 கல்லவே நாள்முன்று ஊரவைத்துக்
 கழுவியதைக் கல்வத்திற் போட்டுநீயும்
 செல்லவே துருசியது பலமும்ரெண்டு
 சீராகப் பத்தாகும் அதனிற்போடே. (289)

போடவே கெந்தியது பத்துஅஞ்சு
 பிலமான குடனது பலமும்பத்து
 நாடவே சிகரமது பலமும்அஞ்சு
 நன்றாகப் போட்டுமே பழச்சார்விட்டு
 காடவே நாளெட்டு அரைத்துவில்லை
 கனிவாகத் தட்டியே கதிரில்வைத்து
 ஊடவே கிளிஞ்சியென்ற சுண்ணம்நேரே
 உறவாக மேனியென்ற சாற்றாலாட்டே. (290)

ஆட்டியே முன்வில்லை கவசங்கட்டி
 அருள்பெருக அதின்பேரில் மண்ணுசீலை
 நாட்டியே கட்டினபின் சொல்லக்கேளு
 நலமாகப் புடம்போட்டு யெடுத்துப்பாரு
 கூட்டியே சிவந்துவிடு முருக்கம்பூப்பேர்ல்
 குணமாக யெடுத்துமே புரம்பாய்வைத்து
 தாட்டிகமாய்க் காரீயம் பலமும்நாலு
 தடையறவே கரண்டிதனி லுருக்கிடாயே. (291)

வங்க சுத்தி

உருக்கிட்டு ஆட்டமரி தன்னிலிட்டு

- உறவாகப் பதினொருக்கால் உருக்கிச்சாய்க்கப்
பருக்கிட்டுக் கருநீரு அத்துப்போகும்
பதிவாகக் கரண்டிதனில் வைத்துருக்கி
நருக்கிட்டு வெடியுப்பு அஞ்சாங்காச்சல்
நலமாக வங்கயிடை போட்டுக்கிண்டு
கருக்கிட்டு ஒருசாமங் கிண்டக்கிண்டக்
கனமாக மஞ்சள்போ லாகும்பாரே.

(292)

ஆகுமே மஞ்சள்தனை உரைத்துநீயும்

அடைவாக வங்கசெந் தூரமிட்டால்
ஏகுமே உண்ணிரெத்தம் போல்சிவக்கும்
எடுத்துமே பிரம்பாக வைத்துக்கொண்டு
நாகுமே கல்லுப்பு உருக்கக்கேளு
நலமாகக் கல்லுப்பு சேருரெண்டு
ஏகுமே சீனமது சேருரெண்டு
இன்பமாய்ப் பழச்சாரு விட்டுஆட்டே.

(293)

ஆட்டியே ரெண்டுநா ளானபின்பு

அடைவாக எலுமிச்சம் பழச்சார்விட்டு
காட்டியே சேருரெண்டு விட்டுநீயும்
கனிவாகக் கொதியிட்டு ஒட்டக்காச்சி
பாட்டியே கரண்டியிட்டு உலையில்வைத்து
பார்த்திட்டு உருக்கிடவே கருத்துநிற்கும்
வாட்டியே பின்னும்நீ குமுரஊது
வடிவாக மஞ்சள்போ லுருகும்பாரே.

(294)

உருகிநின்ற உப்பெடுத்து வைத்துக்கொண்டு

உறுதிபெற முன்வங்க செந்தூரத்தில்
அருதியாய் நாலிலொன்று சேர்த்துநீயும்
அடைவாக அன்னத்தா லரைத்துவில்லை
பருதியாய் வில்லைகட்டிக் கதிரில்வைத்து
பதிவாகப் புதுஒட்டில் வைத்துமுடி
நருதியாய்ப் பிடமிட்டு யெடுத்துப்பாரு
நலமாகச் சிவப்பாகும் நன்மையாமே.

(295)

பஞ்சமித்திரம்-300

நன்மையாய்ப் பின்னுமந்தச் செந்தூரத்தை
 நாடியே கல்வமிட்டு அரைஅண்ணத்தால்
 தின்மையாய் வில்லைகட்டிக் கதிரில்வைத்துத்
 திடமாக நல்லாகக் காய்ந்தபின்பு
 தன்மையாய்ப் புதுஅகலில் வைத்துமுடி
 தாட்டிகமாய்ப் புடம்போட்டு யெடுத்துப்பாரு
 வன்மையாய் மாதளம்பூ நிறமதாக
 வகையாக ஆகமட்டும் புடத்தைப்போடே. (296)

புடம்போட்டு யெடுத்துப்பார் செந்தூரம்
 புகலரிய செந்தூரம் புவியிற்றானும்
 அடம்போடு யெல்லாமுந் தங்கமாகும்
 அடைவாக வகைவிபரம் அறியக்கேளு
 நடம்போடு முன்போட்ட அயச்செந்தூரம்
 நாலிலொன்று வங்கசெந் தூரத்தோடே
 கடம்போட்டுச் சேர்த்துமே கல்வமிட்டுக்
 கத்தாழஞ் சோறுதன்னா லரைத்திடாயே. (297)

அரைத்துமே வில்லைகட்டிக் கதிரில்வைத்து
 அடைவாகப் புதுஅகலில் வைத்துமுடி
 தரைத்துமே புடமிட்டு யெடுத்துக்கொள்ளு
 தாட்டிகமாய்க் கல்வமிட்டுத் தண்மைகேளு
 கரைத்துமே அன்னமென்ற நீராலாட்டி
 கணக்காகப் பணிரெண்டு சாமமாட்டி
 ஷரைத்துமே புடமிட்டு யெடுத்துக்கொள்ள
 வாகான குருவாகும் வடிவுமாமே. (298)

வடிவமா யிக்குருவைத் துருசுசெம்பில்
 வாகாக ரெண்டுக்கு ஒன்றுதாக்கத்
 துடிவமாய் நொருங்கியது தூளுமாகும்
 துணையாக வெள்ளியெட்டில் ரெண்டுதாக்க
 கடிவமா யுருக்கியெடு நாலத்தொன்றுக்
 கனிவாகத் தங்கமிட்டு ஊதிப்போட்
 படிவமாய் மாத்ததுவும் யெட்டதாகும்
 பண்பாக நானூரிற் பாலித்தேனே. (299)

பாலித்தேன் வயித்தியமும் யெழுநூற்பாடி
 பதிவாக களங்குமுன் னூறுசொன்னேன்
 ஆலித்தேன் ரெண்டுமுன் னூறுபாடி
 அடைவாக ரெண்டுநூற் றன்பத்தைந்து
 சாலித்து ரெண்டுஐம்பத் தைந்துதானும்
 சரியாகப் பதினாறு பாடித்தேர்ந்து
 வாலித்தேன் சுண்ணமென்ற அறுநூற்பாடி
 வகையாக யிதுவெல்லாஞ் சுருக்கினேனே. (300)

சுருக்கியே பஞ்சமித்திரம் முன்னுறாகச்
 சுருதிபெறத் தண்டகமும் நூற்றிப்பத்தாய்
 பருக்கியே குகைபாகம் உலையின்பாகம்
 பதமாக மித்திரத்தின் பரிசுபாகம்
 நெருக்கியே செம்பெடுக்கும் பாகமோடு
 நிலையாகத் தங்கமிடும் பாகமெல்லாம்
 வருக்கியே புடபாகம் இதிலேசொன்னேன்
 வடிவாகப் பாடினேன் வண்மைதானே. (301)

வண்மையாய் நபிமாரை வணங்கும்பாகம்
 வரிசையுடன் புடமிரங்கு மார்க்கங்கூட
 தன்மையாய் மயிலிறகுச் செம்பின்பாகம்
 தாட்டிகமாய்ச் சரக்கோடு தண்மைசொன்னேன்
 உண்மைமிகக் கண்டதொரு வாதிமார்கள்
 உற்றுமே யென்றெந்நூ லெல்லாம்பார்த்துத்
 தன்மையாய் மனதிலெண்ணிச் செய்வோர்தன்னை
 தாட்டிகமாய் சுத்தரச வாதியென்னே. (302)

சுத்தரச வாதிதா னென்னுலெல்லாம்
 சோதித்துக் களங்குமுதல் செந்தூரங்கள்
 முத்தரவாய்ப் பாகமாய்ச் செய்தகொண்டால்
 முவுலகில் நபிமாராய் முழுதும்வாழ்வார்
 நித்தியமாய் நிர்மலமாய் நிரைந்தபோது
 நிர்ணயமாய் வாதம்வரும் யாகோபுசொன்னார்
 சித்தராய்த் திரிவார்கள் பாக்யமாவார்
 சிறப்பான முன்னூறு முற்றுந்தானே. (303)

யாகோபு அருளிச்செய்த பஞ்சமித்திரம்-300

முற்றுப்பெற்றது

யாகோபு

திரிவார்கள் தேசத்தி லனேகம்பேர்கள்
 செயலான பலபிணியின் கருவைக்காணார்
 அறிவார்கள் அறிவாலே குருவின்பீடம்
 ஆனந்த சற்குருவின் கருவின்பீடம்
 தெரியாம லலைவார்கள் என்றேசொல்லிச்
 சிறப்பான நபிமார்கள் வெகுபேர்கூடி
 குறிப்பாக தண்டகமாய்ச் சொல்லென்றார்கள்
 குருவாக அன்னாளிற் சொன்னேனானே. (4)

அன்னாளில் யான்றானும் ராமதேவ
 ராயிருக்குங் காலமதி லாயிரந்தான்
 முன்னாகப் பெருநூலாய்ச் சொல்லிவிட்டேன்
 முடிவாகத் தெரிந்தோனே சித்தனாவான்
 இன்னாளித் தண்டகந்தான் சொல்லவென்றால்
 இயல்பாயா யிரத்தைவிட வேறொன்றில்லை
 சொன்னாலு மதைக்குறுக்கிச் சொல்லவேண்டும்
 சொல்லகன்று போகாயாக் கோபுதானே. (5)

அகன்றுபோஞ் சின்மயத்தின் பொருளைக்காண
 அரகரா யாராலு முடியுமோசொல்
 திகன்றுபோஞ் சிதம்பரத்தின் பொருளைக்கண்டால்
 தேவாதி தேவர்களு மீடாவாரோ
 புகன்றுனக்கு தண்டகத்தின் கருவையெல்லாம்
 போக்கோடே சொல்லுகிறேன் புகழாய்க்கேளு
 இகன்றுபேர் வரையாறுந் தாண்டும்யாகோப்
 ஏரண்டம் பேரண்டம் ஏறினேனே. (6)

ஏறினேன் ஆறுவரை யடுக்குங்கண்டேன்
 ஏகாச்ச ரத்தினுட பொருளுங்கண்டேன்
 மாறினே னைம்பத்தோ ரச்சாத்தில்
 மகத்தான ஒளிகண்டேன் வெளியுங்கண்டேன்
 சீறினேன் பதினெண்பேர் முறையுங்கண்டேன்
 சிறப்பாகத் தண்டகத்தின் கரையுங்கண்டேன்
 தேறினேன் அனேகநூல் யாகோப்சொன்னேன்
 தேவியென்ற வாலையைத்தான் தெரிசித்தேனே. (7)

தெரிசித்தேன் சபையாறுஞ் சுற்றிக்கொண்டேன்
 தெண்டகத்தை மறையாமற் சொல்லிவிட்டேன்
 அரிசித்தே னருள்சார்ந்த பஞ்சகர்த்தாள்
 ஐவரையும் பூசித்தேன் அருமையாக
 பரிசித்தேன் பஞ்சவர்க ளைந்துபேரைப்
 பணிந்திட்டேன் சிரசமுடி பாதங்கள்டேன்
 வருசித்தேன் பற்பநதி கங்கையாடி
 மகத்தான யாகோபு மகத்துவம்பாரே. (8)

பாரப்பா பெருநூலின் கருக்களெல்லாம்
 பார்தனிலே ஆரறியப் போறாரப்பா
 சீரப்பா தண்டகமா மிந்நூல்தன்னில்
 செகமாய்கை யைவிலக்குஞ் சூட்சாகுட்சம்
 தேரப்பா யிந்நூலின் பொருளைக்கண்டு
 செகந்தனிலே மானிடர்க்கு யாகோப்சொன்னேன்
 ஆரப்பா அறிவார்கள் தண்டகத்தை
 அவனிதனில் மெய்ஞ்ஞானி அறிவார்தாமே. (9)

ஆமப்பா பராபரத்தின் மகிமையாலே
 ஆதிசிவ நாதவிந்து அகண்டுமீறி
 வாமப்பா கேசரத்தில் மனதைக்கொண்டேன்
 மகத்தான பூரணத்தில் மோட்சம்பெற்றேன்
 காமப்பா நாதவல்லி காமரூபி
 கைக்கொண்டாள் கேசரியின் கருவைச்சொன்னாள்
 சோமப்பா லெனக்களித்தாள் வாமரூபி
 சொல்லிவிட்டே னாயிரத்தில் வெளியாய்த்தானே. (10)

வெளியாக அகாரவுகா ரத்தைக்கண்டேன்
 வேதாந்த ஓங்கார மூன்றேமூலம்
 ஒளியாகப் பரங்கண்டேன் பரவெளியுங்கண்டேன்
 ஓகோகோ அமுர்நதி துரியங்கண்டேன்
 அழியாத ஆதார நிலையுங்கண்டேன்
 அப்பாலும் பற்பநதி சுழியுங்கண்டேன்
 வழியான ஆறுவரைப் பூட்டுங்கண்டேன்
 மகத்தான தசதிட்சை வளங்கண்டேனே. (11)

யாகோபு

கண்டேனே சிவதீட்சை சத்திதீட்சை
 கதிதரு நந்திதீட்சைக் கருளும்பெற்றேன்
 பெண்டான மவுனசிவ யோகம்பெற்றேன்
 பேரான அஞ்செழுத்தின் விபரம்பெற்றேன்
 தெண்டான திசைநாத பீடம்பெற்றேன்
 தெளிவான பூரணத்தின் கிருபைபெற்றேன்
 தொண்டரா யிருந்துமே வரமும்பெற்றேன்
 சுகமாக யாகோபு தலங்கண்டேனே. (12)

தலமான ஆறுதலப் பூட்டுங்கண்டேன்
 சற்குருவா லதைத்திறக்க அறிவுங்கண்டேன்
 வலமான சிவசத்தி பூசைகண்டேன்
 மகத்தான சஞ்சார சமாதிகண்டேன்
 பெலமாம்பே ரண்டம்யே ரண்டங்கண்டேன்
 பேரொளியின் வாலையெனோன் மணியைக்கண்டேன்
 குலமான நாலுவகை சாதிகண்டேன்
 குருவிருக்கு மாயிரத்தெட் டிதழ்கண்டேனே. (13)

உருவான பொருளறிந்தேன் யாகோபென்பேர்
 ஓகோகோ ஒருவராற் காணப்போமோ
 கருவான சூட்சுமடா சொரூபானந்தம்
 சூட்சுமடா தாரத்தின் பீடஞ்சொல்வார்
 அறிவான ஆதியப்பா ஆதியந்தம்
 அகண்டவெளி தூரியமடா தூரியாதீதம்
 கருவான காமியடா வாலையப்பெண்ணைக்
 கண்டேனே பிண்டமதின் கருச்சொன்னாளே. (14)

சொல்லியவள் யாகோபு யெனக்குத்தானும்
 சொற்பெரிய அமுர்தமதைச் சொரிந்தாளாத்தாள்
 வல்லியவள் காமிசிவ காமிக்ரூபி
 வரங்கொடுத்தாள் தன்னருளால் வாங்கிக்கொண்டேன்
 மெல்லியவளுப தேசஞ் சொன்னாளாத்தாள்
 விவேகமுள்ள கருவறிந்து அஞ்ஞானத்தை
 சல்லியகை பாகஞ்செய் பாகஞ்சொன்னாள்
 சதாகோடி வித்தையெல்லாம் ஆடினேனே. (15)

ஆடினேன் திருநடனத் தண்டகமாமிந்த
 ஆயிரத்தின் குஸ்திரத்தைப் பதனம்பண்ணு
 பாடினே னபிமார்கள் கிருபையாலே
 பண்பாக யானிகண்டு பாடினேன்பார்
 தேடினேன் மவுனசித்துப் பாஷைதன்னைத்
 தீர்க்கமாய்த் தெரிந்தபின்பு தெளிவாய்ப்பேசி
 குடினேன் குஸ்திரத்தை வெளியில்விட்டேன்
 சொற்பெரிய சித்தரையு மயக்கும்பாரே.

(16)

பாரேநீ யிந்நூலை யுற்றுப்பார்த்தால்
 பலதொழிலின் சூட்சமெல்லாம் வெளியாய்த்தோணும்
 மாரேநீ மந்திரங்கள் சக்கரங்கள்
 மகத்தான தசதிட்சை மவுனக்கியானம்
 தேரேநீ குருவழலை முப்புச்சுண்ணம்
 சிறப்பான சமாதுகர்ப்பம் செயநீர்பாகம்
 காரேநீ காயாதி கற்பத்தோடு
 கனகுளிகை செந்தூரங் கருவதாமே.

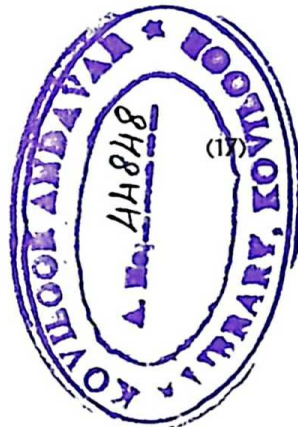
(17)

ஆமப்பா அஷ்டமா சித்திதானும்
 அளவறந்த மைதிலதம் வசியத்தோடு
 வாமப்பா அஞ்சனமு மாற்றந்தானும்
 மகத்தான மெழுகினுட குருவின்சூறும்
 வேமப்பா வேதையென்ற சரக்கின்சூறும்
 விளம்பினார் யாகோபு விபரத்தோடே
 நேமப்பா நிஷ்டையுடன் சிவயோகந்தான்
 நிகரில்லா ஞானமொடு நேர்மைதானே.

(18)

தானவனாய் நின்றவர்க்கே யெய்துமெய்தும்
 தாரணியி லலைவார்க்குப் பலியாதப்பா
 நீனேநா னென்றுசொல்லி லோகமாண்பர்
 நீணிலத்தில் மெத்தவுண்டு நிகழ்த்தவென்றால்
 வாயேதான் திறவாமல் மவுனங்கண்டு
 வையகத்தோ ரைமயக்கி மாண்டார்கோடி
 ஆயேநான் சொன்னபடி குருவிடத்தில்
 அனேகநாள் தொண்டுபண்ணி அருள்காண்பாயே.

(19)

மந்திரம்

அருளான பொருளென்ற மாந்திரீகம்
 அப்பனே சொல்லுகிறோம் உற்றுப்பாரு
 மருளான மவுனமப்பா மூலாதாரம்
 மகத்தான தம்பனமா மதீதவித்தை
 விருளான மேலாறு வரைகள்கீறி
 மெயஞ்ஞானக் குறுக்காறு வரையுங்கீறி
 தருளான யிருபத்தஞ் சரையுமாச்சு
 சமத்தாக மநயவசி யென்றுபோடே.

(20)

போட்டவுடன் சொல்லுகிறே னின்னங்கேளு
 புகழாக நாதசத்தி பீஜமாறு
 ஆட்டமுடன் ஆடுமப்பா அறிம்இறீம்என்று
 அம்மம்மா மறீமென்று உயிரெழுத்தின்பீஜம்
 தாட்டமுடன் அவ்வம்உவ்வம் ஐயுமென்று
 சார்பாகக் கிலியுஞ்செளவும் என்றுமாறு
 வாட்டமுடன் தேகம்பதி னெட்டுமூன்றும்
 வளமாக யிருவட்டங் கீறிக்காணே.

(21)

காணப்பா அஷ்டதுர்கை அஸ்டநாகம்
 க்ருவான துவாரபாலர் களதன்பீஜம்
 பேணப்பா நாதவிந்து பீஜமாறும்
 பேரான மகாரமென்ற மவுனம்போடு
 ஆணப்பா ரேகையென்ற யிருபத்தொன்றும்
 அகாரமென்ற உகாரவரை மகாரம்போடு
 நாணப்பா நகாரமென்ற சிகாரத்தோடு
 நடுவணையைப் பிடித்துநீ மாறுமாறே.

(22)

மாறுவாய் மவுனமென்ற யோகதீட்சை
 மகத்தான நாதாக்க ளாருஞ்சொல்லார்
 ஏறுவா யோகத்தி லிருக்கும்போது
 ஏகமாய்ச் சக்கரத்தை வரைந்துகொண்டு
 பேறுவாய் மவுனமென்ற யெழுத்தைமாறி
 பெப்புடனே கற்பூரத் தீபங்கொண்டு
 ஆறுவாய் வாயுவென்ற மூலாதாரம்
 அப்பனே கும்பித்தோர் நிலையாய்நில்லே.

(23)

நில்லெனவே நாளொன்றுக் கிருநேரம்பா
 நேர்மையுடன் தம்பித்தால் நிற்குணமுந்தோற்றும்
 வல்லெனவே வாயுவென்ற பீடந்தோன்றும்
 மகத்தான சபையாறு மடைவாய்க்காணும்
 புல்லெனவே பூரணத்தின் சோதிகாணும்
 புகழ்பெரிய மனக்கண்ணை ஒட்டிப்பார்த்தால்
 துல்லெனவே துரியமென்ற துரியாதீதம்
 தோன்றியே யாகோபு பூசிப்பாரே.

(24)

பூசிப்பாய் மவுனசிவ யோகதீட்சை
 புகழாக ஒருநாழி தம்பித்தாக்கால்
 ஆசிப்பாய் கனவுபோ லங்கேகாணும்
 அரனிருக்கும் விந்துநிலை வீடுங்காணும்
 ஒசிப்பா ரொடுக்கநிலை பீடங்காணும்
 ஒங்கார தலத்தம்பம் பரத்துநேர்மை
 தாசிப்பார் கருவிகர ணாதியான
 சடாதாரப் பொருள்காணுஞ் சார்ந்துபாரே.

(25)

பாரப்பா தம்பனத்தை ஒட்டிப்பார்த்தோம்
 பராபரமாந் தரிசனத்தை உடனேகண்டோம்
 நீரப்பா நிராதார பூரணத்தில்
 நெடுநாளாய்ப் பூசித்தோம் பரங்கண்டோம்நாம்
 ஆரப்பா அறிவார்கள் வாயுஸ்தம்பம்
 அன்பாக யானறிந்தேன் சத்தியாலே
 நேரப்பா அஷ்டகர்ம வித்தைதானும்
 நிலையாக காண்பாரோ மனிதர்தாமே.

(26)

மனிதருக்கு மனோன்மணியுஞ் சொல்லுவாளோ
 மணிமந்திர ரூயியவள் மனமகிழ்ந்து
 அனிதமுட னருகில்வந்து யாகோப்பென்று
 அஷ்டகர்ம மின்னதென்ற அருளைக்காட்டி
 வனிதமுடன் வாயுவென்ற தம்பனந்தான்
 மைந்தனே உந்தனுக்கு வாச்சதப்பா
 கனிதமுடன் குருவாந்தம் பனத்தைச்சொன்னேன்
 கருவான சிதம்பரத்தின் தியானங்கேளே.

(27)

கேளப்பா தண்டகத்தின் மகிமைதன்னைக்
 கிருபையுடன் பெருநூ லாயிரத்திலப்பா
 ஆளப்பா ஆயிரத்தெட் டிதழுக்குள்ளே
 அரனிருந்த பரமப்பா ஆர்தான்சொல்வார்
 வாளப்பா ஆயிரத்தை சுருக்கியாக்கோப்
 வசனித்தே னதைக்குறுக்கி நூற்றுப்பத்தில்
 தேளப்பா கொட்டுதல்போற் சொல்வோமப்பா
 சிதம்பரத்தின் மகிமையுட திறந்தான்காணே. (28)

சிதம்பரச் சக்கரம்
 காணப்பா சிதம்பரச்சக்கரத்தைச் சொல்வோம்
 காசினியில் ஞானிகளும் உன்னிக்காணார்
 ஆணப்பா அதீதகுத் திரந்தானிந்த
 ஆனந்த நடனஞ்செய் சுருக்கமப்பா
 வாணப்பா வரையாறு மேலாறுங்கீறி
 மகத்தான ரேகையது வலமாய்க்கீறி
 ஏணப்பா யிருபத்தைந் தரைக்குமிந்த
 இடம்வலமாய் ரேகையது யேகம்போடே. (29)

போடப்பா சிவயநம வென்றுபோடு
 புகழாகச் சித்திக்கும் பேருண்டாகும்
 ஆடப்பா அறுபத்து அஞ்சரேகை
 ஐம்பத்தோ ரச்சரத்தின் பீஜமாறு
 தேடப்பா வயநமசி சிறீம்கிறீம்கிங்கிலிஓம்
 திறமாகக் கிறாங்கிறியும் செளவும்போடு
 மாடப்பா மசிவயந மறீம்உறீம்மென்று
 மகத்தான அவ்வும்உவ்வும் மாறுமாறே. (30)

மாறப்பா நயவசிம வென்றுமாறு
 மகத்தான யாகோபு அறிந்தவித்தை
 வாறப்பா வசிமநய வென்றுபோடு
 வளமாகச் சதுரவரை கீழ்மேற்போடு
 ஆறப்பா அஷ்டதூர்கை அஷ்டசத்தி
 அஷ்டமா காளியுடன் அஷ்டநாகம்
 திறப்பா திசைமூலந் துவாரபாலர்
 றிங்நிங்நிங் அறிங்கென்று போட்டுப்பாரே. (31)

தண்டகம்-110

அறிங்கென்று அச்சரமாம் நீங்காரம்போடு
 அங்கென்ற வங்கதிலே கிறீமென்றேசொல்
 பங்கென்ற மூலமப்பா நீங்காரம்போடு
 பரமென்ற பராபரமாம் சவ்வுங்கூட்டி
 மங்கென்ற பீஜமதில் மவ்வம்போடு
 மகத்தான சிதம்பரத்தின் மகிமைபாரு
 எங்களுக்குலம் ஆதியிலே மறவரப்பா
 இப்போது யாகோபா யிருந்தோம்பாரே. (32)

பாரப்பா சிதம்பரச்சக் கரத்தைநாமும்
 பாடினோந் தண்டகத்தில் பரிவாய்க்கேளு
 ஆரப்பா அறிவார்கள் ஆதியந்தம்
 அம்பரத்தின் நடனவொலி னாதஞ்சை
 சேரப்பா ஜெயகண்டி சங்குநாதம்
 ஜெயபேரி டமாரஹி தாளந்தாரை
 காரப்பா துந்துமியின் நாதத்தோடு
 கடாட்சிப்பாய் சிதம்பரத்தைப் பூசிப்பாயே. (33)

பூசிப்பாய் சிதம்பரச்சக் கரத்தைமைந்தா
 புகழாக வில்வத்தாற் பூசிப்பாய்நீ
 ஆசிப்பாய் ஆயிரத்தெட் டிதழாமைந்தா
 அகண்டமென்ற மண்டலத்தி லாறுஞ்சித்தி
 பாசிப்பயர் சர்க்கரையுந் தேங்காய்ப்பாலும்
 பாயாசம் பலகனியும் படைத்துமைந்தா
 நாசிப்பாய் நவசித்தர் மூலமப்பா
 நான்வெளியாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் முத்திதானே. (34)

முத்தியிந்தச் சிதம்பரத்தில் மோட்சம்மோட்சம்
 முக்கியமாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் செய்துபாரு
 சித்தியிந்தச் சிதம்பரத்தின் பாகமெல்லாம்
 செயமான முன்னுலை யெடுத்துப்பாரு
 அத்தியென்ற அரனருளா லிந்நூல்நூறில்
 ஆடலாங் கோடான கோடிவித்தை
 புத்தியுடன் யாகோபு திறந்துசொன்னேன்
 பொல்லாத காமுகர்க்கு வாயாதென்னே. (35)

யாகோபு

என்னவே சிதம்பரச்சக் கரத்தைச்சொன்னேன்
 இயல்வாலை சக்கரத்தை யினிமேற்கேளு
 அன்னவே அறுகோண மிட்டுத்தீரு
 அரகரா அதுநடுவில் முக்கோணந்தீரு
 வன்னவே நாற்சவுக்கம் வரைகள்போடு
 மகத்தான யெண்கோணஞ் சுற்றிக்கீறு
 ஒன்னவே ஒருவட்டஞ் சுற்றிப்போடு
 ஒங்கார வட்டமாம் வரைபத்தாமே.

(36)

ஆமப்பா வரையுள்பனி ரெண்டாய்க்கீறு
 அப்பனே நாற்பத்தி முக்கோணவீடு
 வாமப்பா வடபக்கம் முக்கோணத்தில்
 மவ்வும்உவ்வும் அவ்வுமென வன்கயாய்மாறு
 தேமப்பா தென்பக்கம் அறுகோணத்தில்
 சிறீம்ஹீம்சிங் ஒமென்று தெளிவாய்ப்போடு
 நாமப்பா சொல்லிவிட்டோம் ரங்மங்கென்று
 நாதாக்க ளாருந்தான் சொல்லார்பாரே.

(37)

பாரப்பா நாற்சவுக்கம் வரையிலேதான்
 பரப்பிர்ம சொரூபமென்ற மகாரம்போடு
 ஆரப்பா உனக்கீடு ஒருவருண்டோ
 ஆச்சர்ய மாச்சரிய மாயியாட்டு
 நேரப்பா சதுரவரை சங்குசிங்கு
 நேரான ஹிஓம்ஹயிம் அடைவாய்ப்போடு
 பேரப்பா பூரணத்தின் விசாலம்போலப்
 பெருமையுள்ள யாகோபு கண்டோம்நாமே.

(38)

கண்டோமே யெண்கோணஞ் சிகாரவகாரம்
 காசினியில் சிதம்பரத்தின் மூலம்போடு
 விண்டோமே நகாரத்தின் பீஜமான
 வேதாந்த சொரூபமப்பா வாலைதேவி
 நின்றோமே யொருமனதாய்க் குருவைக்கண்டேன்
 நிற்மலமாஞ் சோதியிலே ஒளியுங்கண்டேன்
 தொண்டர் யாகோபுக்கு யாவுந்தோற்றும்
 சொற்குருவின் கமலபதந் தோற்றும்பாரே.

(39)

தோற்றுமப்பா மேல்வரையில் யவசிமநவென்று
 குட்டிடவே குருகுட்சம் பின்னுங்கேளு
 சாற்றுமப்பா சவ்வம்உவ்வம் அவ்வுமென்று
 சாடப்பா மாறிவைத்தேன் அறிவாய்ப்போடு
 நாற்றிசையி லுள்ளசித்தர் மெச்சிக்கொள்ள
 நறியும் சிறியுமென்று நன்றாய்ப்போடு
 ஆற்றுமப்பா யெண்சாணின் வட்டந்தன்னில்
 அகாரமுதல்உகாரவரை அடைவாய்ப்போடே. (40)

போடப்பா உள்ளறையில் பத்துவீடு
 புகழாகச் சிகாரமுதல் மகாரங்கொண்டு
 நீடப்பா நின்றநிலை உகாரங்கொண்டு
 நேரான வட்டத்தில் யகாரம்போடு
 போடப்பா கிறீயும்அறீயும் மென்றுசாடு
 பெருமையாம் வட்டத்தின் உயிரைக்கேளு
 வாடப்பா ஓம்ஆம்ஊம் மென்றுநாட்டு
 மகத்தான தண்டகத்தின் வட்டமாச்சே. (41)

ஆச்சப்பா வட்டவரை பனிரெண்டாகும்
 அப்பனே சொல்லுகிறேன் பின்னுங்கேளு
 பேச்சப்பா சொல்லவில்லை யெந்தன் வாக்கியம்
 பேரான புஷ்பமலர் போலேயாகும்
 வாச்சப்பா வயநமசி சிதம்பரத்தின்மூலம்
 மகத்தான நாற்பத்து முக்கோணந்தான்
 காச்சப்பா நாதவிந்து ரெண்டுங்கூடி
 கருவாக கிராங்கிறீயுங் கண்டுபோடே. (42)

போடவே நாதவொலி ரேகைபோடு
 பொருளான பேரண்ட ஸ்ரீங்காரம்போடு
 நாடவே கணக்காக ஐம்பத்தொன்றை
 நலமான சிதம்பரத்தில் நாட்டுநாட்டு
 பாடவே கிரகமென்ற நவக்கிரகம்
 பாங்காக நாற்சவுக்கம் பீஜம்போடு
 ஆடவே நவக்கிரக குலம்போடு
 ஆச்சகதப்பா நாற்பதுமுகக் கோணந்தானே. (43)

யாகோபு

தானென்ற நால்வாசல் கணபதியுங்கந்தன்
 தன்மையுள்ள செயவீர வாகுதேவன்
 ஆனென்ற அஷ்டகெஜம் அஷ்டதுர்க்கி
 அஷ்டதிக்குப் பாலகரும் அஷ்டனாகம்
 வானென்ற நவசித்தர் மூலம்போடு
 மகத்தான நாதாக்கள் பீஜமாறுந்
 தேனென்ற யென்குருதான் சொன்னமார்க்கம்
 செயலாக யாகோபு செப்பினோமே. (44)

செப்பினோஞ் செயபேரி ஜெயமத்தாளம்
 ஜெயதாரை ஜெயபம்பை ஜெயசங்குநாதம்
 அப்பினோ மருள்பூரி நாதவோசை
 அடைவான கின்னரியும் பதினெண்வாத்யம்
 தப்பினோம் நாற்பத்து முக்கோணமப்பா
 தாயான வாலைப்பெண் சவுந்தரதேவி
 நப்பினோன் நாதாந்தம் பெற்றபெண்தான்
 நாயகியாள் கொலுவிருக்கும் பீடமாச்சே. (45)

பீடமப்பா நாதாக்கள் மவுனபீடம்.
 பெலமான நபிமார்க ளறிந்தபீடம்
 ஆடப்பா நாற்பத்து முக்கோணத்தை
 அடைவாகப் பூசிக்க வயனங்கேளு
 நாடப்பா நாற்பத்து முக்கோணத்தில்
 நவிலுகிறோம் பாயசமும் வடைதேன்தேங்காய்
 காடப்பா கனிவர்க்கம் இளநீர்வஸ்து
 காயமுடன் நற்கிராம்பு அன்னமாமே. (46)

அன்னமுடன் அறுசுவையும் அண்டந்தானும்
 அடைவான தாம்பூலம் அன்னசுத்தி
 சின்னவய திவளைவிட்டாள் சிவசத்திபூசை
 தெரிந்தவர்க்கே தான்தெரியும் தேவிபூசை
 கன்னமுடன் முன்னமென்ற கற்புரசோதி
 கனிவுடனே சக்கரத்தைப் பூசிப்பாய்நீ
 மன்னமுடன் கோங்குமல்லி பாரிசாதம்
 மகத்தான புஷ்பமலர் அர்ச்சிப்பாயே. (47)

தண்டகம்-110

அர்ச்சித்துப் பூசிக்க அனேகஞ்சித்தி
 ஆறுவரை அதிசயங்கள் பார்க்கலாகும்
 பற்சிக்கச் சிதம்பரத்தில் நடனஞ்சை
 பார்த்தாக்கால் தெரியுமே வாலையீடம்
 நற்சிக்க நாயகியாள் வாலையப்பெண்ணை
 நான்பணிந்தேன் நாற்பத்து முக்கோணமேறி
 தற்சொருப மெந்தனுக்குப் பிரசன்னமானாள்
 தாயான வாலையைத்தான் தெரிசித்தேனே. (48)

தெரிசித்தேன் தண்டகத்தின் தெளிவுஞ்சொன்னேன்
 சிறப்பாகச் சிதம்பரத்தின் மகிமைசொன்னேன்
 அரிதான ஆராதா ரத்தைச்சொன்னேன்
 அதுவொடுங்கி யெழுந்திருக்கு மிடத்தைச்சொன்னேன்
 நெரிசித்தேன் நிராதார நிலையுஞ்சொன்னேன்
 நேரான அட்சரத்தின் மாறல்சொன்னேன்
 பெரிதாகப் பூசிக்க விபரஞ்சொன்னேன்
 பேரான யாகோபு வசனங்கேளே. (49)

தண்டகக்குரு

கேளப்பா ஆதியென்ற சாதிநாலு
 கேசரியாம் பாசினிற மாசியேகேள்
 ஆளப்பா வாசியென்ற வேசினாசி
 ஆகாச அண்டமப்பா ஆருங்காணார்
 ஏளப்பா கருவுவெளி விந்துநாதம்
 எல்லவரு மறிவார்கள் சாதிகாணார்
 வேளப்பா யாகோபு அமுதவாக்கு
 வேதாந்தத் தண்டகத்தில் விளங்குந்தானே. (50)

தானென்ற அண்டபகி ரண்டபிண்டம்
 சமத்தான சாதியுட வர்னஞ்சொல்வோம்
 வானென்ற சரிதையிலே வாழ்ந்தாரப்பா
 மகத்தான அத்தினிசங் கினிதான்மைந்தா
 தேனென்ற சித்தினியாள் போகக்காரி
 சிலகால மனுபோகம் பிரியாள்பாரு
 பானென்ற பத்மினியாள் காமரூபி
 பரிசுடைய சுக்கிரனி லுதித்தாள்பாரே. (51)

பாரப்பா சித்திரைநாள் பருவந்தன்னில்
 பஞ்சமியா முத்தரத்தில் உதித்தபிண்டம்
 ஆரப்பா அமாவாசை சுக்கிரவாரம்
 அன்னாளி லுதித்தபிண்டம் அஞ்சுதிங்கள்.
 நேரப்பா சென்றவுடன் பிண்டமாச்சு
 நேரான அண்டமென்ற வெள்ளைக்கல்தான்
 சாரப்பா யாகோபு அமுர்தவாக்கியம்
 தாரணியி லாரறிவார் தவத்தின்வாக்கே.

(52)

வாக்கான கடைப்பிள்ளை பத்மினியாஞ்சாதி
 வகைவிபர மாகவல்லோ சொல்லக்கேளு
 போக்கான தொன்றுமில்லை ஐந்தாந்திங்கள்
 பொருளான கருவப்பா ஆருஞ்சொல்லார்
 தாக்கான தலைப்பிள்ளை அண்டமப்பா
 சமத்தான பிண்டமதின் கல்லைவாங்கி
 நாக்கான கல்லுரலி லண்டம்போட்டு
 நவிலுகிறேன் இருப்புலக்கை யதனாற்குத்தே.

(53)

குத்துகிற வகையென்ன மைந்தாகேளு
 குறிப்பாக மாப்போலே குத்துவாய்நீ
 பத்துகிற பாண்டமதில் மாக்கருவைப்போட்டுப்
 பாங்காகக் சுத்தசல மதனில்வாரு
 வத்துகிற மாக்கருவைக் கரைத்துக்கொண்டு
 வளமாகக் கரைத்திருநீ மறுநாளப்பா.
 முத்துப்போல் பத்துமுறை யிறுத்துப்பின்பு
 முன்புயா கோபுசொன்னேன் ரவியில்வையே.

(54)

வையப்பா சொல்லிவிட்டோம் பரத்தினாணை
 வளமாகப் பத்துமுறை ரவியிற்காய்ந்தால்
 பொய்யில்லை பழச்சாற்றில் பொடியைப்போடு
 புகழாக அடுப்பேற்றிக் கலக்கிக்காய்ச்சி
 அய்யமில்லை அண்டநீர் வத்தினாக்கால்
 அழகான கல்லுப்பின் கசிவுபோச்சு
 வையகங்கள் முழுதுமிதி லடங்கிப்போச்சு
 வாழ்வுசொன்ன யாகோபு மகிமைதானே.

(55)

தண்டகம்-110

தானான யெண்ணெய்கக்கி வெள்ளையாச்சு
 சார்பான அண்டமெனுங் கல்லுப்பாச்சு
 வேனான வெள்ளைக்கல் லுப்பிதப்பா
 வேதாந்த மிம்முறையை வெளிவிடாதே.
 கானான கடையில் விற்குங் காரசாரம்
 கருணையுள்ள பூரமொடு வீரந்தானும்
 வேனான நாதவிந்து அஞ்சுகங்குட்டி
 விபரமுடன் கல்வத்தி லாட்டிடாயே. (56)

ஆட்டியே கருநீலிச் சாறுவிட்டு
 அப்பனே யிருசாம மாட்டுஆட்டு
 பூட்டியே குலாமல்லிச் சாற்றாற்சாமம்
 புகட்டுவாய் வெண்கரந்தைச் சாற்றிற்சாமம்
 தாட்டிகமா யிச்சரக்கு மெழுகுபோலாம்
 தன்மையுடனிம்மெழுகைக்குகைபோற் பண்ணி
 ஆட்டியொன்றும் பண்ணாதே வெள்ளைக்கல்லின்
 ஆகாச உப்பத்தை யறையக்கேளே. (57)

கேளப்பா உப்பெடுத்து குகைக்குள்வைத்துக்
 கிருபையுடன் மண்சீலை யேழுஞ்செய்து
 வாளப்பா யிக்குகையை ரவியில்வைக்க
 மகத்தான பஞ்சகர்த்தா ளாடுவார்கள்
 ஆளப்பா ஒருசாமம் ரவியிற்காய்ந்து
 அப்பாலே கோழியென்ற புடத்திற்போடு
 கோளப்பா வாராது யாகோபுசொன்ன
 குருவான சுண்ணமதின் கருவைப்பாரே. (58)

பாரப்பா சுண்ணத்தில் நவரசந்தான்விட்டுப்
 பாங்கான யெச்சமதா லிழைத்துக்கொண்டு
 தாரப்பா தாமிரத்தின் மீதுபூசித்
 தன்மையுடன் மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து
 சேரப்பா நற்காட்டா மணக்குப்பட்டை
 செயலான பட்டையிலே புட ந்தான்போடு
 நேரப்பா நீறியது குருவுமாகும்
 நினைத்தசரக் கெல்லாந்தான் கொல்லுந்தானே. (59)

கொல்லுமப்பா அறுபத்து நாலுபேரைக்
 குருவருளாற் கண்டவுடன் பதனம்பண்ணு
 சொல்லுமப்பா ரசவாதி யாவதற்குச்
 சொற்குருவா மிந்நூலின் முறைதானப்பா
 அல்லலற்றுச் சமுசார மாய்கையற்று
 அநேகநாள் குருவிடத்திற் றொண்டுபண்ணி
 வெல்லலற்று நிற்குணத்தின் மாய்கையற்று
 வேதாந்த யாகோபு வேடம்பூணே.

(60)

பூணவென்றால் சற்குருவை யடுத்தாற்சொல்வார்
 பூலோக மவுனிகளும் ஞானிசொல்வார்
 வேணவென்றால் வேதாந்தி யவர்கள்கொல்வார்
 விவேகமுள்ள காரணத்தின் குருவுஞ்சொல்வார்
 ஏணவென்றால் யிக்கருவைச் செய்துகொண்டு
 எட்டுரெண்டும் பத்துவரை யேறியாடு
 பாணவென்றால் பத்தரையுந் தப்பாதப்பா
 பார்தனில்யா கோபுசொன்ன பாகமாச்சே.

(61)

ஆச்சப்பா தாமிரத்தின் குருவைச் சொன்னேன்
 அடைவாக இன்னமொரு சேதிசேளு
 பேச்சப்பா புவிதனிலிம் முறைதான்கொண்டு
 பிரபல்ய மாகவல்லோ பேசுவார்கள்
 காச்சப்பா கருக்குருவைச் சொல்லிவிட்டோம்
 கயிலாசத் தண்டகத்தின் கருவிதாச்சு
 பாச்சப்பா பத்மினியாம் பிண்டத்தாலே
 பத்தரையு மர்த்தாச்சு பரிவாய்த்தானே.

(62)

பரிவான தாமிரத்தைச் சுத்திசெய்து
 பண்பாக உருக்கியே கசடுபோக்கி
 அறிவான ஆனந்தக் குருவைப்போடு
 ஆடுமடா கண்விட்டு அப்பாகேளு
 குறியான பதம்பார்த்து யெடுத்துச்சாய்த்தால்
 கோடான கோடிவரை மாத்துக்காணும்
 நெறியாக யிப்பொருளைச் செய்துகொண்டு
 நேரான யாகோபு அமுதமுண்ணே.

(63)

உண்ணப்பா யின்னமொரு சேதிகேளு
 ஒகோகோ சொல்லுகிறோம் யெந்தன் நூலில்
 வண்ணமென்ற பெருநூலி லனந்தம்போக்கு
 வளமான சுண்ணத்தி லனந்தம்போக்கு
 முன்னமென்ற முப்பூவி லனந்தம்போக்கு
 முதண்ட சிவசத்தி யாடுங்கூத்து
 அன்னமென்று சொல்வேன்யான் தண்டகத்தின்
 யாகோபு நடனஒலி நாதந்தானே. (64)

தானான பிண்டமதை யார்தான் சொல்வார்
 தண்டகத்தில் யான்வெளியாய்ச் சொல்லிவிட்டேன்
 வேனான வேதாந்தப் பிண்டம்வாங்கி
 விளங்கவே முன்போலே யிடித்துக்கொண்டு
 வானான பிண்டமதை மாவதாக்கி
 மகத்தான பாண்டத்திற் போட்டுமைந்தா
 குனான பத்துமுறை கரைத்துவாங்கிச்
 சொல்லுகிறோ முப்பூவின் சுருக்கமாமே. (65)

ஆமேதான் பனிவிழுந்த சலத்தைவாங்கி
 அடைவான மாவதனைக் கரைத்துக்கொண்டு
 பாமேதான் பத்துமுறை யிறுத்துவாங்கு
 பாங்காக ரவியில்வைக்கப் பாறையுப்பாம்
 தேமேதான் பத்துமுறை ரவியிற்காய்ந்தால்
 தெளிவான பண்டத்தில் சரக்கைக்கேளு
 ஆமேதான் அன்னாளில் ராமதேவ
 ராயிருந்து அஷ்டகர்மஞ் சொன்னேனானே. (66)

நூல்விபரம்

அஷ்டகர்ம மாடுதற்குப் பலதிரட்டு
 ஐநூற்றி லன்பாகச் சொல்விட்டேன்
 இஷ்டமுடன் யிருநூற்றில் யோகஞ்சொன்னேன்
 ஏகாந்த வினோதவகை நூற்றிற்சொன்னேன்
 சட்டமுடன் எண்பதிலே வயித்தியஞ்சொன்னேன்
 சமத்தான அஷ்டாங்க மைம்பதிலேசொன்னேன்
 திட்டமதாய் முப்பதிலே முப்புசொன்னேன்
 திறமாகப் பாஷைபதி னெட்டும்பாரே. (67)

பதினெண்பேர் பாஷையது பகரொண்ணாது
 பாலகனே எண்ணாறில் விரித்துசொன்னேன்
 மதியென்ற ஆயிரந்தான் பெருநூல்பீடம்
 மகத்தான குருநூல்முன் னூறும்பாரு
 விதியென்ற ஆயிரத்தின் சுருக்கமாச்சு
 வேதாந்த சுருக்கமப்பா யிந்நூல்தானும்
 அதிவிதங்கான் பெருநூலி லகிரிபாய்ந்தேன்
 அதினாலே முன்னூறு மறைத்துத்தானே.

(68)

தானென்ற யோகத்தி லிருந்தேனப்பா
 சார்பாக மறந்துவிட்டேன் நூல்தேடாமல்
 கானென்ற கருவூரா யிரம்பேர்சித்தர்
 கண்டார்கள் முன்னூற்றைக் கைக்கொண்டார்கள்
 வானென்ற கருவறிந்து சித்தரோடே
 மகத்தான போர்செய்து வாதாடித்தான்
 தேனென்ற முன்னூறை வாங்கிக்கொண்டு
 தெளிவான யோகிகட்குக் கொடுத்தேன்பாரே.

(69)

கொடுத்திட்டு முன்சொன்ன குருவதானும்
 குறையாக யிருக்குதப்பா யின்னுங்கேளு
 அடுத்திட்ட கடைச்சரக்கின் விபரங்கேளு
 அப்பனே முன்சொன்ன உப்பிலப்பா
 தொடுத்திட்ட வீரமொடு பூரந்தானும்
 துய்யமிகு ரசிதமென்ற வெள்ளைதானும்
 அடுத்ததொரு லிங்கமொடு அஞ்சுமாச்சு
 அருள்பெருங் கல்வமதில் தூளதாக்கே.

(70)

தாக்கியே முன்சொன்ன மையிற்போட்டு
 சமத்தான பழச்சாறு தன்மையாக
 பாக்கிமாய்ப் பாண்டத்திற் போட்டுமைந்தா
 பாலகனே மண்சீலை வேடுசெய்து
 தாக்கிடுவாய் முழக்குழிதான் வெட்டியப்பா
 சொரூபமாய்க் கவசம்வைத்து மேலேபாண்டம்
 ஆக்கியே காட்டுமுட்டை யெடுத்துவந்து
 அப்பனே குளித்தயில மிறக்குவாயே.

(71)

இறக்குயிந்தக் குளித்தயில மென்னசொல்வேன்
 யிருக்குமப்பா சிவந்தவர்ணம் போலேதானும்
 கறக்கியிந்தத் தயிலமதில் புனுகுபூரங்
 கதம்பமென்ற கஸ்தூரி சவாதுமஞ்சள்
 பறக்கயிந்த புஷ்பமலர் பாரிசாதம்
 பலபுஷ்ப முல்லைமல்லி மருவுதானும்
 எறக்கியிந்த வாசமெல்லாம் பொடித்துத்தாளாய்
 ஏகாந்தத் தயிலமதில் வாசம்பூட்டே.

(72)

பூட்டப்பா யிதுதானும் யோகஞானி
 புகழ்பெற்ற மந்திரத்தை யருமையாக
 வாட்டப்பா மண்டலந்தான் பத்துலெட்சம்
 வகையாகச் சிதம்பரத்தின் உருவைச்சேவி
 பாட்டப்பா சொல்லவில்லை உலகமாண்பார்
 படிக்கவந்த கதைபோலே நினைக்கவேண்டாம்
 ஆட்டப்பா ஆடுமிந்தத் தயிலந்தன்னில்
 அஷ்டமா சித்துவிளை யாடலாமே.

(73)

ஆடுமப்பா வசியத்தி லனேகஞ்சித்து
 ஆடலா மோகனத்தி லனேகஞ்சித்து
 ஊடுமுச் சாடணத்தி லனேகஞ்சித்து
 ஒகோகோ தம்பனந்தான் கோடாகோடி
 சாடுமாக் கிருஷ்ணத்தி லனேகங்கோடி
 சண்டமா ருதவெள்ள மாய்கைதோற்றும்
 பேடுவாய் பேதனத்தால் சகலசித்து
 பேராம் வித்வேஷண மாரணந்தானாமே.

(74)

ஆமப்பா அஷ்டசித்து மாடவென்றால்
 அந்தந்தத் தொழில்களுட முறைதப்பாமல்
 சாமப்பா பெருநூலை வைத்துக்கொண்டு
 சமத்தான தண்டகத்தின் முறையேசெய்வாய்
 வாமப்பா பெருநூலில் காரங்கொண்டு
 மகத்தான சிதம்பரத்தைப் பூசைபண்ணு
 நாமப்பா நாதாந்த காரங்கொண்டு
 நாற்பத்து முக்கோண வாலையாமே.

(75)

யாகோபு

வாலையாஞ் சிதம்பரத்தில் வந்துபீடம்
 மகத்தான சமையமப்பா ஆறாதாரம்
 பாலையாம் நாற்பத்து முக்கோண பீடம்
 பத்மினியாள் கொலுவிருந்த நாதபீடம்
 சாலையா மவளுருவு தெரியவென்றால்
 சமத்தான தயிலமதில் கொஞ்சந் தொட்டு
 காலையாங் கண்ணாடி பின்னேபூசிக்
 கண்ணண்ணடை நேத்திரத்தி லொட்டிப்பாரே. (76)

பாரப்பா பார்த்தாக்கா லென்னசொல்வேன்
 பரமண்டலங் கடந்துபரா பரமுந்தாண்டி
 ஆரப்பா அகண்டவெளிக் கப்பாலேகி
 ஆதியென்ற சோதிகடந் தப்பாலோடும்
 காரப்பா கனகசபை ஆறுங்கண்டு
 கயிலாச மேருமுடிக் கப்பாலேகி
 தாரப்பா நிராதார மாதாரத்தைத்
 தான்கண்டோம் யாகோபு வொளிகண்டோமே. (77)

கண்டோமே யித்தயிலஞ் சூட்சாகூட்சம்
 கருவான அஞ்சனத்துக் காதிபீடம்
 விண்டோமே பலதிரட்டி லாடும்வித்தை
 விளங்கினோ மித்தயிலங் கொண்டுசாடு
 அண்டோமே பெருநூலா யிரத்திலாடும்
 ஆதியிலே ராமனா யிருக்கும்போது
 விண்டதொரு நூல்களிலே மறைத்ததெல்லாம்
 வெளியாக்கிக் குருச்சண்ண மாட்டினோமே. (78)

மாட்டினோம் நாம்சொன்ன நூல்களப்பா
 மைந்தனே பதினொன்றும் பார்த்துத்தேறு
 காட்டினோம் கருக்குருவா மிந்தநூலில்
 கதிரொளியைக் கண்டவர்க்கு விண்டோம்பாரு
 ஆட்டினோந் தண்டகமாம் நூற்றிப்பத்தில்
 அம்மம்மா சொச்சமுநீ அறிந்துதேறி
 நாட்டினோம் யாகோபு யிந்தநூலில்
 நமனின்ற தேதறிவார் சிதறுவாரே. (79)

சிதறுவா ரிந்தநூலைப் பதனம்பண்ணு
 செகமென்ற மாய்கையிலே சேராதேகேள்
 அதறுவாய் ராமனுட நூல்களுக்கு
 ஆதியென்ற குருவாகு மிந்தநூல்தான்
 பதறுவாய் தண்டகமா மவுனபீடம்
 பதினொன்று மிந்நூலி லடங்கிப்போச்சு
 கதறுவா யிந்நூலை வெளிவிடாதே
 காசினியில் யாகோபு சொன்னேன்பாரே. (80)

பாரேநீ யிதைவெளியிற் பேசிடாதே
 பண்பாகச் சொல்லுகிறேன் செய்செந்தாரம்
 தாரேநீ துருசுடனே துத்தஞ்சுதம்
 துடியான வீரமொடு பூரம்நாபி
 தாரேநீ தாரமுடன் லிங்கம்வங்கம்
 தன்மையென்ற வெள்ளையப்பா காரசாரம்
 சாரேநீ பனிரெண்டுஞ் சுத்திசெய்ய
 தனதாயாக் கோபுசொன்னார் பதனம்பண்ணே. (81)

பதனம்பா முன்சொன்ன முப்புச்சுண்ணம்
 பதிவான உப்பதிலே செரங்கைகொண்டு
 விதனம்பா பீங்கானில் வலுவாய்ப்போட்டு
 வேதாந்தத் தயிலத்தில் கொஞ்சம்விட்டு
 குதனம்பா ரெண்டையுந்தான் கூட்டிமத்தி
 குணமான பீங்கானில் ரவியில்வைத்தால்
 அதனமா யாலகால விஷங்கள்போல
 அதிலிறங்குஞ் செயநீரி னடைவுதாமே. (82)

ஆமப்பா யிச்செயநீர் தயிலங்கூட்டி
 அறுபத்து நால்வரையும் அடிக்கலாகும்
 வாமப்பா முன்சொன்ன சரக்கையெல்லாம்
 வளமாகக் கல்வத்திற் போட்டுமைந்தா
 சாமப்பா செயநீருந் தயிலம்விட்டு
 சமத்தாக யிச்சரக்கை யாட்டிடாய்நீ
 நேமப்பா மெழுகுபோல் திரளும்பாரு
 நேராக மண்டலங்கொண் டரைத்திடாயே. (83)

யாகோபு

அரைத்திடுவாய் நாளொன்றுக் கிருநேரம்பா
 அப்பனே ஒருசாம மடைவாய்த்தாக்கு
 குரைத்திடுவாய் வெள்ளிபொன் செம்புநயம்
 குணமான வங்கமுட னைந்துபேரை
 மரைத்திடுவாய் செயநீரி லூறப்போடு
 மகத்தான தயிலத்தில் தோய்த்துத்தோய்த்து
 கரைத்திடுவாய் கார்மேக மெழுகெடுத்துக்
 கருணையுடன் தேங்காய்போல் குகைதான்செய்யே. (84)

செய்யப்பா குகையைத்தா னையாஐயா
 சீரான குகைதனிலே ஐந்தும்போட்டு
 அய்யப்பா அம்மெழுகால் வாயைமுடி
 ஆனந்த சற்குருவைக் கொஞ்சம்போடு
 மெய்யப்பா காட்டுமுட்டை கூடைகொண்டு
 வேதாந்த சித்திரையிற் புடத்தைப்போடு
 பொய்யப்பா சொல்லவில்லை யாகோப்சொன்னார்
 புடம்போடு அதினுட்செந் தூரந்தானே. (85)

தானென்ற செந்தூரம் யெடுத்துப்பார்த்தால்
 தாரணியி லதிகமப்பா மாத்தோகோடி
 வானென்ற யிந்திரமாங் கோபம்போலே
 மகத்தான செந்தூரம் வர்ணங்காணும்
 ஏனென்ற செந்தூர மிதினாலப்பா
 யிகபரமுங் கொள்ளாது யிந்தவித்தை
 கானென்ற யிரும்புசெம்பில் கசடகற்றிக்
 கருணையுட னதையெடுத்து உருக்கிச்சாயே. (86)

சாயப்பா உருக்கையிலே பதந்தான்பார்த்து
 தன்மையென்ற செந்தூரக் குருவைப்போடு
 ஆயப்பா கண்விட்டு ஆடுமாதும்
 அப்பனே நீயெடுத்துப் பாரு பாரு
 நேயப்பா மாத்ததுதான் கோடா கோடி.
 நிலையான செந்தூர மகிமைமெத்த
 தாயப்பா அமுதமள்ளி ஊட்டியிந்தத்
 தருவான கருக்குருவைச் சாடென்றாளே. (87)

சாடென்றால் நோயாளி தனக்குக் கேளு
 சார்வாகப் பணவிடைதா னெடுத்துமைந்தா
 பாடென்றாற் பசுவெண்ணெய் கொண்டு வந்து
 பாலகனே யனுப்பானத் தோடே யிந்நாள்
 தேடென்றா லிக்கருவால் சகலரோகம்
 சீரான உடலைவிட்டு ஓடும்பாரு
 நாடென்று யாகோப்செந் தூரங்கொண்டால்
 நாடாது பேய்பூத கணங்கள்தானே.' (88)

தானான குன்மமொடு குலைதானும்
 தன்மையென்ற சுரங்காசங் குஷ்டரோகம்
 தானான மதுமேகங் காசரோகம்
 மகத்தான பாண்டுவொடு மூலந்தானும்
 வேனான வெடிகுலை கண்டமாலை
 விப்புருதி முதற்கொண்டு விடுபட்டோடும்
 ஆனான அரையாப்பு கிரந்தி புண்கள்
 அலறிடும் யாகோபுச் செந்தூரம்பாரே. (89)

பாரப்பா செந்தூரம் பத்தியமாய்க் கொள்ளு
 பத்தியத்தில் குறையிருந்தால் பழுதுகாணும்
 நேரப்பா செந்தூரம் யார்தான் செய்வார்
 நீடுலகில் சிவயோகி சித்தர் செய்வார்
 மாரப்பா மவுனியென்ற ஞானிசெய்வார்
 வையகத்தில் மதிமயங்கு மாடோசெய்யும்
 ஆரப்பா அறிவார் யாகோபுசெந்தூரம்
 ஆதியென்ற சிதம்பரத்தைப் பூசிப்பாயே. (90)

பூசிப்பாய் செந்தூரஞ் சிவயோகத்தில்
 புனிதமுட னிருக்கையிலே சமாதுகற்பம்
 ஆசிப்பாய் தேகத்தில் குடுகொண்டால்
 அப்பவல்லோ செந்தூரங் கொண்டாலப்பா
 பாசிப்பாய் பரசபையுன் கண்ணிற் காணும்
 பராபரமாந் தரிசனத்தைப் பார்க்கலாகும்
 தாசிப்பாய் சட்டைதள்ளி மண்டலத்தில்
 சமரசத்தின் வெளிதாண்டி யேறலாமே. (91)

யாகோபு

ஏறலாந் தத்துவமாந் தொண்ணூற்றாறும்
 இகபரமுங் கண்டுமைந்தா யேறினோம்நாம்
 சேறலா மதீதவித்தை செயசெந்தூரம்
 திறமாகச் சொல்லிவிட்டோஞ் சேதிகேளு
 பாரெலாந் திரிந்தலைந்து போகவேண்டாம்
 பண்புடைய பெரியோரைத் தொண்டு பண்ணு
 சாரலாஞ் சற்குரு யாகோபுசொன்ன
 சற்குருவை அடுத்தாக்கால் வெளியாய்ப்போச்சே. (92)

போச்சென்று நினையாதே யின்னுங்கேளு
 புகழாக யின்னமொரு சேதிதானும்
 வாச்சுவிட்டா லுந்தனுக்கு ரசசெந்தூரம்
 மைந்தனே சொல்லுகிறேன் மகத்தாம்வித்தை
 பாச்சென்று நினையாதே கௌரிகாந்தம்
 பரிவான மனோசிலையும் பனைப்பாஷாணம்
 காச்சென்று காரமுடன் சாரம்வீரம்
 கருணையுள்ள செயரசந்தான் லிங்கங்கூட்டே. (93)

கூட்டுவாய் சீனமுடன் வண்டுநாபி
 கூறினேன் பனிரெண்டுஞ் சுத்திசெய்து
 வாட்டுவாய் முன்சொன்ன செயநீர்தன்னில்
 மைந்தனே ஒருசாமம் ஊறப்போட்டு
 ஆட்டுவாய் அஷ்டமாத் தயிலங்கொண்டு
 அப்பனே கல்வத்தி லாட்டிடாய்நீ
 பாட் டென்று நினையாதே யாகோபுசொன்னார்
 பலியாது யென்றவர்கள் பாழ்போவாரே. (94)

போவாரே கல்வத்தி லாட்டியேதான்
 புகழாகத் தான்வழித்தால் மெழுகுபோலாம்
 ஆவாரே யிம்மெழுகைக் குகைபோற்பண்ணி
 ஆனதொரு தேங்காய்போற் றிரளும்போது
 மாவாரே வாலரசஞ் சுத்திசெய்து
 மகத்தான யிக்குகையில் வைத்துமைந்தா
 பாவாரே முன்குருவாஞ் செயசெந்தூரம்
 பாங்கான முப்புசண்ணம் வராகன்போடே.. (95)

தண்டகம்-110

போடப்பா அம்மெமுகால் குகைவாய்முடி
 புகழாகக் காட்டுமுட்டை புடந்தான்போடு
 ஆடப்பா கெஜபுடந்தான் போட்டாயானால்
 அக்குகையில் செந்தூரம் பூக்கும்பாரு
 வாடப்பா வாலைரச்ச் செந்தூரத்தை
 வகையாகப் பதம்பார்த்து யெடுத்துக்கொண்டு
 ஏடப்பா குருவாகு மிந்தவித்தை
 ஏமமென்ற பரியேய மிதுக்கொவ்வாதே. (96)

ஒவ்வாத செந்தூரம் பணவிடைதான் கொண்டால்
 ஒகோகோ கோடியுகங் காயம்நிற்கும்
 சவ்வாது வாசம்போல் மண்டலத்தில்
 சடத்திலுள்ள பிணிகளெல்லாஞ் சாராதோடும்
 மவ்வாது வாலைரச்ச் செந்தூரத்தை
 மகத்தான நாதாக்கள் பூசிப்பார்கள்
 தவ்வாத செந்தூரம் பதனம்பண்ணு
 சாயுச்சு பதவியிலே யிருந்துதேறே. (97)

தேறப்பா தண்டகத்தி லாடுங்கூத்து
 தெளிவாக நாம்கண்டு உமக்குச்சொன்னேன்
 ஆரப்பா சொல்வார்கள் வாலையீடம்
 அறிந்தமட்டுஞ் சொன்னேனப்பாசொச்சங்கேளு
 தேரப்பா வாமப்பெண் வாலையேவி
 தெரிந்தேனே நாற்பத்து முக்கோணபூசை
 சாரப்பா சிதம்பரமு மவுனஸ்தம்பம்
 தாயான பராபரியைப் பணிந்தோம்நாமே. (98)

ஆமப்பா நபிமார்கள் கிருபையாலே
 ஆதிபரா பரத்துநிலை அறிவார்கண்டோம்
 நாமப்பா சொல்லிவிட்டோம் தண்டகத்தில்
 நமனில்லை கோடிவரை நன்றாய்ச்சொன்னோம்
 சாமப்பா சாவதுவும் பிரளிபோச்சு
 சச்சுதா னந்தவெளி சார்புகண்டோம்
 வாமப்பா அண்டரண்ட மருளுங்கண்டோம்
 மகத்தானயாகோபு பொருள்விண்டோமே. (99)

யாகோபு

பொருளான பூரணியாம் வாலையேவி
 பூமாதைக் கண்டமப்பா தெண்டஞ்செய்தோம்
 அருளான ஆதியடா சோதிசோதி
 அம்பிகையாள் கொலுவிருக்கும் பீடங் கண்டோம்
 தருளான தாயாரைக் கண்டோமப்பா
 தற்பரத்தி னொளிகாட்டிச் சாதித்தாள்பார்
 ப்ருளான பதினாறு வயதுப்பெண்தான்
 பாலித்தா ளஷ்டசித்துஞ் சாதித்தாளே. (100)

சாதித்தாள் ஞானத்தின் மகிமை சொன்னாள்
 சமத்தான சஞ்சார ச்மாதி சொன்னாள்
 போதித்தாள் பூரணத்தின் குறியுஞ் சொன்னாள்
 புகழான அஷ்டசித்தி கருவுஞ்சொன்னாள்
 சேதித்தாள் செயமான செந்தூரஞ் சொன்னாள்
 செகமயக்கும் அஞ்சணமும் யோகஞ்சொன்னாள்
 வாதித்தாள் வாலையரசச் செந்தூரகற்பம்
 மகத்தான யாகோபு மகிமைதானே. (101)

மகிமையென்ற நாற்பத்து முக்கோணஞ்சொன்னாள்
 மகத்தான சிதம்பரமும் யோகதிட்சை
 அகிமையென்ற ஐம்பத்தோ ரட்சரத்திலு
 ஆதார நிராதார நிலையுஞ் சொன்னாள்
 பகிமையென்ற பராபரையாள் சொன்னபாகம்
 பாடினோந் தண்டகத்தின் பண்பாகேளீர்
 தகிமையென்ற தாரணியில் யாகோபென்பேர்
 தற்பரத்தி னொளிகண்டோந் தாய்சொன்னாளே. (102)

தாயேபெண் மாமயிலே தற்பரத்தின்
 தயாபரத்தின் தன்னொளியே வாவாதேவி
 ஆயேயென் னம்பிகையே அமுதவாழ்வே
 அண்டபின் டத்தொளியே அம்மாஅம்மா
 நீயேநா னென்றவர்க்குக் கொஞ்சம் மாதே
 நிராதார தற்பொருளே அருளே யென்றும்
 வாயேதான் பொற்கொடியே ஞானரூபி
 மகத்தான பூமாதே யென்று கானே. (103)

தண்டகம்-110

காணவே தண்டகத்தி லாடுந்தேவி
 கற்பூர தீபவொளி கௌரிமாரி
 நாணவே சதுரகிரி யுறைத்தாளாத்தாள்
 நவராத்திரிக் கொலுவதனி லிருக்கும்தேவி
 தேனே நீதெவிட்டாத அமுத வாழ்வே
 திரிபுரமாஞ் சோதிமணி விளக்கேயென்று
 நானேநீ நாதாந்த சொரூப வாழ்வே
 நாயகியே வாலைப்பெண் தாயே யென்னே. (104)

என்னவே பதினெண்பேர் போற்றிச்செய்யும்
 ஏந்திழையே பரிசுடைய காமரூபி
 வன்னவே வாலைசுந் த்ரமேதேவி
 மகத்தான சித்தருக்கு வரங்களீயும்
 அன்னமே ஆதிசத்தி அம்பிகாநீ
 அம்மம்மா தண்டகத்தில் கொலுவிருக்கும்
 சொன்னமே புவிவாமும் லோகமாதா
 சொற்பெரிய பராபரையைத் தெரிசித்தோமே. (105)

தெரிசித்தோம் தண்டகமாம் நூற்றுப்பத்தில்
 திறமாகப் பாடிவிட்டோம் தெளிவுள்ளோர்கள்
 அரிசித்தோ மிந்நூல்தான் குட்சாகுட்சம்
 ஆருக்கும் அரணாணை கொடுக்கவேண்டாம்
 பரிசித்தோம் பனிரெண்டு வருஷமப்பா
 பரமகுரு தண்டகத்தில் பாடுபட்டோம்
 வருசித்தோம் சற்குருவை அடுத்துக்காத்தோம்
 மகத்தான யாகோபு அருளிதாமே. (106)

அருளுவா ராதியென்ற அண்டபிண்டம்
 அகண்டவெளி சராசரத்தி னருளேவாழி
 பருளுவார் பராபரத்தின் பொருளேவாழி
 பதியான சிதம்பரத்தின் பாதம்வாழி
 நருளுவார் நாற்பத்து முக்கோணம்வாழி
 நாதாந்த நாயகியே வாழிவாழி
 சரிதையென்ற பத்மினியாம் நாலாஞ்சாதி
 சதுர்வேத யாகோபு சொன்னவாழி. (107)

யாகோபு

வேதமென்ற நபிமார்க்கு வாழிவாழி
 விவேகமுள்ள நாதாக்கள் பாதம்வாழி
 போதமென்ற பொதிகைவளர் தெட்சணாயன்
 புனிதமுள்ள அகத்தீசர் பாதம்வாழி
 நீதமென்ற நபிமார்கள் குருவாமெங்கள்
 நேர்மைபெற்ற சற்குருவின் பாதம்வாழி
 வாதெனவே வந்தவர்க்கு யாகோபுசொன்ன
 மகத்தான தண்டகத்தின் மகிமைதானே. (108)

தானென்ற தண்டகம் யாகோபு சொன்ன
 தற்சொரூப நாதவிந்து பீடமப்பா
 வேனென்ற சாவேது நாதபீடம்
 வேதாந்தத் தண்டகமா முழுதும்பார்த்து
 நானென்ற நாதாக்கள் சத்தகோடி
 நாலுதிசை சித்தர்களும் நடனஞ்செய்து
 பானென்ற வாத்தியமாம் பதினெண்வாத்தியம்
 பரிபாஷை டம்பேரி பரிசித்தாரே. (109)

பரிசித்தார் புஷ்பமலர் மாரிபோலே
 பகல்போலே தண்டகத்தில் சோதிகண்டார்
 வரிசித்தார் அமுதநதி கங்கைதீர்த்தம்
 மகத்தான அமுதமதை ஆதியென்றார்
 தரிசித்தார் தண்டகமாய் நூறுஞ்சொச்சம்
 சார்பாகச் சித்தருக்காய் வெளியாய்ச்சொன்னார்
 தெரிசித்தார் நாதாக்கள் தெளிந்துதேறி
 தெண்டகமாம் யாகோபு சித்துமுற்றே. (110)

யாகோபு தண்டகம்-110 முற்றிற்று

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

2

பரம்பதி துணை

வைத்தியக் கல்லாடம் அரும்பதவுரை.

௨௨௨௨௨௨

காப்பு-வெண்பா

ஆரணந்தோர் கல்லாட மென்னுமொரு வைத்தியத்தைக்
காரணமாய்ப் பூவிற் கழறுதற்குப்-பூரணநா
தன்முதல்வ னீன்றருள்க தன்கணநா தன்னெழிலார்
நன்மலர்த்தால் போற்றிடுவோம் நாம்.

நூல்

பூரணமாங்* கல்லாடந் தன்னைப் பூவிற்
புகழாகக் கூறியதோர் விபரங்கேளு
ஆரணமாம் வைத்தியத்தின் காண்டமொன்று
அரிதான வாதத்தின் காண்டமொன்று
தாரணமாம் ஞானத்தின் காண்டமொன்று
சாதனைசெய் யோகத்தின் காண்டமொன்று
காரணமாம் விளக்கமுடன் காண்டம் நாலும்
கருதியநற் பறையருளாற் பாடினேனே. (1)

நாதகுருத் தைலம்

பரைநாதம் பலம்பூதஞ் சுவையா தீதப்
பாங்கான வெடியுப்பு வினையேசேரு
கிரகசா ரங்களஞ்சு செவியே வாங்கு
கிருபையுள்ள மால்தேவி களஞ்சுமுன்று
திரசாதி குரனுமவ் விடையே நட்சத்
திரங்களஞ்சு நவநீதந் திக்குமாகும்
உரமான சரக்கதனை நவநீ தத்தோ
டுண்மையாய்க் கல்வமதில் மைபோ லாட்டே. (2)

*இக்கல்லாடத்தை வைத்திய வாத யோக ஞான காண்டங்க ளெனப் பகுத்துக் கூறியிருக்கிறா றென்றறிக.

யாகோபு

உண்மையா யரைத்தபின்பு கலசத்திட்டு
 உத்தமனே குழித்தயிலம் வாங்கிக்கொள்ளு
 கண்ணியாம் நாதகுரு தைலமாச்சு
 கருவான தைலமிது கிடையாதப்பா
 பண்ணுகிற மருந்துவகைக் கெல்லாமாகும்
 பண்பான இதிற்கொஞ்ச மிட்டுப்பார்த்தால்
 மண்ணில்வருங் குருமுப்பு இதற்கொவ்வாது
 மானிலத்தோர் பிழைப்பதற்காய் விளம்பினேனே. (3)

அரும்பதவுரை

பரைநாத மென்பது-கெந்தகம், பலம்பூத மென்பது-ஐந்து பலம், சுவையாதிதப் பாங்கான வெடியுப் பென்பது-வெடியுப்பு, வினையே சேரென்பது-(நல்வினை தீவினை) இரண்டு சேரு, கிரக சாரம் என்பது-(கிரகங்கள் நவமாகையால்) நவச்சாரம், செவியென்பது-இரண்டாகும், மால்தேவி யென்பது-அரிதாரம், திரசாதிகுர னென்பது-வீரம், நட்சத்திர மென்பது-பூரம், நவநீதமென்பது-வெண்ணெய், திக்கென்பது-எட்டுஎன்ப.

செய்பாகம்

கெந்தகம் பலம் 5, வெடியுப்பு பலம் 2, நவச்சாரங் களஞ்சு 2, அரிதாரங் களஞ்சு 3, வீரங்களஞ்சு 3, பூரங்களஞ்சு 1, பசுவின் வெண்ணெய் பலம் 8, ஆகிய இந்த ஆறுசரக்குகளையுங் கல்வத்திட்டு வெண்ணெய்யைச் சேர்த்தரைத்துக் குழித்தைலம் வாங்கிய அந்தத் தைலமே நாதகுரு தைலமாகு மென்றறியவும்.

வான்மெழுகு

விந்து விந்துசெந் தூர நாதமிகு
 *வீர மோடுசிவ காமியும்
 வெள்ளை சிங்கநிட் சத்தி ரம்புகர்
 வீறு மாண்குறியு மெட்டுபின்
 தொந்த வாளமுரு கன்பு ராணமொடு
 தூப தீபபரி சமனிடெ
 சுத்தி யாவதிலை பாருபாரு பரி
 சுத்த மானகலு வத்திலே

* வீரதார சிவகாமியும் எனவும், தொந்தமான முருகன் புராணமொடு எனவும் சில ஏட்டுப் பிரதிகளிற் காணப்படுகிறது.

வைத்திய கல்லாடம்

சிந்தை கொண்டுபதி னாறு மொன்றுபடச்
 சேர்த் தரைத்துவிடு தூளதாய்ச்
 *சீக்கி ரத்திலிடு நாதமா மதனைச்
 சேரு நாத குரு தைலமே
 முந்தி விட்டுமொரு சாமம் நாலுமரை
 முற்றுமே மெமுகு ஞந்ததாய்
 மோச மின்றிபனை வெல்லந் தன்னிலிடு
 முறிவு பத்தியமு மில்லையே.

(4)

இல்லை யில்லைகப வாத சன்னிகர
 மெட்டு காசமொடு குட்டமும்
 ஏறு கின்றவிரை வாத சூலைரணம்
 யீளை தோஷமட்ட குன்மமுஞ்
 சொல்லு குன்மவலி மார டைப்பினொடு
 சூதகத் தொடும் கோதரஞ்
 சோகை மஞ்சட்கா மாலை சத்திப்புந்
 தொல்லைப் போக்கொடு பவுந்திரங்
 கல்ல டைப்புதலை வலிகி ரந்திவரு
 கண்ட மாலை சல தாரையிற்
 காணும் நீரிழிவு சூத்தலான முகில்
 காச ரோக முத லானதும்
 எல்லை விட்டுஎழு கடல் கடந்துபிணி
 என்ன பாடுபடு மறிகிலோம்
 இந்த வான்மெமுகு எந்த நாளுமுயி
 ரெண்ண லாகு மிது திண்ணமே.

(5)

அரும்பதவுரை

விந்து வென்பது-இரசம், விந்துசெந்தூர மென்பது-இரச செந்தூரம்,
 நாதமென்பது-கெந்தி, சிவகாமி என்பது-கௌரி, வெள்ளை என்பது-
 வெள்ளைப் பாஷாணம், சிங்கி யென்பது-மிருதார்சிங்கி,
 நட்சத்திரமென்பது-

* சீக்கிரத்திலெடு எனவேறு சில எட்டுப் பிரதிகளிலுங் காணப்படுகிறது.

யாகோபு

பூரம், புகர் என்பது-வெள்ளி, வீறுமாண்குறி யென்பது-லிங்கம், எட்டுபின் என்பது-அபின், தொந்தவாள மென்பது-நேர்வாளம், முருகன் புராணமென்பது-காந்தம், தூபதீபமென்பது-சாம்பிராணி, சூடன், பரி யென்பது-தங்கம், என்ப.

செய்பாகம்

இரசம், இரசசெந்தூரம், கெந்தி, வீரம், கௌரி, வெள்ளைப் பாஷாணம், மிருதார் சிங்கி, பூரம், வெள்ளி, லிங்கம், அபின், நேர்வாளம், காந்தம், சாம்பிராணி, சூடன், தங்கம் ஆகிய இச்சரக்குகள் 16-ம் சமனிடை வீதம் வாங்கிச் சுத்திசெய்து முற்கூறிய நாதகுரு தைலத்தை விட்டு நான்கு சாமமரைத்து மெழுகு பதத்திலெடுத்து உளுந்துப் பிரமாணம் உருட்டிப் பனை வெல்லத்தில் கொடுக்க மேற்கண்ட 5-வது பாட்டிற் கூறியபடி சகல ரோகங்களுந் தீரும் கரப்பான் பதார்த்தங்களை நீக்கவும். ஆனால் யோகிகளுக்குப் பத்தியமில்லை.

வசனம்

ஈலஏட்டுப்பிரதிகளில் இந்தப்பாட்டு 14-சரக்கென்றும் பாட்டுகள் வித்தியாசமா யிருக்கிறது ஆகையால் பெரியோர்களுக்குத்தெரிந்ததை தெரிந்தவாறே செய்து கொடுத்தாலும் வியாதியைக் கண்டிக்கிறது.

விந்து விந்து செந்தூர நாதமொடு
 வீர மானசிவ காமியும்
 வெள்ளை சிங்கிநட் சத்தி ரம்புகர்
 வீறு மாண்குறியு மெட்டுடன்
 தொந்த மானமுரு கன்புராணமொடு
 தூப தீபபரி சமனிடை
 சுத்தி செய்துநீ பாரு பாருபரி
 சுத்த மானகலு வத்திலே
 சிந்தை கொண்டுபதி னாலுமொன்றுபட
 சேர்த் தரைத்தெடு தூளதாய்
 சீக்கி ரத்திலிடு நாத மாமதனை
 சேரு நாதகுரு தைலமே

வைத்திய கல்லாடம்

முந்தி விட்டுமொரு சாமம் நாலுமரை
முற்றுமே மெமுகு ளுந்ததாய்
மோச மின்றிபனை வெல்லந் தன்னிலிடு
முறிவு பத்தியமு மில்லையே.

(6)

நந்தி மெமுகு

ஆதியிலே நந்தீசர் மெமுகு சொன்னார்
அருமையுள்ள மெமுகதுவுஞ் சொல்லக்கேளு
நீதியாய் ஏலரிசி வால்மிளகும்
நிலைமையுள்ள அதிவிடையாம் கிராம்புநாலும்
சாதிவகை விராகனிடை யொன்றாய்வாங்கிச்
சரியாகத் தான் வருத்து இடித்துத்தூளாய்
கோதில்லாச் சூரணமா யாக்கிவைத்தே
குருசொன்ன படிசெய்ய வாக்யங்கேளே.

(7)

வாக்கியமாம் சேங்கொட்டை தன்னிலேதான்
மகிமையுட னெண்பதுவுந் தானெடுத்து
தூக்கியே கொட்டைகளின் மூக்கைவெட்டித்
துணிவாக சாணிப்பால் தன்னில்போட்டு
தாக்கியே வேகவைத்துக் கழுவிவிட்டு
சரியான படியெடுத்துத் துண்டாய்வைத்து
பாக்கியமா யெட்டிவிதை தன்னிலேதான்
பரிவாக யிரண்டுபத்து விதையெடுத்தே.

(8)

எடுத்தந்த விதையை நவ்வல் பட்டைச் சாற்றில்
இதமாகத் தான்போட்டுக் கொதிக்கவைத்து
தடுத்தந்த விதைதனையுங் கழுவிவைத்து
தயவாகப் பசுநெய்ப்படி முக்கால்வாங்கி
விடுத்தந்தக் கொட்டைகளை நெய்யிற் போட்டு
வேகவைத்துக் கொட்டையெடுத்த தெரிந்துவிட்டு
மடுத்தந்த நெய்யதனில் பனைவெல்லந்தான்
வகையாகப் பலமெட்டு நொருக்கிப் போட்டே.

(9).

யாகோபு

போட்டவுடன் பாகாக்கிவைத்துக் கொண்டு
 புகழான சூரணத்தை யதிலேபோட்டு
 தேட்டமுடன் தேனுபடி முக்கால்விட்டு
 திருவான மெழுபதந் தனிலிறக்கி
 நாட்டமுட னிஞ்சியபின் சுண்டைக்காய்போல்
 நலமாய்க்கால் மண்டலந்தான். கொண்டாராகில்
 பாட்டமுள்ள வியாதியெல்லாம் போரேனென்று
 பறந்தோடிப் போகுமிந்த மெழுகிற்றானே. (10)

தானேதான் கிரந்தியுட மேகம் போகும்
 தகைமூல பவந்திரமுஞ் சிறங்குபோகும்
 மானேதான் சூதகத்தின் வாய்வுபோகும்
 மதிமுடக்குச் சூலையுட விஷநீர்போகும்
 கோனேபார் விஷப்பாண்டு வீக்கந்தீரும்
 கொதிப்பான பித்தகுன்மங் குடிவிட்டோடும்
 வானேதான் மெழுகுபத் தியமேயில்லை
 மதிப்பான மெழுகுதனைக் கொடுத்துப்பாரே. (11)

நந்தி மெழுகு செய்பாகம்

ஏலம் வரல்மிளகு அதிவிடையம் கிராம்பு வகைக்கு விராகனிடை
 யொன்று வாங்கி இளவருப்பாய் வருத்துச் சூரணஞ் செய்து சேங்கொட்டை
 80 எடுத்து மூக்கைவெட்டிச் சாணிப்பாலிற் போட்டு வேகவைத்துச் சுத்த
 மாய்க்கழுவி யெடுத்தபின் எட்டிக் கொட்டை இருபதெடுத்து நவ்வல்மரப்
 பட்டைச் சாற்றில் வேகவைத்து நன்றாய் கழுவிச் சுத்திசெய்து எடுத்து
 வைத்துக் கொண்டு முக்கால்படி பசு நெய்யைச் சட்டியில்விட்டு எட்டிக்
 கொட்டையுஞ் சேங்கொட்டையும் போட்டுக் காய்ச்சி கொட்டை யிளகின
 பதத்தில் கொட்டையாவுமெடுத் தெறிந்துவிட்டு கருப்பட்டி யெட்டுப்
 பலத்தைப் பொடித்து அந்த நெய்யில் போட்டுப் பாகுகாய்ச்சி மேற்கண்ட
 சூரணத்தைப் போட்டுக் கிண்டி வேகவைத்துத் தேன்படி முக்கால் விட்டுக்
 கிண்டி யிறக்கி இஞ்சியபின் கொம்பு டப்பியில் யெடுத்து வைத்துக்
 கொண்டு சுண்டைக்காய்ப் பிரமாணம் காலை மாலை பத்துநாள் சாப்பிட
 கிரந்தி, மேகம், சொறி, சிறங்கு, மூலப்பவந்திரம், சூதகத்திரட்டு, சூதகவாய்வு,
 பித்தகுன்மம், முடக்குச்சூலை, விஷநீர், விஷப்பாண்டு, வீக்கங்கள் தீரும்
 பால் நெய் வெள்ளாட்டுவத்தல் கூட்டவும். கரப்பான் பண்டம் பழைய
 சோறு நல்லெண்ணை கடுகு தள்ளவேண்டும். இச்சாபத்தியம்.

வைத்திய கல்லாடம்

நந்தீசர் சஞ்சீவி மெழுகு

பாரப்பா பூரம்லிங்கம் லவங்கம் வாளம்
 பரிவாக வகைவகைக்கு வாங்கக்கேளு
 சீரப்பா விராகன்ரெண் டரைதான்வாங்கி
 சிறப்பான வீரமொரு களஞ்செடுத்து
 தேரப்பா இவைநாலுஞ் சுத்திசெய்து
 நேர்மையுடன் பாவையுந்தான் பொடித்தெடுத்து
 காரப்பா சுக்கேலங் கோரோசனை
 கரிமஞ்சள் வகைக்கொரு விராகன்வாங்கே. (12)

வாங்கியே யிவைகளையும் பொடித்துக்கொண்டு
 வகையான பனைவெல்லம் பலமோபத்து
 தாங்கியதோர் கல்வத்தில் தூளைக்கொட்டி
 சரிசமனாய்ப் கருப்பட்டி தானும்போட்டு
 நோங்கியே தானரைத்துச் சிமிழில்வைத்து
 நுணுக்கமுட னுளுந்தளவுப் பிரமாணந்தான்
 பாங்காகக் கருப்பட்டிக் குள்ளே வைத்து
 பரிவாகக் கொடுத்திடவே பறக்குந்தானே. (13)

தானென்ற விஷப்பாண்டு விஷநீர்சோகை
 சரியான வீக்கங்கள் இளைப்பு யிளை
 வானென்ற உப்பிசங்கள் சகலமான
 வாய்வுகளுந் தீர்ந்துவிடும் பத்தியந்தான்
 கோனென்ற கரப்பானின் பதார்த்தமாகா
 குருவான நல்லெண்ணை கடுகுமாகா
 வேனென்ற இம்மெழுகை யுண்டபோதே
 வியாதியெல்லாங் கடல்புக்கு மேன்மைபாரே. (14)

சஞ்சீவி மெழுகு செய்பாகம்

பூரம் லிங்கம் சுத்திசெய்த நேர்வாளம் கிராம்பு இவைநாலும்
 வகைக்கு விராகனிடே இரண்டரை வீதமும் வீரம் கோரோசனை கரிமஞ்சள்
 ஏலரிசி சுக்கு வகைக்கு ஒருவிராகனிடே வீதம் வாங்கி பூரம் லிங்கம் வீரம்
 நேர்வாளம் இவைகளைச் சுத்திசெய்து பொடியாக்கி பத்துப்பலம்

யாகோபு

பனைவெல்லம் வாங்கித் தூளாக்கி மேற்கண்ட தூள்களையும்
 சூரணங்களையும் கருப்பட்டித் தூளுடன் கலந்து கல்வத்தில் இரண்டுசாம
 மரைத்துக் கொம்பு டப்பியில் வைத்து உளுந்துளவு எடுத்து
 கருப்பட்டிக்குள்வைத்துக் 'கொடுக்க விஷப்பாண்டு, விஷநீர், சோகை,
 வீக்கங்கள், யிளைப்பு, யீளை,' வயிறுப்பிசம், சகலமான வாய்வுகளும்
 போகும். பத்தியம் கரப்பான் பதார்த்தம் நல்லெண்ணை கடுகாகாது.
 பசும்பால் நெய் சேர்க்கவும். வெள்ளாட்டு வத்தல் சேர்க்கவும்.

நந்தீசர் சண்டமாருத மெழுது

பாரேநீ சண்டமாருத மெழுது

பறங்கிப்பட்டை 'கடுக்காய்த்தோ விரண்டுதானும்

நேரேதான் வகைக்குநால் பலமே வாங்கு

நேர்மையுள்ள திரிகடுகுச் சித்திரமூலம்

காரேதான் வகைக்கிரண்டு பலமே வாங்கு

கசகசா ஒருபலம்வெப் பாலரிசி

தாரேதான் கார்போக அரிசிரெண்டும்

சரியாக வகைக்கரைதான் பலமும் வாங்கே.

(15)

வாங்கப்பா சாதிக்காய் சாதிபத்திரி

மகத்தான கிராம்பேலம் சித்திரத்தை

ஆங்கமுள்ள வால்மிளகு மதுரமேழம்

அடைவாகக் காற்பலமாய் வாங்கியேதான்

சாங்கமா யிவையாவுஞ் சூரணித்து

சரியான படிதூளாய் வைத்துக்கொண்டு

ஏங்காம லின்னமுந்தான் மருந்தைக்கேளு

இனிமையுடன் நன்றாகச் சொல்லுவேனே.

(16)

சொல்லுங்கோ ரோசனைகுங் குமப்பூவுந்தான்

சுகமாக வகைக்குக்காற் பலமே வாங்கி

நல்லதொரு தாளகமும் வீரம்லிங்கம்

நலமாக வகைக்குப்பல மொன்றெடுத்து

வல்லரசச் செந்தூரம் பூரம்தானும்

வகைக்குக் காற்பலமாகச் சுத்தியாக்கி

செல்லமதா யிவைகளையும் பொடிதான் செய்து

திறமாக மெழுகுசெய்ய வகையைக்கேளே.

(17)

வைத்திய கல்லாடம்

கேள்ப்பா சூரணமு மருந்துமொன்றாய்
 கிருபையுட னொன்றாக்கி வைத்துக்கொண்டு
 பாளப்பா போகாது திரிபலாதி
 பாங்குடனே தான்வாங்கிக் கியாழமிட்டு
 வாளப்பா கல்வத்தில் சூரணத்தை
 மகிழ்வாகத் தான்போட்டுக் கியாழம்ஊற்றி
 கோளப்பா யில்லாமல் நாலுசாமங்
 குமுறவே தானரைத்து உலர்த்தித்தானே. (18)

தானேதா னுலர்ந்தபின்பு தேனைவிட்டு
 தகமையுடன் முச்சாமந் தானரைத்து
 கோனேதான் சிமிழதனி லடைத்துவைத்துக்
 கொடுமிளகுப் பிரமாணம் பனைவெல்லத்தில்
 நானேதான் சொன்னபடி காலைமாலை
 நன்றாகச் சாப்பிட்டுப் புளியைநீக்கு
 தேனேதான் வெள்ளாட்டு வத்தல்சேரு
 திறமையுட னைந்துநாள் தின்றுபாரே. (19)

தின்றுபார் குடல்வாய்வு சூலைவாய்வு
 திமிர்வாய்வு எரிவாய்வு மேகவாய்வு
 நன்றுடைய சூதகத்தின் முடக்குவாய்வு
 நலமில்லாப் பாண்டுடனே யீரல்வாய்வு
 இன்றோடே போரேனென்று யெல்லாவாய்வும்
 இனிமையுடன் றானோடுஞ் சொல்லாமற்றான்
 என்றுமே வாராது வாயுவெல்லாம்
 இகத்தோற்காய யிம்மெழுகைச் சொல்லினேனே. (20)

நந்தீசர்--சண்டமாருத மெழுகு செய்பாகம்

பரங்கிப்பட்டை பலம் 4 கடுக்காய்த் தோல் பலம் 4 திரிகடுகு பலம் 2 கொடிவேலிப்பட்டை பலம் 2 கசகசா பலம் 1 கார்போக அரிசி பலம் 1/2, வெப்பாலையரிசி பலம் 1/2, சாதிக்காய் பலம் 1/4, சாதிபத்திரி பலம் 1/4, ஏலம்பலம் 1/4, கிராம்பு பலம் 1/4, சித்திரத்தை 1/4, வால்மிளகு 1/4, அதிமதுரம் பலம் 1/4, ஆகச் சரக்கு 14-ம் வாங்கிச் சூரணித்து வைத்துக் கொண்டு கோரோசனை பலம் 1/4, குங்குமப்பூ பலம் 1/4, நுணுக்கி வைத்து தாளகம்

யாகோபு

பலம் 1, வீரன் பலம் 1, லிங்கம் பலம் 1, பூரம் பலம் 1/4, இந்த நாலும் வாங்கிச் சுத்தி செய்து தூளாக்கி இரசசெந்தூரம் பலம் 1/4, வாங்கி ஆக 21 சரக்கு மொன்றாய் சேர்த்து திரிபலாதி கியாழமிட்டு மேற்கண்ட சரக்குகளுக்கு 4 சாமம் விட்டரைத்து யெடுத்து உலர்த்தி தேன்விட்டு மூன்றுசாம மரைத்து கொம்பு டப்பியில் வைத்து மிளகுப் பிரமாணம் பனை வெல்லத்தில் வைத்துக் காலை மாலை ஒன்பது வேளைகொடுக்க முடக்குவாதம் திமிர்வாதம், பாண்டுரோகம், சூலைவாய்வு, மேகவாய்வு, குடல்வாய்வு, மண்டைவாய்வு, சூதகவாய்வு, ஈரல்வலி வாய்வு, பாரிசவாய்வு முதல் யெல்லா வாய்வுகளும் சொல்லாமல் ஓடிவிடும். பசும்பால் நெய், வெள்ளாட்டு வத்தல் சேர்த்துக் கொள்ளவும் பத்தியம் கரப்பான் பதார்த்தங்களும் நல்லெண்ணை கடுகு நீக்கவேண்டியது.

கிரந்தி சூலைக்குப் புகை

பண்ணிதுமா மரத்துவெள்ளைப் படிகங்கேளு
 பலமொன்றுங் கடிதடத்துக் கிறைவனவ்வார்
 கண்ணிழந்த பகவானாம் புகண்டனோசை
 கத்திவிட்ட காமது விராகன்ஒன்று
 எண்ணிபசும் பாலுக்கு மூன்றாந்தம்பி
 எடுத்துமே பலம்ரெண்டு சேர்த்தரைத்து
 புண்ணியனே திரியுருட்டிக் கொழுத்திப்பார்க்க
 போகாதே நோயெல்லாம் புலம்பிப்பேர்மே.

(21)

பார்த்தபின்பு தீருகின்ற ரோகங்கேளு
 பரவுகின்ற ரணக்கிரந்தி பாண்டுசோகை
 சீர்த்தியுள்ள கால்தடிப்பு வற்றிப்போகுந்
 திரமான சூலையெல்லாங் காணாதோடும்
 நேர்த்தியுடன் பிளவைகண்ட மாலைநீங்கும்
 நீங்காத சொறிசிறங்கு நிலைகெட்டோடும்
 ஆர்த்தியுடன் கூற்றுவன்போல் வந்தநோய்கள்
 அகன்றோடுங் கல்லாட மொழியீதாமே.

(22)

அரும்பதவுரை

மா-பெருமை பொருந்திய, மரத்துவெள்ளைப் படிக மென்பது-
 பளிங்குபோலப் பிரகாசிக்கும் வெள்ளைக் குங்கிலியம், (நிதம்பத்துக்

வைத்திய கல்லாடம்

கரசனான) கடிதடித்துக் கிறைவன்-லிங்கம், கண்ணிழந்த பகவான் என்பது-
சுக்கிரன், (அதாவது) வெள்ளி, புகண்டன் ஓசை என்பது - காகம் ஓசை
(அதாவது) காடிக்காரம், பாலுக்கு மூன்றாந் தம்பி - பசு வெண்ணெய் என்ப.

செய்பாகம்

வெள்ளைக் குங்கிலியம் பலம் 1, லிங்கம் பலம் 1, வெள்ளி,
காடிக்காரம் விராகனிடை 1, பசுவின் வெண்ணெய். பலம் 2, இவைகளை
மேற்படி பசுவெண்ணெய்யிற் சேர்த்து அரைத்து சுத்தமான ஒரு
வெண்மைத் துணியிற்பூசித் திரியுருட்டிப் பசுவின் நெய்விட்டுத் தீபமேற்றி
நோயாளிக்கு முக்காடிட்டு மேற்படி தீபத்தைப் பார்த்துக்
கொண்டிருக்கும்படி செய்ய வியர்வை யுண்டாகும். பிறகு முக்காட்டை
நீக்கி அவ்வியர்வையைத் துடைத்துப் பின்பு மூக்கிலும் புகை பிடித்து
காய்ச்சாத பசுவின்பால் காற்படி கொடுக்க மேற்கண்ட 22-வது பாட்டிற்
கூறிய சகல வியாதிகளும் நீங்கு மென்றறிக.

வீரச்சுண்ணம்

எழுத்தாதி யாந்தகட்டைக் கிண்ணஞ்செய்து
எழிலைந்து பூதத்தின் நடுவேவைத்து
பழுத்தபின்பு மீனாட்சி மைந்தன்றன்னைப்
பாய்ச்சியதன் மேற்சட்டி பதியமுடு
வழுத்துகின்ற கடுங்காரச் சுண்ணமாகும்
வழலைமுப்புக் குருவதுவு மிதற்கீடில்லை
சுழுத்திகளை யறிந்தசிவ ஞானிமைந்தன்
சூட்சமிதன் வகைதெரிந்து செய்வான்பாரே. (23)

அனுப்பானம்

பாரேநீ இம்மருந்தின் முறையைக்கேளு
பசுருமுத்தக் காசவிஷ்ணு கிராந்திதன்னை
நேரேதான் கொண்டுவந்து கியாழமிட்டு
நேர்மையதாய்க் கொடுத்திட்டாற் சயமெட்டும்போம்
சேரேநீ கொடிவேலிப் பட்டைக் கியாழஞ்
செலுத்திடவே குன்மங்கள் குலைவாய்வு
தேரேபோந் திரிகடுகு லேகியத்திற்
சேர்த்துண்ண வியாதிபோம் மதித்துப்பாரே. (24)

அரும்பதவுரை

எழுத்தாதியாந்தகட்டை யென்பது-அயத்தகடு, எழிலைந்து பூதத்தின் நடுவென்பது-பஞ்சபூதங்களுக்கு மத்தியமாகிய அக்கினி, மீனாட்சி மைந்தனென்பது-வீரம், (அதாவது சத்தி அல்லது பார்வதியின் புத்திரன் வீரபுத்திரன்) என்ப.

செய்பாகம்

இரும்புத் தகட்டைக் கிண்ணம்போற் செய்து அதைப்பழுக்கக் காய்ச்சி அக்கிண்ணத்துள் வீரத்தைப்போட்டு மேற்சட்டி மூடி ஒரு நாழிகை கழிந்தபின் சட்டியைத் திறந்து பார்க்கப் பதங்கமேறியிருக்கும். அப்பதங்கத்தை ஓர்குப்பியிலடைத்து மேற்கண்ட 24-வது பாட்டிற் கூறியபடி அனுப்பானங்களில் தேக பலத்துக்குத் தக்கவாரறிந்து சீரகத்தளவு கொடுக்கச் சகல வியாதிகளும் நீங்குமென்றறிக.

கண்ணோய்க்கு மருந்து

மதிபிறந்த மொழி தனிலக் கினியைத்தள்ள
வசமான அண்டமா மதையவித்துக்
கதிபெறவே மஞ்சளுட கருவைநீக்கிக்
கற்கண்டை வெண்கருவிற் றானுஞ்சேர்த்து
விதியுடனே குறடதனாற் றணலில்வாட்ட
வேண்டியநற் புனல்வரும்நீ யதையெடுத்து
அதிவிரைவாய்க் கண்ணிலிடக் கண்ணோய் தீரும்
அறிந்துகொள்வாய் கல்லாட மகிமைதானே.

(25)

கொள்ளப்பா கண்ணதனி லாறுவேளை
கொண்டவுடன் மூன்றேநாள் தன்னிற்றீரும்
தள்ளப்பா உறுத்தலுடன் வீக்கம்போகும்
தாங்காத கண்சிவப்பு மாறிப்போகும்
விள்ளப்பா சதைபெருகி நீர்சொறிந்து
விதமுற்ற எரிச்சலொடு விஷங்கள்போகும்
கள்ளமில்லை கண்ணோய்கள் யாவுந்தீருங்
கல்லாடர் சொன்ன விந்நூல் பொய்யாகாதே.

(26)

வைத்திய கல்லாடம்

அரும்பதவுரை

மதியென்ற பதத்தில், தி என்ற எழுத்தைத்தள்ள ம, என்ற எழுத்துக்குச் சந்திரனெனப் பொருளாம். அச்சந்திரனுக்குத் தானம் ஆகாயமாதலால் அதற்கு அண்டமெனப் பெயராம். அண்ட மென்பது-முட்டை என்ப.

செய்பாகம்

அண்டமென்ற கோழிமுட்டையை அவித்து அதன் மஞ்சட் கருவை நீக்கி வெள்ளைக் கருவினுள் (அதாவது) முன் மஞ்சட் கருவிருந்த இடத்தில் வெள்ளைக் கற்கண்டைப் பொடிசெய்து வைத்து நூல்குற்றி ஒரு இரும்புக் குறட்டினால் அம்முட்டையைப் பிடித்துக் கொண்டு கரிநெருப்பில் இலேசாய் வாட்டச் செய்நீர் வரும். அதை ஓர் சீசாவிலடைத்துச் சிறுதுளி கண்ணிலூற்றக் கண்ணிலுள்ள சகல நோய்களுந் தீரும்.

வெட்டைக்கு நவநீதம்

ஆகுவா கனன்மெச்சுஞ் சாறெடுத்து

அவன்பிதா விடைதாரங் கிருதம்ரெட்டி
வாகுபெறு மலைபதார்த்த மொழியைச்சேர்க்க

வசமான கற்கண்டா மதனைச்சேர்த்துப்
பாகுபெற மத்திக்க வெண்ணெய்யாகும்

பாங்காகத் தானருந்த பிணிகள்யாவும்
ஏகுதற்கு நாளொன்றுக் கிருநேரம்நீ

•எலுமிச்சங் காயளவு உருட்டிக்கொள்ளே.

(27)

கொள்ளப்பா தேசிக்கா யளவுவீதங்

குணமுடனே மூன்றுநா ளாறுவேளை
விள்ளப்பா வெட்டையொடு மேகம்போகும்

மேலான கிரந்திசொறி சிறங்குபோகும்
கள்ளமுள்ள மூலச்சு டதுவும்போகும்

கல்லாட மருந்ததனாற் கருமநோய்கள்
எள்ளளவு மிருக்காது ஒடிப்போகும்

ஏங்கியே பறந்தோடு மிசைந்துகாணே.

(28)

யாகோபு

அரும்பதவுரை

ஆகுவாகனன் மெச்சுஞ் சாறென்பது-ஐங்கர்ன் மனமகிழும் வில்வ இலைச்சாறு. அவன் பிரவிடையென்பது-சிவபெருமான் வாகனமாகிய ரிஷபம், தாரமென்பது-அவ்விருஷ பத்தின் மனைவியாகிய பசு, கிருத மென்பது அப்பசு வினுடைய கிருதம், நெய், வாசு வெறுமலை யென்பது-வலிமையாகிய கல், பார்த்து என்பது-கண்டு, (கல்க்கண்டு) இரண்டையுஞ் சேர்க்கக் கற்கண்டாம் என்ப.

செய்பாகம்

வில்வச்சாறு மாகாணி, பசுவின் நெய் படி அரைக்கால், கற்கண்டெடை சமன், இவைகளை ஒன்றாய்ச் சேர்த்துக் கல்வத்திலிட்டு வெண்ணெய்போ லாகும்வரை அரைத்து எலுமிச்சங்காயளவு வீதம் மூன்று நாள் ஆறுவேளை சாப்பிட வெட்டை வெள்ளை முதலான ரோகங்களும் மேற்கண்ட 28-வது பாட்டிற் கூறிய நோய்கள் யாவும் நீங்கும். கரப்பான் பதார்த்தங்களை நீக்கிப் பத்தியமாயிருக்க வேண்டுமென்றறிக.

மார்க்கண்டன் நெய்

கரித்தோலும் நரித்தோலுங் கருவேல்தோலுங்
கலந்திடித்துத் தூளைவடி கட்டிக்கொண்டு
உரித்தான கதலிப்பழந் தன்னிற்சேர்த்து
ஒன்றாகப் பிசைந்துவைக்கச் செயநீராகும்
வருத்தமிலா நல்லெண்ணெய் பசுவின்நெய்யும்
வாகான நெல்லிக்காய்ச் சாறும்வாங்கிப்
பொருத்தமாய் வகைக்குச்சேர் படிமுக்காலாய்ப்
புகழ்சட்டி யிட்டுநல்ல மருந்தைக்கேளே. (29)

நாட்டமுடன் தாளிசமே லங்கிராம்பு
நலமான சாதிக்கா யரத்தையோடு
தாட்டிகமாய் நிலப்பனையு மதுரமேழுந்
தான்வகைக்குப் பலமுக்காலா லாகவாங்கி
மேட்டிமையில் லாததனைப் பசும்பால்தன்னில்
மேன்மைபெறத் தனித்தனியா யரைத்துநீயும்
பாட்டினுள்மேற் சொன்னநெய்சா றொன்றாய்ச்சேர்த்துப்
பக்குவமாய்ச் சட்டியிட் டடுப்பிலேற்றே. (30)

வைத்திய கல்லாடம்

ஏற்றியே தீயெரித்துப் பதமாய்க்காய்ச்சி
 இதமாக நெய்யைவடித் தெடுத்துக்கொண்டு
 போற்றியே நவநாளோர் கரண்டிவீதம்
 புகட்டவே நீரிழிவு பிரமேகங்கள்
 சாற்றியதோர் நவமூலங் கிராணிவெட்டை
 தான்தீரும் புளிநீக்கித் தயவாயுண்ணக்
 கூற்றுவனைச் செயித்தமார்க் கண்டன்நெய்யைக்
 கூறினே எனிலமதிற் குறிப்பாய்த்தானே.

(31)

அரும்பதவுரை

கரித்தோல் என்பது-அத்திப்பட்டை, நரித்தோ லென்பது-நவ்வற்
 பட்டை, கருவேல்தோல் என்பது-கருவேலம்பட்டை என்ப.

செய்ப்பாகம்

அத்திப்பட்டை, நவ்வற்பட்டை, கருவேலம்பட்டை, இம்மூன்று
 படடைகளின்; மேற்பரணை நீக்கி இடித்துத் தூள் வகைக்குப் பலங்கால்,
 கனிந்த வாழைப்பழம் இருபத்தைந்து, அதன் தோல் போக்கி மேற்படி
 தூள் மூன்றையுஞ் சேர்த்துப் பிசைந்து பனியில் வைக்கச் செய்நீராகும்.

அச்செய்நீர் படி முக்கால், நல்லெண்ணெய், படிமுக்கால், பசுவின்
 நெய் படிமுக்கால், இவைகளை ஒன்றாக ஓர் சட்டியிலுற்றி தாளிசப் பத்திரி,
 ஏலம், கிராம்பு சாதிக்காய், அரத்தை, அதிமதுரம், நிலப்பனை, ஆகிய இச்
 சரக்குகள். ஏழும் வகைக்குப் பலம் முக்காலாக வாங்கித் தனித்தனியாய்ப்
 பசுவின் பால் விட்டரைத்து மேற்கண்ட சட்டியிற் கலக்கிப் பதமாய்க்
 காய்ச்சி வடித்து சிறுகரண்டி வீதம் ஒன்பது நாள் கொடுக்க மேற்படி 31-
 வது பாட்டிற் கூறியபடி சகல வியாதிக்கும் நீங்குமென்றறிக.

கெற்ப முண்டாக

அகிலமதி லாகுவா கனன்றான்மெச்சும்
 அடைவான இலைசமு லத்தைவாங்கி
 மகிதலத்தி லேயுலர்த்தி யெடுத்துக்கொண்டு
 வாசமுள்ள சீரகம்வெந் தயமுமேலஞ்

யாகோபு

சுகிப்பதற்கு வங்கமுத லவ்வைச் சேர்த்துச்
 குரனெனும் மதுரம்வகை பலமேகாலாஞ்
 சகியாமற் கிருட்டிணனைக் கோபிகைகள்
 தான்கட்டி வைத்த இடந் தன்னிற்போடே. (32)

எல்லாவற் றையும்போட்டுச் குரணித்து
 இயல்கான கக்குறத்தி யுடன்குழப்பி
 உல்லாச மாகநெல்லிக் காயளவாய்
 உண்மையுடன் றானுருட்டி முருகன்வேளை
 சல்லாப மாகநன்கு சாப்பிட் டாக்காற்
 சரியான கெற்பமது தானுண்டாகும்
 சொல்லாதே இம்மருந்தை வெளியி டாதே
 சுகமாகக் கல்லாடர் சொன்னவாரே. (33)

அரும்பதவுரை

ஆகுவானன் மெச்சும் அடைவான இலைசமுலம் என்பது-வில்வ இலை வேர்பட்டை, வங்கமுத லவ்வைச் சேர்த்து என்பது-(வங்கமென்ற பதத்திற்கு முன், ல, வைச் சேர்த்தால்) லவங்கம், (இலவங்கம்) என்றாகும். அதாவது கிராம்பு, குரனெனு மதுரமென்பது-அதிமதுரம், கிருஷ்ணனைக் கோபிகைகள் கட்டி வைத்த இடம்-உரல், கானகக் குறத்தி யென்பது-கொம்புத் தேன், முருகன்வேளை என்பது-ஆறுவேளை என்ப.

செய்பாகம்

வில்வத்தின் சமுலம், சீரகம், வெந்தயம், ஏலம், இலவங்கம், அதிமதுரம், இவைகள் வகைக்குப் பலங்கால் வீதம் ஒன்றாய்ச் சேர்த்து உரலிலிட்டு இடித்துச் குரணித்துத் தேனிற் கலந்து பிசைந்து நெல்லிக்காயளவு ஆறுவேளை புசிக்கும்படி செய்யக் கெற்ப முண்டாகுமென்றிக.

தாமிரக்குருச் செந்தூரம்

சுக்கிலஞ்சுக் கிரன்நாதஞ் சாரத்தோடு
 குதங்கற் பூரமனோ சிலையு மாகுந்

வைத்திய கல்லாடம்

தக்கபுரு டோத்மனுட மனையாளொன்று
தான்சிவந்த மலரொன்று வங்கமொன்று
மிக்கதொரு நோன்பென்ற பெண்தாளொன்று
மேதினியிற் கலைமகளின் நிறத்தி லொன்று
பக்குவநல் லயமுடமே காந்தம்வீரம்
பகர்ந்தசரக் கத்தனையுஞ் சுத்திசெய்யே. (34)

சுத்திசெய்த சரக்கதனைக் கல்வத்திட்டு
சுகதுக்க மிரண்டறியு மிலைச்சார்விட்டு
பத்தியாய் நாற்சாம மரைத்துவில்லை
பருதியினி லேவைத்து உலர்த்திப் பண்பாய்
சித்திபெறப் பாண்டமதிற் படி ரெண்டுப்பைச்
சீராகப் பாத்திரத்தில் வில்லைவைத்து
முத்திபெற மேல்முடிச் சீலைசெய்து
முடிவாக ரவிதனிலே காயவையே. (35)

காயவைத்த மருந்தையெடுத்த தடுப்பிலேற்றிக்
கனலெரிப்பாய் ஒருசாதி விரகாற்றாநு.ம்
நேயமுடன் நவசாமஞ் சென்றபின்பு
நீயுமதை யாற்றியபின் னெடுத்துப்பாரு
ஆயமுடன் செந்தூரம் முருக்கம் பூப்போல்
ஆகியதைச் சீரகத்தி னளவுகொள்ளு
தாயவளைத் தினம்போற்று அனுப்பானத்தைச்
சாற்றுகிறேன் செந்தூரங் சேர்க்கக்கேளே. (36)

அனுப்பானம்

செந்தூரந் தனையெடுத்து வாமியபூசை
செய்திடுவாய் வஸ்துசுத்தி வைத்துப்போற்றி
பந்தகமாய்ச் செந்தூரம் பதனஞ்செய்து
பாங்காகக் கொடுக்கிறதோர் பாகங்கேளு
அந்தமுள்ள கலவியினாற் றேகம்நொந்து
அதில்வந்த சுகசன்னி தோஷத்திற்குச்
சிந்தனைகள் வையாமற் செந்தூரத்தைச்
சீரகத்தி னளவெடுத்துக் கொள்வாய்நன்றே. (37)

நல்லதொரு இஞ்சிச்சாற் றைமுறித்து
 நலமான தேன்விட்டுக் குழப்பிக்கொண்டு
 வல்லபமாய்ச் செந்தூரங் கூடச்சேர்த்து
 வகையுடனே தான்கொடுக்கச் சன்னிதோஷஞ்
 சொல்லாம லோடிவிடு மின்னுங்கேளு
 குழவினையால் நீரிழிவு தோன்றுமானால்
 மெல்லவே அனுப்பான விபரந்தன்னை
 மேதினியி லெவர்களுமே கழறார்பாரே. (38)

காட்டில்வளர் ஆவரைப்புக் கொழுந்துசேர்த்து
 கணக்குடனே சீரகத்தைக் கலந்துஆட்டித்
 தாட்டிகமாய் மெழுகுபதத் துருட்டிக்கொண்டு
 தக்கதொரு செந்தூர மதனுள்வைத்து
 மேட்டிமைகள் செய்யாமற் சாப்பிட்டாக்கால்
 மேகவகை நீரிழிவு விலகிப்போகும்
 பாட்டினுட பயனறிந்து மருந்துசெய்தாற்
 பண்டிதனா மிவனென்று பகருவாரே. (39)

பகரக்கேள் வாயுவென்ற ரோகத்திற்குப்
 பாங்கான சுக்கரைத்து மருந்தைவைத்துச்
 சிகரத்தேன் கூட்டியுண்ண வாய்வெல்லாம்போஞ்
 சேய்பாலிற் றானருந்த வரட்சிதீரும்
 பகலிரவாய் வந்தவலிக் குன்மந்தீர
 பாரில்கொடி வேலிவேர்ப் பட்டைவாங்கி
 மிகவுமதை யரைத்துருட்டி மருந்தைவைத்து
 மேன்மைபெறக் கொண்டிடவே வியாதிபோமே. (40)

பூட்டப்பா ஈளைசய மெட்டுந்தீரப்
 புகழான அனுப்பானம் புகலக்கேளு
 கூட்டுதிரி கடுகுநெய் தேனைச்சேர்த்துக்
 கூரியதோர் செந்தூரங் கூட்டியுண்ணப்
 பூட்டகமாய்ச் சொல்லவில்லை வெளியாய்ச்சொன்னேன்
 புகலக்கேள் மூன்றுநா ளாறுவேளை
 காட்டப்பா பசும்பால்நெய் சேர்த்துக்கொள்ளு
 காராட்டு வற்றல்பாசிப் பயர்தானாமே. (41)

வைத்திய கல்லாடம்

கரியைச்சேர் கருவாடு மச்சமாகா

கனிபயறு உழுந்துமொச்சை கலவியாகா

முரிவாகும் பூசணிக்காய் சேர்க்கலாகா

முக்கியமாங் கரப்பான்பண் டங்களாகா

சரியான நல்லெண்ணெய் கடுகுமாகா

தயிர்மோரு பழையசா தங்களாகா

அரிதான செந்தூரங் கொண்டபேர்க்கு

அந்தியத்திற் கபவாதை யணுகிடாதே.

(42)

அரும்பதவுரை

சுக்கிலமென்பது-இரசம், சுக்கிரனென்பது-வெள்ளி, நாதமென்பது-கெந்தி, சாரமென்பது-நவச்சாரம், குதகக் கற்பூரமென்பது-இரசக்கற்பூரம், புருடோத்தமன் மனையாளென்பது-அரிதாரம், சிவந்தமலரென்பது-தாமிரம், நோன்பென்ற பெண் என்பது-கௌரி, கலைமகளின் நிறமென்பது-வெள்ளைப் பாஷாணம், அயம் என்பது-இரும்புப்பொடி, சுகதுக்க மிரண்டறியு மிலைச்சாறென்பது-குப்பை மேனிச்சாறு, நவசாமம் என்பது-ஒன்பது சாமம் என்ப.

செய்பாகம்

இரசம், வெள்ளி, நவச்சாரம், இரசக்கற்பூரம், மனோசிலை, அரிதாரம், தாமிரம், வெள்ளீயம், கௌரி, வெள்ளைப் பாஷாணம் இரும்புப்பொடி, காந்தம், வீரம், ஆகிய இந்தப் பதினான்கு சரக்குகளையுஞ் சமனெடையாக வாங்கிச் சுத்தி செய்து குப்பை மேனிச்சாற்றினால் நான்கு சாமமரைத்து வில்லைதட்டிக் காயவைத்து ஒரு சட்டியி லிரண்டுபடி உப்பைக் கொட்டி அதன் மேல் மேற்படி வில்லையை வைத்து உப்பால் முடியபின் மேற்சட்டி கொண்டு மூடி சீலைமண் செய்து காயவைத்து அடுப்பேற்றி ஒருசாதி விறகால் தீயை ஒன்பது சாமமெரித்து ஆறவிட்டுப் பிரித்துப் பார்க்கச் செந்தூரமாயிருக்கும். அதை மேற்கண்ட 37, 38, 39, 40, 41, 42-ம் பாட்டுகளிற் கூறிய அனுப்பானங்களில் வியாதிகளுக்குத் தகுந்தபடி கவனித்துச் சீரகத்தளவு கொடுக்கச் சகல வியாதிகளுந் தீருமென்றறிக.

யாகோபு

மார்க்கண்டன் மெழுகு

ஆதியாஞ் சோதியுடன் சிவவிந்தாகும்
 அடங்காத ருத்திரநட்சத் திரமுமாகும்
 நீதியுடன் திரிவிடமன் னோர்பத்தாகும்
 நின்மலமாந் தந்தியுட் பருப்புபத்தாம்
 பாதியாம் நாளரைநீ பசுவின்றெய்யிற்
 பாரதனில் மிளகளவு தேனிற்கொள்ள
 சாதியாஞ் சதையடைப்பு நீரடைப்பு
 சகலவித பித்தமெல்லாந் தணிந்துபோமே. (43)

அரும்பதவுரை

ஆதியாஞ்சோதி என்பது-லிங்கம், சிவவிந்தென்பது-இரசம், ருத்திர நட்சத்திர மென்பது-வீரம், பூரம், திரிவிட மென்பது-சுக்கு, திப்பிலி, மிளகு. தந்தியுட் பருப்பு என்பது-நேர்வாளத்தின் பருப்பு, பாதியாம் நாளரையென்பது-ஒரு பகல் நாற்சாமம் என்ப.

செய்பாகம்

இலிங்கம், இரசம், வீரம், பூரம் வகைக்கு விராகனிடையும் சுக்கு, திப்பிலி, மிளகு, விராகனெடை பத்தும், வாங்கிச் சுத்தி செய்து கல்வத்திலிட்டு பசுவின் நெய் விட்டரைத்து மிளகுப் பிரமாணந் தேனிற்கலந்துண்ண நீரடைப்பு, பித்தம், வாய்வு முதலான ரோகங்கள் யாவுந் தீருமென்றறிக.

திரிமூர்த்தி மை

இனியரசம் பரைநாதந் தந்தியோடு
 ஈசனுட முக்கண்ணி னோட்டைச்சுட்டுக்
 கனிவாக எடுத்ததனை ஆறவைத்துக்
 கானகத்தின் குறத்திவெல்லந் தன்னைவாங்கித்
 தனித்தனியே மருந்துயமன் கல்வஞ்சேர்த்துத்
 தன்மையுடன் முக்கண்பால் தன்னைவிட்டுப்
 புனிதமுடன் மைப்பதத்திற் றானரைத்துப்
 பூசைசெய்து சிமிழதனி லடைத்துவையே. (44)

வைத்திய கல்லாடம்

வைத்தபின்பு பணவிடைதான் நாவிறேய்த்து
 மகிழ்வுடனுள் ளேகொடுத்தாற் றீரும்நோய்கள்
 நத்திவரும் புறதோஷம் வாததோஷம்
 நலமில்லாப் பெண்தோஷஞ் சுரத்தின்தோஷஞ்
 சத்திப்புச் சுரம்விக்கல் மேல்முச்சோடு
 சயமீளை மதிமயக்கம் நேத்திரதோஷஞ்
 சித்தமுடன் சிலேத்துமத்தாற் கண்டதோஷம்
 சில்விஷங்கள் வாட்டமுற்று ஓடுந்தானே. (45)

அரும்பதவுரை

பரைநாத மென்பது-கெந்தகம், தந்தி என்பது-நேர்வாளம்,
 முக்கண்ணினோட்டை என்பது-தேங்காய் ஓடு, கனகத்தின் குறத்தி
 வெல்ல மென்பது-தேன் பனைவெல்லம், முக்கண்பா லென்பது-தேங்காய்ப்
 பால் என்ப.

செய்பாகம்

இரசம், கெந்தகம், சுத்திசெய்த நேர்வாளப் பருப்பு,
 தேங்காயோட்டைச் சுட்டகரி இவை நான்கையுஞ் சமனெடையாய்ச்
 சேர்த்தும் தேன் பனைவெல்லம் மேற்கண்ட சுரக்கினைடை சேர்த்தும்
 வைத்துக் கொண்டு தேங்காய்ப்பால் விட்டரைத்து மெழுகு பதத்தில்
 வழித்தெடுத்துப் பணவெடை கொடுக்க மேற்கண்ட 45-ம் பாட்டிற் கூறிய
 வியாதிகள் யாவும் நீங்குமென்றிக.

வெட்டை மேகத்திற்கு

வாதாடு காளியும்நே ராரைகண்ணி
 மகிழ்சிற்றா மணக்கெண்ணெய் பசுவின்பாலும்
 மாதாவாஞ் செவ்விளநீர் தன்னைவாங்கி
 வைத்தபின்பு கடுக்காய்த்தூ ளன்னமிட்டு
 ஆதார மாகவதைப் பனியில்வைத்து
 அதிலிறங்குஞ் செயநீரைப் பண்பாய்வாங்கி
 மீதான சாரேமுஞ் சமனாய்க்கூட்டி
 விராகனைடை பூரமொன்று தயவாய்ச்சேர்த்தே. (46)

யாகோபு

சட்டியிட்டு அடுப்பேற்றிக் கனலைமூட்டி
 தைலபதம் பார்த்திறக்கி வைத்துக்கொண்டு
 திட்டமுடன் கரண்டிநிறைத் தைலந்தன்னை
 சிறப்பாக உண்டுவரத் தீரும்நோய்கள்
 பட்டமரம் போலாக்கும் வெட்டைமேகம்
 பக்கவலி கக்கிருமற் பதறியோடுந்
 தொட்டதொரு பத்தியந்தான் கரப்பான்பண்டஞ்
 சுகபோகந் தனைநீக்கி வகையோடுண்ணே.

(47)

அரும்பதவுரை

வாதாடு காளி என்பது-மணத்தக்காளி, ஆரையென்பது-வல்லாரை, கண்ணியென்பது-பொன்னாங் கண்ணி, அன்னமென்பது-கற்றாழைச்சோறு என்ப.

செய்பாகம்

மணத் தக்காளிச்சாறு, பொன்னாங்கண்ணிச்சாறு, வல்லாரைச்சாறு, பசுவின்பால், செவ்விளநீர், கற்றாமணக்கெண்ணெய் இவைகள் வகைக்குப் படி மாகாணியுங், கற்றாழைச் சோற்றிற் கடுக்காய்த் தூளைப் போட்டுப் பிசைந்து பனியில் வைத்தெடுத்த செயநீர் படி மாகாணியும், ஒன்றாய்க் கலந்து ஒரு சட்டியிலுாற்றி இரச கற்பூரம் ஒரு விராகனிடை பொடி பண்ணிப் போட்டுக் காய்ச்சி தயிலபதத்திலிறக்கிச் சிறுகரண்டி யளவு வீதம் மூன்று நாளாறு வேளை சாப்பிட்டு வர மேற்கண்ட 47-வது பாட்டிற் கூறியபடி வியாதிகள் யாவும் தீருமென்றறிக.

சொறிசிரங்கு

வையமளந் தோன்சயனம் வளர்சடையோன்
 மகிழ்நாத விந்துவுடன் சமனாய்வாங்கி
 பொய்தனைச்சொன் னோன்சாற்றிற் போட்டரைத்து
 புன்மையில்லா தேவழித்து மெய்யிற்பூசிச்
 செய்யகோ ரைக்கிழங்கை வெந்நீர்விட்டுச்
 செம்மைபெறத் தானரைத்து ஸ்நானஞ்செய்தால்
 ஐயமிலை சொறிசிரங்கு சொல்லாதோடும்
 அடைவான மேனிமிக மேலாம்பாரே.

(48)

வைத்திய கல்லாடம்

அரும்பதவுரை

வையமளந்தோன் சயனமென்பது-நாகம், வளர்ச்சடையோன் மகிழ்நாத விந்தென்பது-கெந்தகம், ரசம், பொய்தனைச் சொன்னான் சாறென்பது-தாழையின் சாறு.

செய்பாகம்

நாகத்தையும், ரசத்தையுமொன்றாய்ச் சேர்த்துருக்கி எடுத்துக் கொண்டு கெந்தகத்தைச் சேர்த்துக் கல்வத்திட்டுத் தாழைச்சாற்றை விட்டரைத்துத் தேகமுமுவதும் பூசிச் சிறிதுநாழிகை சென்ற பின்பு கோரைக் கிழங்கை வெந்நீர் விட்டரைத்துத் தேகத்திற்றேய்த்து வெந்நீரில் ஸ்நானஞ் செய்ய .சொறி, சிரங்கு முதலியவைகள் தீரும்.

குருப்பட்டுக் கருப்பு

மேலான நோன்புடன்மால் தேவி ஒன்றும்
மீனாட்சி மைந்தனையவ் வெடையேசேர்த்து
சீலமுடன் தனுசுநட்சத் திரமுங்கூட்டிச்
சிறப்பான எண்பதொடு தாயைக்கேர்த்து
பாலான கலைமகளின் நிறமும்விந்து
பகர்நாத மாண்குறியும் பண்பாய் வாங்கிக்
கோலமுட னிவையாவுஞ் சமனாய்ச்சேர்த்துக்
கூறக்கேள் சுத்திசெய்து எடுத்துக்கொள்ளே. (49)

குணமான மருந்துதனை யரைக்கக்கேளு
குறிப்பாகப் பூனைதொழுஞ் சாற்றினாலும்
மணமான வேந்தனுட சாற்றினாலும்
மடல்சிவந்த மலர்ப்பருத்திச் சாற்றினாலும்
கணமான உத்தமதா எரிச்சாற்றாலுங்
கவனமுடன் அரைவகைக்குச் சாமம்முன்று
உணர்ந்தபின்பு அரசனிலை யிருபதுக்குள்
உகந்தரைத்த வில்லைதனை வைத்துமுடே. (50)

மூடியதைப் பட்டுநூல் தன்னாற்சுற்றி
முக்கியமாய்ச் சீலைமண் ணேழுஞ்செய்து

யாகோபு

நாடியேநீ இருசாம மெரித்துப்பின்னும்
 நன்றாக ஆறவைத்தம் மருந்தெடுத்துத்
 தேடிடவே சிப்பியின்றீர் சாமம்ரெண்டு
 திறமாக அரைத்துவில்லை காயவைத்துச்
 குடியென்ற சீலைசெய்து குக்குடத்திற்
 சுகமாகப் புடத்தினில்வைத் தெடுத்துக்கொள்ளே. (51)

எடுத்திடுவாய் குருப்பட்டுக் கருப்புதன்னை
 இதன்பேரைக் கேட்டபிணி யாவுமோடும்
 விடுத்தமுறை பொய்யிலையிம் மருந்தைநீயும்
 வெந்தயத்தி னளவெடைதா னெடுத்துக்கொண்டு
 தொடுத்ததொரு முறைக்காய்ச்சல் சன்னிதோஷந்
 துடைவாளை ரணங்கிரந்தி சொறியாந்தேமல்
 அடுத்தமுறை இவைக்கெல்லாம் நெய்தேன்கூட்டி
 அருந்திடுவாய் பத்தியங்கேள் புளியாகாதே. (52)

ஆகாது பத்தியமா யிருந்துநாளும்
 அன்புபெறக் கார்த்தோர்க்கு ரோகம்போகும்
 பாகாக உலகோர்க்கு வைத்தியகாண்டம்
 பகர்ந்தவிதன் மறைப்புதனைக் கண்டோரெல்லாஞ்
 சாகாமல் வெகுகால மிருக்கலாகுஞ்
 சகலசித்துக் கண்டறிந்தோன் சித்தனாவான்
 வாகான வேதைகளைச் செய்வோற்குற்ற
 வகாரகாண் டம்பெரிதாய் வகுத்திட்டேனே. (53)

அரும்பதவுரை

மேலான நோன்பு என்பது-கௌரி, மால்தேவி யென்பது-தாளாகம், மீனாட்சிமைந்தன் என்பது-வீரம், தனுசு யென்பது-மனோசிலை, நட்சத்திரம் என்பது-பூரம், எண்ப தென்பது-அயம் அதாவது இரும்பு, தாயென்பது- காந்தம், கலைமகளின்றிற மென்பது-வெள்ளைப் பாஷாணம், விந்தென்பது-இரசம், நாதமென்பது-கெந்தி, ஆண்குறி என்பது-லிங்கம், பூனைதொழுஞ் சாறென்பது-குப்பைமேனிச் சாறு, சிவந்த மலர்ப் பருத்திச் சாறு யென்பது-செம்பருத்திச் சாறு, உத்தமதாளிச்சாறு என்பது-வேலிப்பருத்திச் சாறு என்ப.

வைத்தியக் கல்லாடம்

[illegible]

உ

பரமபதி துணை.

வகார காண்டம்

பெரிதான வாதத்தின் காண்டந்தன்னைப்
 பிரியமுடன் சொல்லுகிறே னதனைநன்கு
 சரியாகத் தான்பார்த்துக் கருத்துட்கொண்டு
 சற்குருவைத் தானடைந்து வகையாய்க்கேட்டு
 குறியான ஆறாதா ரத்தைக்கண்டு
 குணமிகுத்த சுழிமுனையின் நிறப்பறிந்து
 நெறியான நாதவிந்தை வாங்கியிந்த
 நீநிலத்திற் றனியிடங்கண் டிருந்திடாயே.

(1)

இடத்திருந்து வாதமதைச் செய்யாமற்றான்
 ஏங்கியலைந் தேதிரிந்தால் வருமோ வாதம்
 உடைத்தல்லோ சொல்லுகிறேன் கருமானத்தை
 ஊ,ஆ,ஓ எனுமெழுத்து கெங்கையாச்சு
 சடைத்துநீ மலையாதே அதுதான்நாதந்
 தனைவாங்கிச் சவுக்கார வழலைதோய்த்துப்
 புடத்துலிட் டெரித்தவுடன் சுண்ணமாகும்
 பொன்னாகும் மாற்றேறும் பொருந்திப்பாரே.

(2)

வேறு

சுடுவாதி குதமொடு சுக்கிரனி லிட்டெடைசேர் தொன்மையாக
 நடுவாதி யாட்டிவில்லை நாடியிடு வன்னிதனில் நலமாஞ் சுண்ணங்
 கொடுவாதி வெள்ளீயம் நூற்றுக்கு ஒன்றிடவே குணமாம்வெள்ளி
 படுபாதி வேலைசெய்து அறியாது விடுதல்பரி காசந்தானே.

(3)

பட்டஅயம் அரிதாரம் பரிவான நீலனெடை பாதிசேர்த்து
 முட்டவாரை காய்ந்தவில்லை சட்டியிட்டு எடுத்தாறி முன்போலாகத்
 திட்டமுடன் பூரமுட்டு அரைத்துவில்லை உலர்த்திப்புடஞ் சிறிதாயிட்டு
 இட்டமுடன் காரமிட்டு வெள்ளியேழ்சேர்த்துருக்கஎட்டுமாற்றே.

(4)

யாகோபு

வேறு

பெண்ணடி யாதிமூலம் பேசுவார் பெரியோர் ஞாலங்
கண்ணடி யிந்தநீரைக் கலந்தறி யாதவாதி
விண்ணடி யிட்டபோது வேறொரு செயநீ ருண்டோ
மண்ணடி விட்டபோதே வாயடி ஊமையாமே. (5)

வேறு

விரும்பு நாத குருத்தயி லந்தன்னை
அரும்பு போலெடுத் தானதைப் பின்புநீ
இரும்பு செம்பி லிசைந்திட் டிருக்கினாற்
பரும்பொன் னாணிக்கும் பத்தரை யாகுமே. (6)

துத்த நாகந் துகளற அற்றபின்
அத்த நாகத்தி னவ்வெடை குதமும்
மத்தன் சாறுடன் மான்செவிக் கள்ளியுஞ்
சித்த ரூபியுஞ் சேர்த்தரை சேலையே. (7)

சத்த சேலையுந் தானது செய்துநீ
சுத்தமாகச் சுடுரவி காய்ந்தபின்
பத்தமாகப் பதினோர் புடமிட
ஒத்த ஆணிக்குரை செய்ய லாகுமே. (8)

உப்பும் புளியு முடன்கார சாரமும்
தப்பில்லாச் சூடனுந் தனிநீல கண்டரும்
*ஒப்ப வரைத்து உருட்டி எரித்தபின்
அப்பினுள் வேதையு மாகு மறிந்திடே. (9)

வெண்பா

மகாணி நான்கும் வழுத்துமிசை யுஞ்சேர்க்க
பாகா வராகம் பலிக்குமே-தேகவிட்டைக்
காலமத்தி லொன்றுதள்ளிக் கணான் குறிவைத்து
நேமபுடம் போடுகட்டும் நேர். (10)

** உறை என்றும் பாடம்

* ஒப்ப வரைக்க வுடன்குரு வாதமாம், அப்பினுள்வேதை
யனந்தமென் றறிந்திடே என்றும் பாடம்.

வகாரகாண்டம்

செம்பதனிற் சுக்கிரனைச் சேர்த்துருக்கி நாதமுடன்
தம்பமிலா வீரந் தனைச்சேரென்றம்புவியில்
முன்னோர்கள் சொன்ன முறையீதா மெல்லோர்க்குஞ்
சொன்னோம் வழியாய்த் துறை. (11)

தாமிரத்தைச் சுட்டுத் தவள நிறமாக்கி
நீமநிம்பச் சாற்றில் நிறைத்தாட்டி-நேமமுடன்
வெள்ளையிட்டு வீரமிட்டு வீரமெடை சூதமிட்டுக்
கொள்ளையிடச் சொன்னார் குரு. (12)

வெள்ளைமுருங்கை விரைத்தயிலந் தன்னாலே
வள்ளலெனும் வீரத்தை மாட்டியரை-கொள்ளிவைக்குஞ்
பிள்ளைக்குஞ் சொல்லாதே பேராம் ரவிதகட்டிற்
துள்ளிவிடும் வெள்ளித் தெழில். (13)

ஆமே குருத்தயிலம் ஆண்குறியிற் றாக்கத்
தாமே மெழுகாந் தனிரவியிற்-சேமமுறத்
தாக்கி யுருக்கிவிடத் தக்கதொரு மாற்றேழு
பாக்கியமாம் பொன்னாகும் பார். (14)

நவிலவருங் காந்தகிரி நற்கிரியோ டிந்தப்
புவியதனிற் றொபன்கிரியைப் பூட்டக்-கவியிலுரை
காட்டிவிட்டே னிப்பாலிற் கார்க்கடல்நீர் சேர்க்கைவிட்டாற்
கூட்டுமச் சாணுறவாங் கூறு. (15)

நாதவித்தை யின்னதென நன்குந் றுணரார்க்கு
வாதவித்தை லேசாக வந்திடுமோ-பேதமறக்
கற்றார்க் ளேமமதைக் கண்டுதெரிவா ரவரைப்
*பெற்றோர்க்குத் தோன்றாதிப் பேர். (16)

பேரா முவர்பூவும் பேசுகடல் நீர்ப்பூவுஞ்
சீராக வேசேர்த்துச் சீக்கிரமாய்-நேரார்
பருதிதனிற் காயவைத்துப் பண்பணிநீர் கூட்ட
உருமுப்பூ வாகுமென் வோது. (17)

* நெற்றேர்க்குத் தோன்றாதிப்பேர் என்றும் பாடம்.

யாகோபு

ஓதரிய மாசி உயர்பு ரணைநாளிற்
 பேதமிலா வாசிதனைப் பேணுதலாஞ்-சாதனையோ
 டேற்றிச் சுழிமுனையி லின்பமுறும் நாதவிந்தைப்
 போற்றியுடன் வாங்குபசும் பெர்ன். (18)

வாங்குகுத்த கெங்கையுப்பை வாகாக வேகரைத்து
 நீங்கவதன் சத்தெடுத்து நீள்ரவியிற்-பாங்காய்
 உலர்த்திப் பசளைநீ ரோர்புடத்தி விட்டால்
 மலர்ப்பசும்பொன் னாகு மகிழ். (19)

ஆகும் ரவிநான்கி லானகுரு வொன்றிய
 ஆகும் வயதுபத்து அக்கணமே-வேகும்
 புடத்திற்கு நிற்கும் புகழ்மாற் றதிகஞ்
 சடத்திருந்த நாதமதின் சார்பு. (20)

சார்பாஞ் செயநீரிற் றாயெனுமால் தேசிதனைச்
 சார்பாகத் தோய்த்துச் சரிவழலை-சார்பென்ற
 உப்பை ரவியிலிட்டு ஓங்குபுடம் போட்டெடுக்கத்
 தப்பில்லா தேமட ிஞ் சாற்று. (21)

சாற்றிடுநல் லாசரத்தின் றன்மைதனை யுற்றுணரா
 தேற்றிடவெங் கெங்குமன மேங்கியலைந்-தாற்றலொடு
 பச்சிலையா மூலிகையிற் பண்ணுதலே வாதமென
 இச்சையுறக் கூறுவது மேன். (22)

கூறுமநர் தாந்தக் குருத்தைல நாதமதை
 வீறுடன் செம்பதன் மேலிட்டுத்-தேறுதலாய்ப்
 பூப்புடத்தி லிட்டாற் புகழ்களிம்பு நீங்கிநிலைச்
 *சேப்பசும்பொன் போலாகுந் தேர். (23)

தேர்ந்த ரவித்தகட்டிற் செம்மையுரோ மத்தயிலம்
 ஆர்ந்த சுருக்கிட்டன் பாகவுடன்-சார்ந்தநல்ல
 வீர மரைசேர்த்து வீரடங்கக் குக்குடத்திற்
 சாரமுள்ள பொன்னாகுந் தான். (24)

* சேப்பு-சிவப்பு.

வகாரகாண்டம்

பொன்னாத விந்ததனாற் போர்ந்தநல்ல வேதைமிகும்
அன்னியவேர்ப் பச்சிலையா லாகாது-நன்னயஞ்சேர்
ஊசரத்தின் நீர்பிரித்து ஒங்கியதீட் சைமுடிக்க
வாசமுப்பு வாசுமென வாழ்த்து. (25)

முப்புவா லென்றும் முடியும் ரசவாதம்
அப்புவுப்பு மொன்றென் றறிவாய்நீ-இப்புவைக்
கண்டு வழியறிந்தோர் காண்பார்க ளேமமதை
விண்டுசொல்லா ரன்னவரை வேண்டு. (26)

வேண்டுந் தருக்கமிட்டு வெகுலேசாய் வாதமதை
ஈண்டுசெய்வோ மென்ன இயம்புவோர்-ஆண்டு
முடிந்தாலுங் காணார் முறையறியார் சுட்டு
மடிந்தாலுங் காணார் வழி. (27)

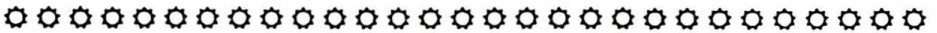
காணார்கள் வாதமெனக் காசினியோர் கூறுகின்ற
வீணான வார்த்தையிது மெய்யாமோ-காணாது
வாய்மதத்தா லேசிரச வாதமில்லை யென்பாரைத்
*தாய்தெரியா மூடரெனச் சாற்று. (28)

சாற்றுகின்ற ஏமமதைத் தானுணர்ந்து செய்தாக்கால்
ஏற்ற ரசவாத மெய்துமே-போற்றுந்
தனிமாற் றதிகமிகுந் தாரணியோர் வாழ்கக்
கனிவாகச் சொன்னதிது காண். (29)

கல்லாடப் பாட்டின் கருத்தை யறிந்தாக்கால்
எல்லார்க்கு வாத மெளிதாகும்-நல்ல
மோன விபர முழுதுந் தெரிவதற்கு
ஞானகாண் டத்தையினி நாடு. (30)

வகாரகாண்டம்

முற்றிற்று

* தாய்தங்கம்.

உ
பரமபதி துணை

ஞானகாண்டம்.

மூலமுத லாதார முக்கோணச் சக்கரத்துள்
ஞாலமென வந்துதித்த நற்பரமாஞ்சீலமிகும்
கோலமதை யானைமகிழ் குண்டலியின் வட்டமுறை
நீலமணி யாள்பரமே நேர். (1)

நேரான பூரணமாம் நின்றநிலை யோகவெளிப்
பேரான நாதவொலி பேசுமே-சீரான
காரணமாய் அம்பரத்திற் கண்ணொளியாம் விண்ணொளியிற்
சீரணமாஞ் சூட்சுநிலை செப்பு. (2)

செப்புங் கலைமதியார் சேர்ந்தமணி பூர்கத்தில்
ஒப்புநிலை வங்கென்று ஒதுங்கள்-தப்பில்லை
அப்ப விருந்தபதி யாருமறி யார்வழியை
இப்புவிபிற் காண்பா ரியம்பு. (3)

இயல்பாங் கதிர்முடிமே லேறிவிளை யாடும்
*வயலே திருவிளங்கும் வாழவே-கயிலை
உயர்நாத விந்துமுடி ஒங்கார உச்சி
நயமே சிவாயமணி நாதம். (4)

மாமணிசி வாயநம மால்வாசி வீடதனில்
ஆமணுவ கண்டமதி சூரியனாய்-நேமக்
கனியைந் தெழுத்தாய்க் கடந்தகழி மேலாய்த்
தனியிருந்த நன்மலையின் சார்பு. (5)

தானான ஞானவொளி தாண்டிநின்ற தோர்மகிமை
மானார்கள் நன்கறிய வாய்க்குமோ-மேனோக்கம்
பூணாச் சலமதியாற் பூட்டாமல் யேர்கநிலை
வீணாய்த் திரிந்தலைவர் வீண். (6)

* வயல்-வெளி.

ஞானகாண்டம்

விண்ணரியார் சூட்ச வெளியொளியை நாடிமனக்
கண்ணரியார் ஞானங் கடந்தசுழி-தன்னையினி
உண்ணவறி யாரமுதம் ஓமென் றுகாரமதிற்
றிண்ணமெய்ஞ்ஞா னந்திகட்டா தே. (7)

திகட்டா தமுதந் திகழ்நாவில் நின்று
புகட்டு மிருவினையும் போக்கும்-அகற்றா
*பகட்டாளவாய் நிற்கும் பாருபிர பஞ்சம்
முகட்டருளைக் காணுநிலை முத்தி. (8)

முத்திநிலைச் சூட்சவெளி மூடர்களுக் கெட்டாது
பத்தியுடன் அஞ்செழுத்தாற் பார்த்திடவே-கத்தனருள்
எத்திசையுங் காணு மினிய நிரஞ்சனமாஞ்
சத்திசிவங் காணுமணஞ் சார்ந்து. (9)

காணார்கள் கண்டுவிட்டாற் கற்பூர தீபவொளி
தோணாம லேகெட்டாற் தொல்லுலகிற்-காணாமல்
மாணவகேள் முத்திநிலை மாதவநஞ் சுண்டவனை
வேணுமென நீவிரும்பு வேண்டி. (10)

உச்சி நடுவதனி லோரா யிரமிதழிற்
சொச்சமற நின்றிலங்குஞ் சோதிதனை-இச்சையுடன்
பார்த்திருந்தோர் தூங்கார் பசிக்கெட்டாய் பாவிகள்வீண்
சாத்திரங்க ளோதுவார் தான். (11)

ஞானகாண்டம்.

முற்றிற்று.

அரும்பதவுரைப் பகுதி

குறிப்பு

யாகோபு வைத்திய சிந்தாமணி 700 அதன் குஸ்திரம் 55 ஆகிய நூல்கள் உரையுடன் வெளியிடப்பட்டிருப்பதால் அரும்பதவுரை சேர்க்கப்படவில்லை.

-மதிப்பாசிரியர்.

சுண்ணக்காண்டம்

- 26-வது பாட்டு மேனியென்பது- குப்பைமேனி.
- 27-வது பாட்டு கல்லுப்பென்பது- திருப்புல்லாணியுப்பு.
- 28-வது பாட்டு வேதையென்பது- தங்கம்.
- 35-வது பாட்டு குக்குடமென்பது- கோழிப்புடம்.
- 42-வது பாட்டு வெண்கருவென்பது- முட்டைக்கரு.
- 43-வது பாட்டு பாணியென்பது- தண்ணீர்.
- 45-வது பாட்டு பாணியென்பது- தண்ணீர்.
- 48-வது பாட்டு பூநீரென்பது- உவர்மண்ணுப்பு, சீனமென்பது- சீனக்காரம், கல்லுப்பென்பது- திருப்புல்லாணியுப்பு.
- 49-வது பாட்டு பழச்சாறென்பது- எலுமிச்சம்பழச்சாறு.
- 62-வது பாட்டு குக்குடமென்பது- கோழிப்புடம்.
- 69-வது பாட்டு பூநீரென்பதற்கு- வழலையென்றும், பிண்டமென்றும்- வெண்சாரை யென்றும் அண்டமென்றுங் கூறுவர்.
- 76-வது பாட்டு சிவமென்பது- ஜலம், அதுமழை விழும்போது சேர்ந்து விழக்கூடிய பனிக்கட்டி ஆலங்கட்டி என்று கூறுவர்.
- 85-வது பாட்டு வெண்கருவென்பது- முட்டைக்கரு.
- 86-வது பாட்டு தெளிந்த நீரென்பது- முட்டைநீர்.
- 92-வது பாட்டு எஃகு என்பது- உருக்கு.
- 97-வது பாட்டு சூதமணி யென்பது- ரசமணி.
- 101-வது பாட்டு கெந்தியென்பது- கெந்தகம், பொற்றளை யென்பது- கரிப்பான்.
- 102-வது பாட்டு கையானென்பது- கரிப்பான்.
- 104-வது பாட்டு ரசசெந்தூரம் உண்டு தேரென்பது- கற்பகோடி காலமிருப்பதற்கு.
- 121-வது பாட்டு வாரிக்குள் சத்திநாதமென்பது- சமுத்திரத்தில் உறைந்திருக்கும் கல்லுப்பு, பழச்சாறென்பது- எலுமிச்சம்பழச்சாறு.
- 123-வது பாட்டு கிளிஞ்சிநீரென்பது- சிப்பியை நீற்றி எடுக்குஞ் சுண்ணாம்பு.

அரும்பதவுரை

- 138-வது பாட்டு பரித்தகமென்பது- தங்கம்.
- 146-வது பாட்டு கல்லுப்பென்பது- திருப்புல்லாணியுப்பு.
- 149-வது பாட்டு கல்லுப்புக்கட்டி யென்பது- திருப்புல்லாணியுப்பு.
- 157-வது பாட்டு நூலெல்லாம் பார்க்கவெனுமென்பது- வழித்துறை தெரிவதற்காக 17 நூல்களையும் பார்க்கவேண்டு மென்றார்.
- 165-வது பாட்டு கெந்தியென்பது- கெந்தகம்.
- 177-வது பாட்டு ஏமமென்பது- தங்கம்.
- 184-வது பாட்டு பரியென்பது- தங்கம்.
- 186-வது பாட்டு மேனியென்பது- குப்பைமேனி.
- 191-வது பாட்டு அருண்ணென்பது- சூரியன்.
- 196-வது பாட்டு அண்டமென்பது- கோழிமுட்டை, செந்தூருக்கத் துற்குள்ளுட்டென்பது- குகைக்குள்ளிட்டு,
- 199-வது பாட்டு அண்டமென்பது- கோழிமுட்டை.
- 200-வது பாட்டு பரியென்பது- தங்கம்.
- 205-வது பாட்டு ஆவெருத்தானென்பது- காளைமாடு.
- 207-வது பாட்டு ரவிபுடமென்பது- சூரியபுடம்.
- 208-வது பாட்டு அருண்ணென்பது- சூரியன்.
- 211-வது பாட்டு அண்டமென்பது- கோழிமுட்டை.
- 213-வது பாட்டு கருவளையலென்பது- தருத்த வளையல், அண்டத் தைலமென்பது- முட்டைத் தைலம்.
- 228-வது பாட்டு வேதையென்பது- வகாரம்.
- 248-வது பாட்டு வெண்கருவென்பது- முட்டைக்கரு.
- 249-வது பாட்டு கல்லுப்பென்பது- திருப்புல்லாணியுப்பு.
- 250-வது பாட்டு பழச்சாறு என்பது- எலுமிச்சம்பழச்சாறு, அயமென்பது- இரும்பு.
- 254-வது பாட்டு சூடனிந்து என்பது- சூடன் பூநீரு.
- 256-வது பாட்டு சத்திநாதமென்பது- சமுத்திரத்துக் குள்ளிருக்கிற கல்லுப்பு, பழமென்பது- எலுமிச்சம்பழம்.

சுண்ணக்காண்டம்

- 257-வது பாட்டு கல்லுப்பென்பது- திருப்புல்லாணி யுப்பு.
- 259-வது பாட்டு கிளிஞ்சலென்பது- சிப்பு, அமுரியென்பது- சிறுநீர்.
- 267-வது பாட்டு லவணமென்பது- உப்பு.
- 271-வது பாட்டு சுத்தஜலமென்பது- அமுரி, அமுரி என்பது- சிறுநீர்.
- 274-வது பாட்டு கெந்தி யென்பது- கெந்தகம்.
- 278-வது பாட்டு அருண்ணென்பது- சூரியன்.
- 283-வது பாட்டு உமுரியிலை யென்பது- சமுத்திரத்துக்குப் பக்கத்திலுள்ள காட்டிலிருக்கிற ஒருவகைப் பச்சிலை.
- 290-வது பாட்டு கெந்தியென்பது- கெந்தகம்.
- 292-வது பாட்டு கருவின்வேதை யென்பது- ரசவாதம்.
- 294-வது பாட்டு உப்பின் மெழுகைச் சாப்பிட்டால் நரைதிரையற்றுத் தேகஞ் சந்திரசூரியப் பிரகாசம்போலிருக்கு மென்ப.
- 303-வது பாட்டு லவணமென்பது- உப்பு.
- 305-வது பாட்டு ஏமமென்பது- தங்கம்.
- 308-வது பாட்டு கல்லுப்பென்பது- கஞ்சயுப்பு, பழச்சாறென்பது- எலுமிச்சம்பழச்சாறு.
- 309-வது பாட்டு பழச்சாறென்பது- எலுமிச்சம் பழச்சாறு.
- 311-வது பாட்டு பழமென்பது- எலுமிச்சம்பழம்.
- 312-வது பாட்டு மதியென்பது- வெள்ளி.
- 325-வது பாட்டு கல்லுப்பென்பது- சத்திநாதம்.
- 329-வது பாட்டு மேனிச்சாறென்பது- குப்பைமேனிச்சாறு.
- 333-வது பாட்டு முத்தியென்பது- தீபாக்கினி, கமலாக்கினி, காடாக்கினி.
- 335-வது பாட்டு ஏமமென்பது- தங்கம்.
- 344-வது பாட்டு கல்லுப்பென்பது- திருப்புல்லாணிப் பாரையுப்பு.
- 347-வது பாட்டு கல்லுப்பென்பது- கஞ்சியுப்பு, மேனியென்பது- குப்பைமேனி.
- 348-வது பாட்டு மேனிச்சாறென்பது- குப்பைமேனிச்சாறு.

அரும்பதவுரை

- 349-வது பாட்டு பொற்றலை யென்பது- கரிப்பான்.
- 362-வது பாட்டு கல்லுப்புக்கட்டென்பது- உப்புக்கட்டு.
- 366-வது பாட்டு கெதையென்பது- உப்பினாற்செய்த மாத்திரைக் கோல்.
- 378-வது பாட்டு பள்ளியென்பது- இஸ்மானவர்கள் காலை மாலை தொழக்கூடிய பள்ளிவாசல் அதாவது தேவாலயம்.
- 387-வது பாட்டு பாணியென்பது- பூநீரில்விட வேண்டிய தண்ணீர்.
- 395-வது பாட்டு சூதமணியாகு மென்பது- துருகச் சுண்ணத்தை விராலி இயிற்போட்டு நீரெடுத்து அந்தநீரைக் கரண்டியில் விட்டுச் சூதமென்ற ரசத்தை அதில் விட்டுக் காயவைக்க மணிபோற்கட்டிப் போகுமெனத் தெளிவாய்க் கூறியிருக்கின்றனர்.
- 397-வது பாட்டு ஏமமென்பது- தங்கம்.
- 408-வது பாட்டு சத்தென்பது- களங்கு, மதியென்பது- வெள்ளி.
- 409-வது பாட்டு பழச்சாறென்பது- எலுமிச்சம்பழச்சாறு.
- 411-வது பாட்டு மல்லிச்சாறென்பது- நாகமல்லிச்சாறு, கெந்தி யென்பது- கெந்தகம்.
- 412-வது பாட்டு முத்தியென்பது- தீபாக்கினி கமலாக்கினி காடாக்கினி.
- 415-வது பாட்டு மணிச்சாறென்பது- உத்தாமணிச்சாறு, உத்தாமணி யென்பது- வேலிப்பருத்தி.
- 418-வது பாட்டு கல்லுப்பென்பது- கஞ்சியுப்பு.
- 420-வது பாட்டு கல்லுப்பென்பது- கஞ்சியுப்பு.
- 421-வது பாட்டு அன்னமென்றபேதி யென்பது- அன்னபேதி.
- 427-வது பாட்டு மதியென்பது- வெள்ளி.
- 428-வது பாட்டு சோரனென்பது- வீரம்.
- 431-வது பாட்டு கெந்தியென்பது- கெந்தகம், சிலையென்பது- மனோசிலை.
- 433-வது பாட்டு லவணமென்பது- உப்பு.
- 434-வது பாட்டு பழச்சாறென்பது- எலுமிச்சம்பழச்சாறு.
- 438-வது பாட்டு கள்ளிப்பாலென்பது- சதுரக்கள்ளிப்பால்.

சுண்ணக்தாண்டம

440-வது பாட்டு வெள்ளையென்பது- வெள்ளைப்பாஷாணம், பால் முறிந்த நீரென்பது- செயநீர், அயவகல் என்பது- இரும்பு டப்பி.

446-வது பாட்டு எருக்கன்பால் தெளிந்தநீரென்பது- செயநீர், அயச்செப்பென்பது- இரும்புடப்பி.

447-வது பாட்டு குருவென்பது- ரசக்குரு வங்கக்குரு துருசுக்குரு முப்புக்குரு நாகக்குரு லிங்கக்குரு கெந்திக்குரு தாமிரக்குரு உப்பக்குரு வெடியுப்புக்குரு பாஷாணக்குரு வீரக்குரு வெள்ளிக்குரு தங்கக்குரு தாளகக்குரு இன்னும் அனேகமாம்.

449-வது பாட்டு ஏமமென்பது- தங்கம்.

454-வது பாட்டு கெந்தியென்பது- கெந்தகம், பழமென்பது- எலுமிச்சம் பழம்.

468-வது பாட்டு கெந்தியென்பது- கெந்தகம், பழமென்பது- எலுமிச்சம் பழம்.

469-வது பாட்டு ஏமமென்பது- தங்கம்.

472-வது பாட்டு மஞ்சளென்ற கருவென்பது- முட்டைக்கரு.

473-வது பாட்டு கல்லுப்பென்பது- கஞ்சியுப்பு, சீனமென்பது- சீனக்காரம்.

474-வது பாட்டு பழமென்பது- எலுமிச்சம்பழம்.

478-வது பாட்டு கெந்தியென்பது- கெந்தகம், பழமென்பது- எலுமிச்சம் பழம்.

483-வது பாட்டு அன்னமென்பது- கற்றாழை.

486-வது பாட்டு கிளிஞ்சிலென்பது- சிப்பி, நிகடையென்பது- குகை.

491-வது பாட்டு சீனமென்பது- சீனக்காரம்.

500-வது பாட்டு ஐந்துசுண்ணமென்பது- நண்டு, நத்தை, சங்கு, வெடியுப்பு, கடல்நுரை.

502-வது பாட்டு உமிழ்நீர்ரென்பது- வாய்நீர்.

503-வது பாட்டு நவலோகமென்பது- தங்கம், செம்பு, வெள்ளி, வங்கம், நாகம், அயம், வெங்கலம், பித்தளை, கருவங்கம் ஆக ஒன்பதென்றறிக.

507-வது பாட்டு பாணியென்பது- தண்ணீர்.

அரும்பதவுரை

508-வது பாட்டு கெந்தியென்பது- கெந்தகம், பழமென்பது- எலுமிச்சம் பழம்.

511-வது பாட்டு பாணியென்பது- தண்ணீர்.

516-வது பாட்டு கூக்குரலாய்ச் செய்யாதே என்பது- கூட்டமிலா மலுஞ் சந்தடியில்லாமலு மிருக்கிற விடத்தில் மருந்துகளைச் செய்யவேண்டுமாம்.

519-வது பாட்டு முத்தீயென்பது- தீபாக்கினி கமலாக்கினி காடாக்கினி, பனிரெண்டுங் கடந்தபின் னென்பது- சாமஞ் சென்ற பிறகு.

541-வது பாட்டு துருசுக்குப் புருடென்பது- அயம், துருசுக்கும் அயத்திற்குந் தாயென்பது- கெந்தகம், பழமென்பது- எலுமிச்சம்பழம்.

545-வது பாட்டு பழமென்பது- எலுமிச்சம்பழம்.

555-வது பாட்டு சீனமென்பது- சீனக்காரம், கிளிஞ்சிலென்பது- சிப்பி.

557-வது பாட்டு அண்டோடென்பது- கோழிமுட்டை ஓடு.

559-வது பாட்டு மதியென்பது- வெள்ளி.

569-வது பாட்டு அன்னமென்பது- கற்றாழை.

578-வது பாட்டு வாங்கென்பது- தோத்திரம் அல்லது கலிமா.

581-வது பாட்டு வைத்தியமுன்னே சொன்னென்பது- வைத்திய சிந்தாமணியை முதலிற்சொல்லி இரண்டாவது களங்கு 300 ரைச்சொல்லி மூன்றாவது பஞ்சமித்திரம் 300ரைச் சொல்லினர் என்றறிக.

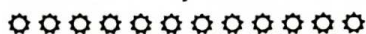
594-வது பாட்டு மதியென்பது- வெள்ளி.

601-வது பாட்டு முதல் 604-வது பாட்டு வரை இராமதேவர் தான் சதுரகிரியிலிருக்கும்போது பாடிய நூல்களின் கோர்வைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார் யென்றறிக.

யாகோபு திருவாய் மலர்ந்தருளிய சுண்ணக்காண்டம்.

600-க்கு பரிபாஷை அரும்பதவுரை.

முற்றிற்று.

சுண்ணம் 300க்கு

-
- 41-வது பாட்டு மேனியென்பது- குப்பைமேனி.
- 42-வது பாட்டு காகதூண்டியென்பது- காகநிமிளை காக்கைப்பொன்.
- 45-வது பாட்டு மதியென்பது- வெள்ளி.
- 57-வது பாட்டு சீனமென்பது- சீனக்காரம்.
- 58-வது பாட்டு அண்டவெண்கரு வென்பது- கோழிமுட்டை வெள்ளைக்கரு.
- 59-வது பாட்டு முன்னீரென்பது- எருக்கன்பால், அண்ட வெண்கரு வென்பது- கோழிமுட்டை வெள்ளைக்கரு.
- 60-வது பாட்டு குக்குடமென்பது- கோழிப்புடம்.
- 63-வது பாட்டு ராஜாவென்பது- துருசுக்குருச்சுண்ணம், வேதையென்பது- துங்குஞ் செய்யும் ரசவாதம்.
- 68-வது பாட்டு தாரமென்பது- அரிதாரம்.
- 72-வது பாட்டு வேதையென்பது- ரசவாதம்.
- 76-வது பாட்டு அரனென்பது- ரசம், வேதையென்பது- ரசவாதம்.
- 78-வது பாட்டு கற்றாழையென்பது- சோற்றுக்கற்றாழை.
- 79-வது பாட்டு குக்குடமென்பது- கோழிப்புடம்.
- 83-வது பாட்டு குமரியென்பது- சோற்றுக்கற்றாழை.
- 86-வது பாட்டு புகைநீரென்பது- திராவகம்.
- 87-வது பாட்டு குமரியென்பது- சோற்றுக்கற்றாழை, அன்னமென்பது- கற்றாழைக்கோறு.
- 90-வது பாட்டு தளக்கர்த்தனென்பது- வங்கம், லிங்கம்.
- 95-வது பாட்டு புகைநீரென்பது- திராவகம்.
- 96-வது பாட்டு கற்றாழையென்பது- சோற்றுக்கற்றாழை, கன்னிப்பால் என்பது- அமுதப்பால்.
- 99-வது பாட்டு கற்றாழை என்பது- சோற்றுக்கற்றாழை, பழமென்பது- எலுமிச்சம்பழம்.
- 100-வது பாட்டு மதியென்பது- வெள்ளி.
-

அரும்பதவுரை

- 101-வது பாட்டு ரவியென்பது- செம்பு.
- 107-வது பாட்டு கன்னியர் பாலென்பது- அமுதப்பால்.
- 108-வது பாட்டு கிளிஞ்சிலென்பது- சிப்பி.
- 109-வது பாட்டு கற்றாழை என்பது- சோற்றுக்கற்றாழை.
- 111-வது பாட்டு தாரமென்பது- அரிதாரம்.
- 112-வது பாட்டு கிளிஞ்சிலென்பது- சிப்பி.
- 113-வது பாட்டு புகைநீரென்பது- திராவகம்.
- 121-வது பாட்டு நிகடை யென்பது- குகை.
- 122-வது பாட்டு நிகடை யென்பது- குகை.
- 125-வது பாட்டு கன்னிநீரென்பது- சோற்றுக்கற்றாழைநீர்.
- 126-வது பாட்டு முன்னுரைத்த நீரென்பது- மேற்படிநீர்.
- 127-வது பாட்டு மதி யென்பது- வெள்ளி.
- 137-வது பாட்டு குமரிநீரென்பது- சோற்றுக்கற்றாழை நீர்.
- 138-வது பாட்டு கல்லுப்பென்பது- கஞ்சியுப்பு; சீனமென்பது- சீனக்காரம், பழமென்பது- எலுமிச்சம்பழம்.
- 141-வது பாட்டு கள்ளிப்பாலென்பது- சதுரக்கள்ளிப்பால்.
- 145-வது பாட்டு சுவானமென்பது- நாய்.
- 161-வது பாட்டு கெந்தியென்பது- கெந்தகம்.
- 162-வது பாட்டு பழச்சாறென்பது- எலுமிச்சம்பழச்சாறு, கதிரென்பது- சூரியன்.
- 163-வது பாட்டு கற்றாழையென்பது- சோற்றுக்கற்றாழை.
- 164-வது பாட்டு கன்னியா குமரி என்பது- கற்றாழை, கந்தமென்பது- காந்தம், முன்னீரென்பது- சோற்றுக்கற்றாழைச்சாறு.
- 165-வது பாட்டு முன்கன்னி நீரென்பது- சோற்றுக் கற்றாழை நீர்.
- 168-வது பாட்டு துப்பாக்கூட்டி யென்பது- தேனைச் சேர்க்கவேண்டும் யென்ப.
- 170-வது பாட்டு கெந்தி என்பது- கெந்தகம்.

சுண்ணம் 300க்கு

-
- 171-வது பாட்டு கன்னிபாலென்பது- அமுதப்பால்.
- 181-வது பாட்டு குக்குடப்புடமென்பது- கோழிப்புடம்.
- 182-வது பாட்டு கன்னியாகுமரி யென்பது- சோற்றுக்கற்றாழை.
- 187-வது பாட்டு கிளிஞ்சி நீரென்பது- சிப்பி நீர், நீலலென்பது- துருசு.
- 188-வது பாட்டு கற்றாழைச்சாறென்பது- சோற்றுக் கற்றாழைச்சாறு.
- 189-வது பாட்டு கன்னிநீரென்பது- சோற்றுக் கற்றாழை நீர்.
- 190-வது பாட்டு முன்னீரென்பது- சோற்றுக்கற்றாழைச்சாறு.
- 191-வது பாட்டு கன்னிநீ ரென்பது- சோற்றுக் கற்றாழைச்சாறு.
- 193-வது பாட்டு ரசகெந்தியென்பது- ரசம், கெந்தகம்.
- 194-வது பாட்டு முன்னீரென்பது- சோற்றுக்கற்றாழை நீர்.
- 197-வது பாட்டு செம்மறியாட்டு பாலென்பது- செம்புலியாட்டுப் பால்.
- 198-வது பாட்டு பழச்சாறென்பது- எலுமிச்சம் பழச்சாறு.
- 199-வது பாட்டு கன்னிநீரென்பது- சோற்றுக்கற்றாழைச்சாறு.
- 200-வது பாட்டு கற்றாழைப் பாலென்பது- சோற்றுக்கற்றாழைப் பால்.
- 201-வது பாட்டு காரமென்பது- பொரிகாரம்.
- 202-வது பாட்டு பஞ்சமித்ர மென்பது- புல்லெண்ணெய், இலுப்பு எண்ணெய், நெய், தேன், முதலியவைகளைக் கொண்டு சரக்குகளைப் பேதிக்கச்செய்வது.
- 204-வது பாட்டு கள்ளிப்பாலென்பது- சதுரக் கள்ளிப்பால், ரசகெந்தி யென்பது- ரசம் கெந்தகம்.
- 208-வது பாட்டு செம்பெடுக்குஞ் சரக்குகள்- அயம் காந்தம் துருசு கெந்தி அரிதாரம் வங்கம் தங்கம் நாகம் குடவன் முதலியன.
- 210-வது பாட்டு சீனமென்பது- சீனக்காரம், கல்லுப்பென்பது- திருப்புல்லாணி பாரையுப்பு, உருவியுப் பென்பது- நாயுருவி உப்பு.
- 212-வது பாட்டு கழுதைக்கத்தமென்பது- கழுதை லத்தி.
- 214-வது பாட்டு வேதையென்பது- ரசவாதம், புகைநீ ரென்பது- திராவகம்.
- 226-வது பாட்டு காயசித்தியென்பது- சரீரமழியாது நிலைத்திருக்கச் செய்தலாம்.
-

அரும்பதவுரை

- 233-வது பாட்டு கமுதை முள்ளியென்பது- கமுதை முள்ளிச் செடி.
 234-வது பாட்டு கெருடக் கிழங்கென்பது- கருடன் கிழங்கு, சிலையுங்
 கெந்தியென்பது- மனோசிலைகெந்தகம், சீனமென்பது- சீனக்காரம்.
 235-வது பாட்டு அன்னமென்ற பேதியென்பது- அன்னபேதி.
 236-வது பாட்டு இரதமகாலிங்கமென்பது- ரசம் லிங்கம்.
 253-வது பாட்டு நாற்றமென்பது- கெந்தகம்.
 255-வது பாட்டு கன்னிப்பாலென்பது- அமுதப்பால்.
 256-வது பாட்டு கன்னியாபாலென்பது- அமுதப்பால்.
 257-வது பாட்டு மதியென்பது- வெள்ளி.
 261-வது பாட்டு மதியென்பது- வெள்ளி.
 267-வது பாட்டு புகைநீரென்பது- திராவகம்.
 269-வது பாட்டு குக்குடமென்பது- கோழிப்புடம், மதியென்பது- வெள்ளி.
 276-வது பாட்டு பழச்சாறென்பது- எலுமிச்சம்பழச்சாறு, சேவல்
 புடமென்பது- கோழிப்புடம்.
 277-வது பாட்டு மதியென்பது- வெள்ளி.
 281-வது பாட்டு அண்டம்போற்சீவு என்பது- கோழிமுட்டை யோட்டைப்
 போற்சீவுவது, அண்டோடு என்பது- முட்டையோடு.
 282-வது பாட்டு வெண்கருவென்பது- கோழிமுட்டைக்கரு.
 283-வது பாட்டு கருவென்பது- கோழிமுட்டைக்கரு.
 284-வது பாட்டு கிளிஞ்சிலென்பது- சிப்பி.
 287-வது பாட்டு கெந்தியென்பது- கெந்தகம், புகைநீரென்பது- திராவகம்.
 293-வது பாட்டு கன்னியாகுமரியென்பது- கற்றாழை.
 300-வது பாட்டு சுரபிமணியென்பது- ரசமணி.

யாகோபு அவர்களின்
 சுண்ணம் 300-க்கு
 பரிபாஷை அரும்பதவுரை
 முற்றிற்று.

உ
பரமபதி துணை

இராமதேவரென்ற
யாகோபு அவர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய
சுண்ணம் முந்நாறுக்குச்
சூஸ்திரம் 155-க்கு
பரிபாஷை அரும்பதவுரை

3-வது பாட்டு ரவியென்பது- செம்பு, வேதையென்பது- ரசவாதம்.

13-வது பாட்டு கிளிஞ்சிலென்பது- சிப்பி, அண்டமென்பது- முட்டை, சங்கமென்பது- பாலுச்சங்கு, நத்தையென்பது- கண்மாய், குளம், முதலிய இடங்களி லிருக்கிற ஒருவகைப் பூச்சிக்கூடு, சுக்கான்கல் என்பது- வெள்ளைக்கல்.

16-வது பாட்டு துருசுச்சுண்ணத்திற்கு- வழலையென்றுஞ் சவுக்காரம் என்றும் சாரையென்றும் பெயராம்.

21-வது பாட்டு குக்குடமென்பது- கோழிப்புடம்.

23-வது பாட்டு ஏமமென்பது- தங்கம்.

24-வது பாட்டு ரவியென்பது- செம்பு.

35-வது பாட்டு ஏமமென்பது- தங்கம்.

37-வது பாட்டு புகைநீரென்பது- திராவகம், சீனமென்பது- சீனக்காரம்.

47-வது பாட்டு உமிழ்நீரென்பது- வாய்நீர்.

49-வது பாட்டு குக்குடமென்பது- கோழிப்புடம்.

54-வது பாட்டு வேதையென்பது- ரசவாதம்.

58-வது பாட்டு உமிழ்நீரென்பது- வாய்நீர், குக்குடமென்பது- கோழிப்புடம்.

68-வது பாட்டு வெடியென்பது- வெடியுப்பு.

70-வது பாட்டு கன்னிப்பாலென்பது- அமுதப்பால்.

அரும்பதவுரை

- 72-வது பாட்டு புகைநீரென்பது- திராவகம், தாரமென்பது- அரிதாரம்.
 73-வது பாட்டு குக்குடமென்பது- கோழிப்புடம், புகைநீ ரென்பது- திராவகம்.
 75-வது பாட்டு உமிநெருப்பென்பது- உமிப்புடம்.
 86-வது பாட்டு வெள்ளைக்கல் சுத்தி யென்பது- உவர்மண்ணில் தண்ணீருற்றிக்கலக்கி அதில் வெள்ளைக் கல்லைப் போட்டு வற்றக் காய்ச்சிச் சுத்தஜலத்தில் கழுவியெடுப்பது.
 87-வது பாட்டு மடையென்பது- துருசு வெள்ளைத்துத்தம்.
 90-வது பாட்டு குக்குடமென்பது- கோழிப்புடம்.
 93-வது பாட்டு கதலியென்பது- வாழை.
 100-வது பாட்டு குக்குடமென்பது- கோழிப்புடம்.
 105-வது பாட்டு ஏமமென்பது- தங்கம்.
 107-வது பாட்டு சீனமென்பது- சீனக்காரம்.
 110-வது பாட்டு கல்லுப்பென்பது- கஞ்சியுப்பு.
 112-வது பாட்டு மயிர்க்குச்சியென்பது- புருசு.
 113-வது பாட்டு பழச்சாறென்பது- எலுமிச்சம்பழச்சாறு.
 118-வது பாட்டு வேதையென்பது- ரசவாதம்.
 119-வது பாட்டு வெடியென்பது- வெடியுப்பு.
 120-வது பாட்டு ஏமமென்பது- தங்கம்.
 121-வது பாட்டு எண்ணெயென்பது- எள்ளெண்ணெய்.
 123-வது பாட்டு குக்குடமென்பது- கோழிப்புடம்.
 131-வது பாட்டு கல்லுப்பென்பது- கஞ்சியுப்பு.
 132-வது பாட்டு குக்குடமென்பது- கோழிப்புடம்.
 149-வது பாட்டு புகைநீரென்பது- திராவகம்.
 154-வது பாட்டு வழுத்தினேன் சுண்ணமென்ற காண்டந்தன்னை என்பது சுண்ணஞ் செய்யக் கூடியவர்கள் சுண்ணக் காண்டம் 600-ம் சுண்ணம் 300-ம் பார்த்து அதன்பின்பு 155-ம் அப்பரல் அதன் குஸ்திரம் 55-ம் பார்க்கவேண்டுமா மென்ப.

யாகோபு அவர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய
 சுண்ணம் 300-க்கு சூத்திரம் 155-க்கு
 பரிபாஷை அரும்பதவுரை
 முற்றிற்று.

பரமபதி துணை

இராமதேவரென்ற
யாகோபு அவர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய
கண்ண சூஸ்திரம் 155-க்கு
சூஸ்திரம் 55 - க்கு
பரிபாஷை அரும்பதவுரை.

1-வது பாட்டு ஏரியிலே வளர்ந்த பிண்டமென்பது- கண்மாய்களில் உண்டாகக்கூடிய கும்பிடுசிப்பி.

4-வது பாட்டு முன்னீரென்பது- ஜெயநீர்.

6-வது பாட்டு ஆறுதலமேறிப் பாரென்பது-வாசிப் பழக்கத்தால் ஆறு ஆதாரங்களிலுமேறி நின்று பார்ப்பதாம்.

9-வது பாட்டு சோமனென்பது-சந்திரன்.

10-வது பாட்டு கருநாகமென்பது-கருவங்கம். அசமென்பது-வெள்ளி

25-வது பாட்டு வாகுகியென்பது-நாகம். காரியென்பது-காரியம்.

26-வது பாட்டு எடுத்தன்னமென்பது-சோற்றுக்கற்றாழை. துருசு ரவியென்பது-துருசுச் செம்பு.

32-வது பாட்டு அயச்செம்பென்பது-இரும்பு சேர்த்தெடுக்கக் கூடிய செம்பு.

35-வது பாட்டு ளரிபுழுவென்பது-சவ்வாது, வண்டென்பது-குருவண்டு முப்பு, உரமென்பது-வெள்ளூரம், கார்முகியென்பது-கார்முகிற்பாஷாணம்.

38-வது பாட்டு மட்டமென்பது-நாலுமாற்றுப்பொன்.

அரும்பதவுரை

40-வது பாட்டு சோரமென்பது-உரோமம்.

42-வது பாட்டு கேசரமென்பது-உரோமம்.

47-வது பாட்டு சத்துருக்குங் காலமென்பது-ஐப்பசி கார்த்திகை மார்சுழி மாதங்கள்.

49-வது பாட்டு செந்தூரஞ் செய்யுங் காலமென்பது- ஆடி ஆவணி புரட்டாசி மாதங்கள்.

50-வது பாட்டு புடத்திட்டமென்பது-எருவொன்று காடைப்புடமாம், எருமூன்று கௌதாரிப்புடமாம், பத்தெரு கோழிப்புடமாம், ஐம்பதெரு வராகப்புடமாம், நூறெரு கெசுபுடமாம், ஆயிரம் எரு கனப்புடமென்ப.

53-வது பாட்டு எரிப்புதிட்ட மென்பது- ஒரு விறகு தீபமாகும், இரண்டு விறகு கமலமாகும், ஐந்து விறகு காடாக்கினியாகும்.

முற்றிற்று

செந்தூரம் 300-க்கு பரிபாஷை அரும்பதவுரை.

2-வது பாட்டு ஆகுவாகன மென்பது- மூஷிகம், நிற்க இவர் ஆயிரத்துச் சொச்சமென ஒரு நூல் பாடியிருக்கிறதாகத் தெரிகிறது. முன்னம் யாகோபென்ற இராமதேவர் பாடிய கற்பம் ஆயிரமென்ற ஒருநூல் அச்சிட்டிருக்கிறது. அது தானோ அல்லது வேறுதானோ என்பது தெரியவில்லை. இவர் கூறியுள்ள எழுநூறிலும் மற்றைய நூல்களிலுங் காணப்படவில்லை.

5-வது பாட்டு புண்டரீக இலையென்பது-தாமரை இலை. மேஷமென்பது- சித்திரை மாதம். சந்திரன் முன் என்பது-பௌரணையில் வைக்க ஜலம்பெருகும்.

7-வது பாட்டு கிளிஞ்சில் நீரென்பது-சிப்பிச் சுண்ணாம்பு, முன்னீரென்பது- அண்டச்செயநீர்.

10-வது பாட்டு கருவிற்றெளிந்த நீரென்பது-முட்டைக் கருத்தெளிந்த நீர். ஆட்டமுரி யென்பது-வெள்ளாட்டுநீர்.

15-வது பாட்டு அருக்கன் பாலென்பது-எருக்கன்பால்.

20-வது பாட்டு காஞ்சனமென்பது-தங்கம்.

21-வது பாட்டு அரன்பீசமென்பது-ரசம். முன்னீரென்பது-கற்றாழைச்சாறு.

25-வது பாட்டு படைதுறத்துமஞ்சனென்பது-வெடியுப்பு.

30-வது பாட்டு படைராஜனென்பது-வெடியுப்பு. நாகவல்லியென்பது- வெற்றிலை.

31-வது பாட்டு முன்சாறென்பது-வெற்றிலைச்சாறு. வன்னியென்பது- லிங்கம்.

அரும்பதவுரை

- 38-வது பாட்டு மனிதருண்ணும் உப்பென்பது-கஞ்சியுப்பு.
- 40-வது பாட்டு சரியன்னமென்பது-சோற்றுக்கற்றாழை.
- 49-வது பாட்டு பொட்டளையென்பது-வெடியுப்பு.
- 52-வது பாட்டு காணமென்பது-கொள்ளுப்பயறு.
- 54-வது பாட்டு முன்சாறென்பது-கொள்ளுச்சாறு.
- 57-வது பாட்டு கற்கெந்தியென்பது-கெந்தகம்.
- 58-வது பாட்டு மதுவென்பது-தேன்.
- 59-வது பாட்டு தில்லம்பாலென்பது-தில்லைப்பால்.
- 62-வது பாட்டு சிங்கியென்பது-மிருதார்சிங்கி. வச்சிரத்தின்பாலென்பது-சதுரக்கள்ளிப்பால்.
- 74-வது பாட்டு முன்பாலென்பது-சதுரக்கள்ளிப்பால்.
- 90-வது பாட்டு பசப்பென்பது-மஞ்சள்.
- 94-வது பாட்டு தாரமீயமென்பது-அரிதாரத்திலெடுக்கக் கூடிய ஈயம்.
- 95-வது பாட்டு அசம் நீரென்பது-வெள்ளாட்டு நீர்.
- 100-வது பாட்டு வங்கத்தில் சத்திருந்து வங்கத்தையுண்டபேர்க்கென்பது-நேர்வாளஞ்சேர்ந்த மருந்தைப் பேதிக்குக் கொடுத்துப் பின்பு தேங்காய்ப் பால் பிழிந்து சுடுசாதத்தில் ஊற்றிச் சாப்பிட வங்கதோஷம் நீங்கும்.
- 101-வது பாட்டு வங்கச்செந்தூரச் சோதனை-சீனக்காரத்தில் வங்கச் செந்தூரத்தைப் போட்டரைத்துக் கரியிலிட்டுருக்கிப் பார்க்க அது உருகுமாகிற் புசிக்கக்கூடாது.
- 110-வது பாட்டு சடலநீரென்பது-அமுரி, சாணமென்பது-கொள்ளுப்பயறு.

யாகோபு

120-வது பாட்டு ஒழுகரையென்பது-இரும்பு.

127-வது பாட்டு பீதரென்பது-மஞ்சள் நிறம்.

134-வது பாட்டு நிகடையென்பது-குகை. முன்னுரைத்த சாறென்பது-கரிப்பான்சாறு.

135-வது பாட்டு நாளமென்பது-துருத்தி.

138-வது பாட்டு தந்தியென்பது-நேர்வாளம்.

139-வது பாட்டு நெல்லிமுள்ளியென்பது-நெல்லிவற்றல்.

140-வது பாட்டு முக்கண்ணென்பது-தேங்காய்.

156-வது பாட்டு தந்திவிரையென்பது-நேர்வாளம்.

158-வது பாட்டு கம்பியுப்பென்பது-வெடியுப்பு.

168-வது பாட்டு லவணமென்பது-உப்பு.

178-வது பாட்டு மயிர்க்குச்சியென்பது-புருசு.

182-வது பாட்டு பற்பக்கல்லென்பது-மாக்கல்.

183-வது பாட்டு உமிழ்நீரென்பது-வாய்நீர்.

184-வது பாட்டு ஆறுதலமென்பது-ஆறாதாரம். அவை மூலாதாரம், சுவாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விகத்தி, ஆக்ஞை, என்பன. ரவியலேற்று என்பது-சந்திரக்கலையிற் செல்லாமற் சூரியகலையிலேற்று தலாம்.

191-வது பாட்டு காகதூண்டியென்பது-காக்கைப்பொன்.

203-வது பாட்டு நிம்பமதுப் பழமென்பது-எலுமிச்சம் பழம்.

அரும்பதவுரை

255-வது பாட்டு சிற்றண்டமென்பது-முட்டையோடு.

275-வது பாட்டு முன்னீரென்பது-கொள்ளுக்கியாமும்.

281-வது பாட்டு முன்சாறு என்பது புளிப்பு மானுளைச்சாறு.

291-வது பாட்டு மயூரமென்பது-மயிலிறகு. பூநீரென்பது-முப்பூ.

292-வது பாட்டு பூநாகமென்பது-நாக்குப்பூச்சி.

296-வது பாட்டு முத்தீயென்பது-தீபாக்கினி, கமலாக்கினி, காடாக்கினி.

முற்றிற்று.

நவலோகச் செந்தூர முந்நூறுக்குச்
சூஸ்திரம் 155 - க்கு
 பரிபாஷை அரும்பதவுரை

1-வது பாட்டு பருதிமதியென்பது-சூரியன்,சந்திரன்.

19-வது பாட்டு முன்னுப்பென்பது-கஞ்சியுப்பு.

24-வது பாட்டு அண்டநீரென்பது-முட்டைக்கரு.

40-வது பாட்டு கள்ளிப்பாலென்பது-திருகுகள்ளிப்பால்.

48-வது பாட்டு முன்னீரென்பது-நாயுருவிச்சாறு.

51-வது பாட்டு முன்சாறென்பது-நாயுருவிச்சாறு.

53-வது பாட்டு முன்னீரென்பது-உப்புச்செயநீர். மடந்தையென்பது-அரிதாரம்.

55-வது பாட்டு தூமவேதையென்பது-புகைவேதை.

56-வது பாட்டு பாரையுப்பென்பது-திருப்புல்லாணியுப்பு.

65-வது பாட்டு பரியென்பது-தங்கம்.

86-வது பாட்டு கள்ளிப்பாலென்பது-சதுரக்கள்ளிப்பால்.

128-வது பாட்டு வாழ்மடந்தையென்பது-அரிதாரம்.

129-வது பாட்டு மடையென்பது-பால்துத்தம்.

150-வது பாட்டு ரசவாதியென்பது-ரசத்தைத் தங்கமாக்குவோன்.

முற்றிற்று.

இராமதேவரென்ற
யாகோபு அவர்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய
செந்தூரகுத்திரம் நூற்றைம்பதுக்குச்
சூஸ்திரம் 50-க்கு
பரிபாஷை அரும்பதவுரை

[illegible]

20-வது பாட்டு நாளத்தியென்பது-உலைதுருத்தி, மதியென்பது-வெள்ளி.

21-வது பாட்டு நாற்றமென்பது-கெந்தகம், குமரியென்பது- ஷாற்றுக் கற்றாழை.

23-வது பாட்டு கொடியோனென்பது-குடன்.

27-வது பாட்டு நாகரசமென்பது-நாகம்., குதம்.

35-வது பாணியென்பது-தண்ணீர், பஞ்சமித்திரமென்பது-நல்லெண்ணெய் இலுப்பெண்ணெய் தேங்காயெண்ணெய் நெய் முதலியவைகளில் உலோகங்களைப் பேதிக்கச் செய்தல்.

40-வது பாட்டு தேன்பூச்சியென்பது-தேனீ.

46-வது பாட்டு முன்போட்ட மருந்தென்பது-கெந்தகச்சத்து.

49-வது பாட்டு பண்ணையென்பது-வெடியுப்பு, ஏமமென்பது-தங்கம்.

52-வது பாட்டு ஆகாதென்பது- பொன்னில்லாதவாதமுந் துருசில்லாச் சத்தும், சத்தெடுக்காத செம்பும்-பழக்கமில்லாத கைபாகமும், வெடியுப்பில்லாத வேலையும், கல்லுப்பில்லாத வாதமும், குருவில்லாத வித்தையும், பிரயோசனமில்லை.

54-வது பாட்டு நூலினுடமர்மங்கண்டென்பது- இந்நூல்கள் முழுவதும் பார்த்துச் சத்தெடுக்கும் வித்தையும் களங்கு செய்யக் கூடிய கருத்தையும், செந்தூரஞ் சுண்ணஞ் செய்யக் கூடிய முறையையுங் கைபாகமாய் நன்கு தெரிந்து வகாரவேலை செய்தால், தங்கமாவதிற் றடையில்லையாம்

முற்றிற்று.

வகாரக் களங்கென்னும்
வாதவைத்தியம்-300-க்கு
பரிபாஷை அரும்பதவுரை

1-வது பாட்டு உயிர்களைன்பது-மானிடசீவன்கள்.

9-வது பாட்டு ரவியென்பது-செம்பு. சத்தியென்பது-கெந்தகி
கொடியோனென்பது-குடன்.

10-வது பாட்டு ஏமமென்பது-தங்கம், சத்திவீரமென்பது-கெந்தகம் வீரம்

12-வது பாட்டு முன்னீரென்பது-எலுமிச்சம்பழச்சாறு.

19-வது பாட்டு முன்சாறென்பது-எலுமிச்சம்பழச்சாறு.

20-வது பாட்டு காஞ்சனமென்பது-தங்கம்.

25-வது பாட்டு சிவவிந்தென்பது-சூதம்.

26-வது பாட்டு நீருப்பென்பது-கஞ்சியுப்பு.

** ** வன்னிகற்பமென்பது-லிங்கரசம்.

** ** நாதவீரமென்பது-கெந்திவீரம்.

** ** கொடிச்சியென்பது-குடன்.

46-வது பாட்டு கறைகண்டனென்பது-துருகி.

49-வது பாட்டு வேதையென்பது-ரசவாதம்.

51-வது பாட்டு கனகமென்பது-தங்கம்

53-வது பாட்டு நாளும்புவென்பது-கெந்தி. பருத்திச்சாறென்பது-வேலிப் பருத்திச்சாறு.

54-வது பாட்டு கறைகண்டரென்பது-துருசு. சாற்றாலென்பது-எருக்கன் சாறு. முன்குருவென்பது-செம்புக்குரு.

58-வது பாட்டு தேரதுவுமென்பது- நவச்சாரம். வளையமென்பது-சீனம். வடமென்பது-வெடியுப்பு. அஞ்சருவாணி யென்பது-பூநீறு.

60-வது பாட்டு சோரனென்பது-நாகம்.

61-வது பாட்டு இடையென்பது-எடையென்றறிக.

62-வது பாட்டு பொற்றலை யென்பது-கரிப்பான்.

64-வது பாட்டு வேதையென்பது-வகாரம்.

66-வது பாட்டு நீலனென்பது-துருசு.

81-வது பாட்டு தாசியென்பது-துருசு.

82-வது பாட்டு வண்டிலென்பது-வெண்காரம்.

83-வது பாட்டு வயது எட்டென்பது- மாற்று எட்டு.

85-வது பாட்டு கருப்பியென்பது-இரும்பு.

87-வது பாட்டு அப்புவென்பது-வங்கம்.

88-வது பாட்டு முன்னீரென்பது-கரிப்பான்சாறு.

92-வது பாட்டு உபரசமென்பது-சேர்க்கை. லோகமென்பது-நவலோகம்

96-வது பாட்டு சத்திசிவமென்பது-கெந்தகம், ரசம்.

அரும்பதவுரை

97-வது பாட்டு கறைகண்டனென்பது-துருசு.

98-வது பாட்டு கன்னிரென்பது-சோற்றுக்கற்றாழை நீர்.

** *** அண்டோடென்பது-மண்டையோடு. கிளிஞ்சியென்பது-சிப்பி.

** ** வெண்கருவென்பது-முட்டைக்கரு. வளையமென்பது-சீனக்காரம். முன்னிரென்பது-சோற்றுக்கற்றாழை நீர்.

** ** குழவியென்பது-குழப்பி, அல்லது பெருமை. கண்டரென்பது-துருசு.

104-வது பாட்டு செந்தூரத்திற் கெல்லாந் துருசு முக்கியமாய்ச் சேர்க்க வேண்டுமாம்.

106-வது பாட்டு பாணிதனையறியாமலென்பது-பூநீரெடுக்குங்காலத்தில் அதிலிருந்த உப்பையுந் தண்ணீரையும் வெவ்வேறாகப் பிரிக்கத் தெரியாமலிருப்பது.

119-வது பாட்டு மடந்தையென்பது-தாளகம்.

127-வது பாட்டு வளையமென்பது-சீனக்காரம்.

131-வது பாட்டு-வெள்ளையென்பது-பாஷாணம். குதிரைப்பல்லென்பது-குதிரைப்பாஷாணம். தொட்டியென்பது-தொட்டிப்பாஷாணம்.

138-வது பாட்டு குத்துக்கல்லென்பது-பூநீறு. சுக்கான்நீரென்பது-சுண்ணாம்புத் தண்ணீர்.

144-வது பாட்டு கருநாகமென்பது-கருவங்கம்.

145-வது பாட்டு வடமென்பது-வெடியுப்பு.

152-வது பாட்டு தேவியென்பது-கெந்தகம். அரசனென்பது-ரசம்.

159-வது பாட்டு சத்திரசமென்பது-கெந்தக ரசம்.

161-வது பாட்டு அப்பு உப்பென்பது-பூநீறு, கஞ்சியுப்பு.

** ** அரபொடியென்பது-இரும்புப்பொடி.

** ** மாடமென்பது-துருசு (சந்தேகம். பெரியோர்களிடத்தில் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்க.) லோகமென்பது-தாமிரம்.

185-வது பாட்டு சுடரென்பது-சூரியன்.

202-வது பாட்டு புகைநீரென்பது-திராவகம்.

207-வது பாட்டு நிகடையென்பது-குகை.

211-வது பாட்டு லவணமென்பது-உப்பு.

** ** ஒழுகரையென்பது-இரும்பு.

233-வது பாட்டு சுடர்க்காளையென்பது- சூடன்.

** ** பரியென்பது-தங்கம். சிகரமென்பது-பூநீறு.

** ** கைத்தபழமென்பது-சோற்றுக்கற்றாழைப்பால்.

** ** ஆலாத்தியென்பது-சூடன்.

** ** குருக்கிடையென்பது-குறுக்கு வழி. கருக்கிடையென்பது- கருத்தோடு செய்வது.

279-வது பாட்டு சித்தநூற்றெளியென்பது-வழலையென்றும் பூவென்றும் சித்தர்கள் மறைத்துச் சொன்னதை இவர் வெளியாகச் சொல்லி யிருக்கிறாராம்.

முற்றிற்று.

